រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

យុទ្ធសាស្ត្របញ្ចកោណ

ដំណាក់កាលទី ១

ដើម្បីកំណើន ការងារ សមធម៌ ប្រសិទ្ធភាព និង ចីរភាព

កសាងមូលដ្ឋានគ្រឹះឆ្ពោះទៅសម្រេចចក្ខុវិស័យកម្ពុជា ឆ្នាំ ២០៥០

រាជរដ្ឋាភិបាល នីតិកាលទី ៧ នៃរដ្ឋសភា

ធ្វើនៅ រាជធានីភ្នំពេញ, ខែស្រាពណ៍ ឆ្នាំថោះ បញ្ចស័ក ពុទ្ធសករាជ ២៥៦៧
ត្រូវនឹង ខែសីហា គ្រិស្តសករាជ ២០២៣

ឯកសារសម្រាប់ដាក់ប្រជុំគណៈរដ្ឋមន្ត្រី

ថ្ងៃទី......24..ខែ.....8.......ឆ្នាំ..2023

យុទ្ធសាស្ត្របញ្ចកោណ
ដំណាក់កាលទី ១

ដើម្បីកំណើន ការងារ សមធម៌ ប្រសិទ្ធភាព និង ចីរភាព
កសាងមូលដ្ឋានគ្រឹះឆ្ពោះទៅសម្រេច
ចក្ខុវិស័យកម្ពុជា ឆ្នាំ ២០៥០

ធ្វើនៅ រាជធានីភ្នំពេញ ខែស្រាពណ៍ ឆ្នាំថោះ ពុទ្ធសករាជ ២៥៦៧
ត្រូវនឹង ខែសីហា គ្រិស្តសករាជ ២០២៣

មាតិកា

សេចក្តីផ្តើម ១

ផ្នែកទី ១

១.១. សមិទ្ធផលធំៗ រយៈពេល ២៥ ឆ្នាំ កន្លងមក ៧

១.២. និន្នាការសកលធំៗ ១៤

១.៣. បញ្ហាប្រឈម ១៩

១.៤. កាលានុវត្តភាព ២២

១.៥. ការសម្លឹងទៅមុខ ២៥ ឆ្នាំ ឆ្ពោះទៅសម្រេច ចក្ខុវិស័យកម្ពុជា ឆ្នាំ ២០៥០ ២៤

១.៦. ភាពចាំបាច់ក្នុងការរៀបចំយុទ្ធសាស្ត្របញ្ចកោណ ២៦

ផ្នែកទី ២

២.១. រចនាសម្ព័ន្ធ ៣៥

២.២. ស្នូល ៣៥

២.៣. បរិស្ថានគ្របដណ្តប់ ៤២

២.៤. បញ្ចកោណយុទ្ធសាស្ត្រ ទាំង ៥ ៥១

២.៥. កម្មវិធីគោលនយោបាយអាទិភាព ទាំង ៦ ៩៦

ផ្នែកទី ៣

៣.១. យន្តការជំរុញការអនុវត្ត ៩៩

៣.២. យន្តការស្ថាប័នដឹកនាំសម្របសម្រួល ១០០

៣.៣. យន្តការតាមដាន ត្រួតពិនិត្យ និង វាយតម្លៃ ១០២

សន្និដ្ឋាន ១០៥

គំនូរបំព្រួញស្តីពីយុទ្ធសាស្ត្របញ្ចកោណ

សេចក្តីផ្តើម

ក្នុងរយៈពេល ២៥ ឆ្នាំចុងក្រោយ បន្ទាប់ពីការសម្រេចបាននូវ សុខសន្តិភាពពេញលេញ, ឯកភាពជាតិ និង ឯកភាពទឹកដីទាំងស្រុង តាមរយៈ **នយោបាយឈ្នះ-ឈ្នះ** របស់ **សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន**, រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបានអនុវត្តប្រកបដោយជោគជ័យនូវ **យុទ្ធសាស្ត្រត្រីកោណ** និង **យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ ទាំង ៤ ដំណាក់កាល**, ដោយសម្រេចបានសមិទ្ធផលធំៗ លើគ្រប់វិស័យ, ទាំងនយោបាយ, សង្គម, និង សេដ្ឋកិច្ច ដែលនាំឱ្យកម្ពុជាសម្រេចបាននូវការផ្លាស់ប្តូរមុខមាត់ថ្មី គួរជាទីមោទនៈបំផុត ។

ជាក់ស្តែង, កម្ពុជា ដែលពីមុនធ្លាប់ត្រូវបានហែកហួរ ដោយសង្គ្រាម និង ធ្លាប់តែល្បីថា ជាវាលពិឃាត, ជាតំបន់អសន្តិសុខ និង ជាចម្ការមីន ដែលគេភ័យខ្លាចគ្រប់គ្នា, បានក្លាយទៅជារដ្ឋអធិបតេយ្យ និង ឯករាជ្យ ដែលមានសន្តិភាព, មាននីតិរដ្ឋ និង ស្ថិរភាពនយោបាយ ស្របតាមគោលការណ៍នៃលទ្ធិ-ប្រជាធិបតេយ្យសេរី ពហុបក្ស, និង មាន **ព្រះមហាក្សត្រ** គង់ប្រថាប់ជាម្លប់ជាទីគោរពសក្ការៈ ។ កម្ពុជាដែលពីមុនធ្លាប់តែត្រូវបានហ៊ុមព័ទ្ធ និង ឯកោ, ទាំងនយោបាយ និង សេដ្ឋកិច្ច, ឥឡូវ មានសមាហរណកម្មពេញលេញ ក្នុងរចនា-សម្ព័ន្ធ និង និម្មាបនកម្ម តំបន់ និង សកល, និង បានដើរតួយ៉ាងសំខាន់ ក្នុងការរក្សាសណ្តាប់ធ្នាប់ តំបន់ និង សកល ក៏ដូចជា ការការពារសន្តិភាពនៃសកល-លោក ។ ប្រជាជនកម្ពុជារាប់លាននាក់ បានចាកផុតពីភាពក្រីក្រ និង កំពុងរស់នៅជាមួយនឹងជីវភាពសមរម្យ, មានចំណេះដឹង, មានសុខុមាលភាពកាន់តែប្រសើរ ហើយអាយុកាលសង្ឃឹមរស់ជាមធ្យម បានកើនឡើងគួរឱ្យកត់សម្គាល់ ។

មូលដ្ឋានសេដ្ឋកិច្ចកម្ពុជា ក៏បានប្រែប្រួលពីប្រទេសដែលពឹងផ្អែកស្ទើរទាំងស្រុង ទៅលើវិស័យកសិកម្មបែបប្រពៃណី ទៅជាប្រទេសមានមូលដ្ឋានសេដ្ឋកិច្ចទូលាយ និង រឹងមាំ ដែលអាចចាប់យកឧស្សាហកម្មថ្មីៗ និង មានតម្លៃបន្ថែមខ្ពស់ ។ កម្ពុជាដែលពីមុនមានវិបត្តិខ្វះសាច់ប្រាក់រ៉ាំរ៉ៃ និង ត្រូវពឹងផ្អែក

ស្នើរទាំងស្រុងទៅលើជំនួយបរទេស ទើបអាចរស់រានបាន, ឥឡូវបានក្លាយជាប្រទេសមានស្វ័យភាព និង ភាពម្ចាស់ការពេញលេញផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ នៅក្នុងការកំណត់ជោគវាសនា និង អនាគតរបស់ខ្លួន ។ ដួងព្រលឹងនៃមរតកសិល្បៈវប្បធម៌ខ្មែរ, ទាំងរូបី និង អរូបី, ដែលធ្លាប់ត្រូវបានលួច, បាត់បង់ ឬ ខូចខាត ដោយសារសង្គ្រាម, ឥឡូវត្រូវបានស្តារ ឱ្យរស់ និង លើកស្ទួយឡើងវិញ ជាបេតិកភណ្ឌជាតិ និង បេតិកភណ្ឌពិភពលោក ក៏ដូចជាត្រូវបានទទួលស្គាល់ និង ជូនត្រឡប់មកកាន់មាតុភូមិកំណើតវិញ ។ បន្ថែមលើនេះ, ស្នាដៃធំៗ និង ថ្មីៗ របស់រាជរដ្ឋាភិបាល រួមមាន ការគ្រប់គ្រងការឆ្លងរាលដាលនៃជំងឺកូវីដ-១៩, ជោគជ័យនៃការទទួលធ្វើជាប្រធានអាស៊ានជាលើកទី ៣ ក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រ ដោយបានដឹកនាំកិច្ចប្រជុំកំពូលអាស៊ាន និង កិច្ចប្រជុំកំពូលពាក់ព័ន្ធ ដោយផ្ទាល់ ក្រោយពីវិបត្តិជំងឺកូវីដ-១៩, ព្រមទាំងជោគជ័យនៃការធ្វើជាម្ចាស់ផ្ទះនៃការប្រកួតកីឡាអាស៊ីអាគ្នេយ៍លើកទី ៣២ និង ការប្រកួតកីឡាអាស៊ានប៉ារ៉ាហ្គេមលើកទី ១២ គឺជាទឡ្ហីករណ៍មិនអាចប្រកែកបានមួយចំនួនទៀតនៃការរីកចម្រើន ប្រកបដោយមោទនភាពរបស់កម្ពុជា ។

ជារួម, **យុទ្ធសាស្ត្រត្រីកោណ** និង **យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណទាំង ៤ ដំណាក់កាល** បានបំពេញតួនាទីយ៉ាងប្រសើរ, ជារបៀបវារៈគោលនយោបាយអភិវឌ្ឍសង្គម-សេដ្ឋកិច្ចកម្ពុជា ដែលបានផ្តល់នូវក្របខ័ណ្ឌរួម សម្រាប់ការកសាងស្ថាប័នរដ្ឋមួយ រឹងមាំ និង ឯករាជ្យ, ដែលប្រព័ន្ធអភិបាលកិច្ចត្រូវបានធ្វើទំនើបកម្មជាប្រចាំ ឱ្យកាន់តែគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ, មានភាពធន់ និង មានប្រសិទ្ធភាព; និង សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍសង្គម-សេដ្ឋកិច្ច ក្នុងល្បឿនខ្ពស់ ដែលត្រូវបានទទួលស្គាល់, ទាំងក្នុងតំបន់ និង សកលលោក; ជាពិសេស សម្រាប់ការប្រែក្លាយកម្ពុជា ជាប្រទេសចំណូលមធ្យមកម្រិតទាប ក្នុងរយៈពេលដ៏ខ្លី ជាមួយកំណើនសេដ្ឋកិច្ចខ្ពស់ និង ការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រយ៉ាងរហ័ស, ព្រមទាំងការធ្វើសមាហរណកម្មដោយជោគជ័យ ទៅក្នុងតំបន់ និង សកលលោក ។

ជោគជ័យដ៏ធំធេង និង ត្រចះត្រចង់ខាងលើ បានមកពីកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងយ៉ាងប្តូរផ្តាច់របស់រាជរដ្ឋាភិបាល ដែលប្រកាន់ខ្ជាប់នូវការតម្កល់ប្រយោជន៍ជាតិ និង ប្រជាជន ជាធំ, ព្រមទាំងការអនុវត្តការកែទម្រង់ជាប្រចាំ ដោយមានការគាំទ្រពីគ្រប់ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ និង តួអង្គពាក់ព័ន្ធ, ក៏ដូចជាការចូលរួមយ៉ាងសកម្មពីសំណាក់ប្រជាជនគ្រប់ស្រទាប់ជាន់ថ្នាក់ ។ កិច្ចប្រឹងប្រែង និង ការចូលរួមទាំងនេះ ក៏ជាមូលដ្ឋានដ៏រឹងមាំ ដែលអនុញ្ញាតឱ្យកម្ពុជារក្សាបានគត់មត់នូវសុខសន្តិភាព និង ស្ថិរភាពនយោបាយ, ហើយលើសពីនេះ ពង្រឹងភាពជាម្ចាស់លើជោគវាសនាប្រទេសជាតិ ព្រមទាំងលើកកម្ពស់វិបុលភាពជូនប្រជាជន ជាបន្តបន្ទាប់ មកទល់បច្ចុប្បន្ន ។

ពេលនេះ, ដំណើរការកសាងជាតិកម្ពុជា បានឈានដល់ដំណាក់កាលថ្មីមួយ នៅក្នុងបរិការណ៍នៃពិភពលោក ដែលកាន់តែប្រែប្រួល លំបាក និង មិនប្រាកដប្រជា ។ កម្ពុជាត្រូវប្រឈមនឹងបញ្ហាថ្មី ក្នុងអន្តរកាលឆ្ពោះទៅសម្រេចឋានៈជាប្រទេសមានចំណូលខ្ពស់ និង ត្រូវសម្របជាប្រចាំ តាមនិន្នាការប្រែប្រួលសកល ដែលទាមទារនូវការយកចិត្តទុកដាក់ខ្ពស់ ចំពោះការលើកកម្ពស់ភាពជាអ្នកដឹកនាំ និង សមត្ថភាពស្ថាប័នគ្រប់កម្រិត ដោយផ្សារភ្ជាប់នឹងការធានាបាននូវគោលនយោបាយសមស្រប និង សមត្ថភាពអនុវត្តជាក់ស្តែង, លទ្ធផលការងារ និង ការទទួលខុសត្រូវ ។ ក្នុងបរិការណ៍នេះ, ទិសដៅការងារអាទិភាពសំខាន់ៗ មានជាអាទិ៍ : ការពង្រឹងអភិបាលកិច្ច, ប្រសិទ្ធភាព និង សមត្ថភាពស្ថាប័ន; ការទ្រទ្រង់កំណើន និង ការធ្វើទំនើបកម្មសេដ្ឋកិច្ច; ការបង្កើតការងារ, ទាំងគុណភាព និង បរិមាណ; ការលើកស្ទួយវិស័យឯកជន និង សហគ្រិនភាព; ការកសាងមូលធនមនុស្ស ដោយផ្តោតជាពិសេស លើគុណភាព វិស័យអប់រំ, សេវាសុខាភិបាល និង សីលធម៌សង្គម; ការលើកស្ទួយសេវាគាំពារសង្គម និង សុខុមាលភាពប្រជាជន, ជាពិសេស សម្រាប់គ្រួសារងាយរងហានិភ័យ និង ក្រុមជនងាយរងគ្រោះ; ការពង្រឹងគុណភាពនគរូបនីយកម្ម, ជាពិសេស ការកាត់-

បន្ថយគម្លាតរវាងទីក្រុង និង ជនបទ; ការពង្រឹងចីរភាព បរិស្ថាន និង ការឆ្លើយតបទៅនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ; ព្រមទាំងការជំរុញធ្វើបរិវត្តកម្មឌីជីថល, ទាំងក្នុងសង្គម និង សេដ្ឋកិច្ច ។

លើមូលដ្ឋាននេះ, ការគិតគូរអំពីរបៀបវារៈអភិវឌ្ឍសង្គម-សេដ្ឋកិច្ច សម្រាប់ដំណាក់កាលបន្ទាប់ គឺជាការសម្លឹងឆ្ពោះទៅសម្រេច **ចក្ខុវិស័យកម្ពុជា ឆ្នាំ ២០៥០** ដោយផ្អែកលើបទពិសោធ និង សមិទ្ធផល ២៥ ឆ្នាំកន្លងមក និង ការវាយតម្លៃប្រមើល សម្រាប់ ២៥ ឆ្នាំទៅមុខ, ដោយត្រូវរៀបចំជាយុទ្ធសាស្ត្រ អនុវត្តសម្រាប់ ៥ ដំណាក់កាល ។ កន្លងមក, **យុទ្ធសាស្ត្រត្រីកោណ** និង **យុទ្ធ-សាស្ត្រចតុកោណ ទាំង ៤ ដំណាក់កាល** អាចត្រូវបានចាត់ទុកជាដំណាក់-កាលមួយនៃការកសាងជាតិ ដោយផ្តោតជាសំខាន់លើការស្តារ និង ការកសាងប្រទេស ដែលទើបងើបចេញពីសង្គ្រាម, ការរក្សាសុខសន្តិភាព និង សណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម, ការធ្វើសមាហរណកម្មទៅក្នុងរចនាសម្ព័ន្ធ និង និម្មាបនកម្ម តំបន់ និង សកល, ការអភិវឌ្ឍ និង ការរក្សាស្ថិរភាពសង្គម-សេដ្ឋកិច្ច, និង ការលើកកម្ពស់ជីវភាពប្រជាជន ។ សម្រាប់រយៈពេល ២៥ ឆ្នាំបន្ទាប់ ដែលជាវដ្តថ្មី, កម្ពុជាមានមហិច្ឆតាចង់លើកស្ទួយមោទនភាពជាតិឱ្យឈានកាន់តែខ្ពស់ឡើង ដូចសម័យអង្គរ តាមរយៈ ការកសាងជាតិមួយឱ្យរឹងមាំ, រស់រវើក, រុងរឿង និង មានវិបុល-ភាព ក្លាយជាប្រទេសមានចំណូលខ្ពស់ នៅត្រឹមឆ្នាំ ២០៥០ ។

ក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃទស្សនវិស័យនេះ និង ផ្អែកតាម **កម្មវិធីនយោបាយ សម្រាប់នីតិកាលទី ៧ នៃរដ្ឋសភា**, រាជរដ្ឋាភិបាលដាក់ចេញនូវ **យុទ្ធសាស្ត្របញ្ចកោណ-ដំណាក់កាលទី១ ដើម្បីកំណើន ការងារ សមធម៌ ប្រសិទ្ធភាព និង ចីរភាព**, ដោយបន្តផ្តោតជាសំខាន់លើរបៀបវារៈ ធានា **"ប្រសិទ្ធភាពសមិទ្ធកម្ម"** តាមរយៈការអនុវត្តអភិក្រម **"ឆ្លុះកញ្ចក់, ងូតទឹក, ដុសក្អែល, ព្យាបាល និង វះ-កាត់"** និង អភិក្រម **"ជវភាពនៃប្រព័ន្ធតួអង្គតែមួយ"** (Dynamics of Stakeholder System) ។ ទន្ទឹមនេះ, **យុទ្ធសាស្ត្របញ្ចកោណ-ដំណាក់កាលទី១** កំណត់យក

អាទិភាពគន្លឹះ ៥ គឺ : "**មនុស្ស, ផ្លូវ, ទឹក, ភ្លើង** និង **បច្ចេកវិទ្យា**" ជាពិសេស គឺ "**បច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល**" សម្រាប់ឆ្លើយតបទៅនឹងបដិវត្តឧស្សាហកម្មទី ៤ និង បរិវត្តកម្មឌីជីថលនៃ សេដ្ឋកិច្ច និង សង្គម កម្ពុជា ព្រមទាំងតម្រូវការក្នុងការលើកកម្ពស់ផលិតភាពសេដ្ឋកិច្ច ដែលជាគ្រឹះ និង មធ្យោបាយដ៏សំខាន់ នៃការសម្រេចបាន **ចក្ខុវិស័យកម្ពុជា ឆ្នាំ ២០៥០** ។ គោលដៅចម្បងនៃយុទ្ធសាស្ត្រនេះ រួមមាន ម៉្យាង, រក្សាចលនាការណ៍នៃសុខសន្តិភាព, កំណើនសេដ្ឋកិច្ច និង ការអភិវឌ្ឍជារួម; និង ម៉្យាងទៀត, កសាង និង ពង្រឹងមូលដ្ឋានគ្រឹះសម្រាប់ជំរុញសម្ទុះនៃការអភិវឌ្ឍ ប្រទេសជាតិ តាមរយៈ ការកសាងភាពធន់នៃវិស័យទាំង ៥ រួមមាន : ភាពធន់នៃវិស័យសាធារណៈ, វិស័យសេដ្ឋកិច្ច, វិស័យហិរញ្ញវត្ថុ, វិស័យមូលធនមនុស្ស និង សង្គម, និង ភាពធន់នៃវិស័យបរិស្ថាន និង ការឆ្លើយតបនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ។

សរុបសេចក្តីមក, **កម្មវិធីនយោបាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល នីតិកាលទី ៧ នៃរដ្ឋសភា** និង **យុទ្ធសាស្ត្របញ្ចកោណ-ដំណាក់កាលទី ១** នឹងរួមគ្នាបំពេញតួនាទីជាក្របខ័ណ្ឌគោលនយោបាយគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ សម្រាប់រៀបចំ **ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍជាតិ ឆ្នាំ ២០២៤-២០២៨, ផែនការអភិវឌ្ឍតាមវិស័យ** និង **ផែនការពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត** ដែលមានកំណត់សូចនាករ និង ក្របខ័ណ្ឌពេលច្បាស់លាស់ ។ ទន្ទឹមនេះ, **យុទ្ធសាស្ត្របញ្ចកោណ-ដំណាក់កាលទី ១** ក៏ដើរតួបន្ថែមជាមគ្គុទេសក៍តម្រង់ទិសការអនុវត្ត ដល់គ្រប់តួអង្គពាក់ព័ន្ធ ស្របតាមអភិក្រម "**ជវភាពនៃប្រព័ន្ធតួអង្គតែមួយ**", ដោយរួមបញ្ចូលផងដែរ នូវ យន្តការជំរុញការអនុវត្ត, ការតាមដាន, ការត្រួតពិនិត្យ និង ការវាយតម្លៃ ដែលនឹងត្រូវបានកំណត់ដាក់ចេញ នៅក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រនេះ ។

នៅក្នុងខ្លឹមសារនេះ, **យុទ្ធសាស្ត្របញ្ចកោណ-ដំណាក់កាលទី១** គឺជា **របៀបវារៈគោលនយោបាយសង្គម-សេដ្ឋកិច្ច** នៃ **កម្មវិធីនយោបាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល នីតិកាលទី ៧ នៃរដ្ឋសភា** នៅក្រោមដំបូលនៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញ និង ក្រោម

ម្លប់ដ៏ត្រជាក់នៃអង្គ **ព្រះមហាក្សត្រ** ជាទីសក្ការៈដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

ផ្នែកទី ១

១.១. សមិទ្ធផលធំៗ រយៈពេល ២៥ ឆ្នាំកន្លងមក

កម្ពុជាសម្រេចបានសមិទ្ធផល និង បរិវត្តកម្មសំខាន់ៗ ជាច្រើន លើគ្រប់វិស័យ, ទាំងខាងនយោបាយ, សន្តិសុខ, សណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម និង ទាំងខាងការអភិវឌ្ឍសង្គម-សេដ្ឋកិច្ច, ទោះបីជាត្រូវប្រឈមនឹងសភាពការណ៍ ប្រែប្រួលផ្នែកនយោបាយ និង បញ្ហាប្រឈមថ្មីៗ ពាក់ព័ន្ធនឹងវិបត្តិសុខភាពសាធារណៈធ្ងន់ធ្ងរ, ជម្លោះភូមិសាស្ត្រនយោបាយសកល កាន់តែស្រួចស្រាល់, ព្រមទាំងភាពមិនប្រាកដប្រជានៃសេដ្ឋកិច្ចសកល, ការគំរាមចំពោះអធិបតេយ្យជាតិ និងបូរណភាពទឹកដី, គ្រោះធម្មជាតិផ្សេងៗ, និង តម្រូវការដោះស្រាយសំណូមពររបស់ប្រជាជនគ្រប់ស្រទាប់ ។ ក្នុងការអនុវត្ត **យុទ្ធសាស្ត្រត្រីកោណ** និង **យុទ្ធ-សាស្ត្រចតុកោណ ទាំង ៤ ដំណាក់កាល** រយៈពេល ២៥ ឆ្នាំកន្លងមក, រាជរដ្ឋា-ភិបាលសម្រេចបាននូវសមិទ្ធផលធំៗ ដូចខាងក្រោម ៖

ផ្នែកនយោបាយ និង ការទូត

តាមរយៈ **នយោបាយឈ្នះ-ឈ្នះ**, កម្ពុជា សម្រេច និង រក្សាបាននូវចីរភាពនៃសុខសន្តិភាពពេញលេញ ចាប់តាំងពីចុងឆ្នាំ ១៩៩៨; ក៏ដូចជា រក្សាការពារបានយ៉ាងរឹងមាំនូវអធិបតេយ្យ, សណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម, សន្តិសុខ, សុវត្ថិភាពសង្គម និង ស្ថិរភាពនយោបាយ ដោយប្រកាន់យ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួននូវគោលការណ៍នីតិរដ្ឋ និង លទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យសេរី ពហុបក្ស; ការពង្រឹងសាមគ្គីភាពផ្ទៃក្នុង; ការទប់ស្កាត់ដោយជោគជ័យប្រឆាំងនឹងឧបាយកលនានា ដើម្បីផ្តួលរំលំរាជ-រដ្ឋាភិបាលស្របច្បាប់; ការការពារប្រទេសជាតិ មិនឱ្យធ្លាក់ចូលក្នុងកលិយុគ; ការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងវិបត្តិខាងក្រៅ; និង ការរក្សាបានស្ថិរភាពម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច; ដែលទាំងអស់នេះ គឺជាបុរេលក្ខខណ្ឌមិនអាចខ្វះបាន និង ជាមូលដ្ឋានដ៏រឹងមាំសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច និង សង្គមជាតិ ។ លើឆាកអន្តរជាតិ និង ការទូត, កម្ពុជាបានកសាងទំនាក់ទំនងយ៉ាងជិតស្និទ្ធ និង កិច្ចសហប្រតិបត្តិការដ៏ល្អ

ជាមួយបណ្តាប្រទេសជាច្រើនលើសកលលោក; និង បានដើរតួនាទីកាន់តែសកម្ម និង សំខាន់ ក្នុងកិច្ចការតំបន់ និង សកល ដោយស្មើភាព និង ស្មើសិទ្ធិ; ព្រមទាំងទទួលបាននូវទំនុកចិត្ត និង ការគាំទ្រឱ្យដឹកនាំយន្តការពហុភាគីនានានៅក្នុងការជំរុញរបៀបវារៈសន្តិភាព, សន្តិសុខ និង ការអភិវឌ្ឍ ប្រកបដោយចីរភាព នៅក្នុងតំបន់ និង សកលលោក ។ កិត្យានុភាពកម្ពុជាបានលេចឡើងកាន់តែខ្ពស់ តាមរយៈ សកម្មភាពដឹកនាំ និង ការចូលរួមចំណែកសំខាន់ៗ ដូចជាការធ្វើជាប្រធានអាស៊ាន ជាលើកទី ៣ ក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រ ដោយបានដឹកនាំកិច្ចប្រជុំកំពូលអាស៊ាន និង កិច្ចប្រជុំកំពូលពាក់ព័ន្ធ ប្រកបដោយជោគជ័យ; ការទទួលធ្វើជាប្រធានសម្របសម្រួលនៃប្រទេសមានការអភិវឌ្ឍតិចតួច, អនុប្រធានមហាសន្និបាតអង្គការសហប្រជាជាតិ និង សមាជិកក្រុមប្រឹក្សាសង្គម-សេដ្ឋកិច្ចនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ; និង ការបញ្ជូនកងកម្លាំងរក្សាសន្តិភាពសរុប ចំនួន ៨ ៦៧១ នាក់ ទៅបំពេញបេសកកម្មរក្សាសន្តិភាព នៅក្នុងប្រទេសជាច្រើន ។

ផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ

កម្ពុជាសម្រេចបានកំណើនសេដ្ឋកិច្ចខ្ពស់ និង ប្រកបដោយចីរភាព ក្នុងអត្រាកំណើនជាមធ្យមប្រមាណជាង ៧% ក្នុងមួយឆ្នាំ សម្រាប់រយៈពេលជាង ២ ទសវត្សរ៍កន្លងមក ដែលនាំឱ្យកម្ពុជាសម្រេចបានឋានៈជាប្រទេសមានចំណូលមធ្យមកម្រិតទាប, កម្រិតជីវភាពប្រជាជនមានភាពប្រសើរឡើង ដែលឆ្លុះបញ្ចាំង តាមរយៈ ការកើនឡើងនៃទំហំផលិតផលក្នុងស្រុកសរុប (ផសស) ប្រមាណ ១០ ដង គឺពីប្រមាណ ៣,១១ ប៊ីលានដុល្លារអាមេរិក នៅឆ្នាំ ១៩៩៨ ដល់ប្រមាណ ២៩,៦០ ប៊ីលានដុល្លារអាមេរិក នៅឆ្នាំ ២០២២ ។ ជាមួយនេះ, ផសស សម្រាប់មនុស្សម្នាក់ បានកើនឡើងរហូតដល់ ៧ ដង គឺពីប្រមាណ ២៥៣ ដុល្លារអាមេរិក ក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៨ ដល់ប្រមាណ ១ ៧៨៤ ដុល្លារអាមេរិក ក្នុងឆ្នាំ ២០២២; អត្រាភាពក្រីក្រធ្លាក់ចុះ នៅក្រោម ១០% នៅមុនវិបត្តិជំងឺកូវីដ-១៩ និង គម្លាតវិសមភាពសង្គមកាន់តែរួមតូច; រចនាសម្ព័ន្ធសេដ្ឋកិច្ច មាន

ការផ្លាស់ប្តូរពីសេដ្ឋកិច្ចពឹងផ្អែកជាចម្បងលើកសិកម្មប្រពៃណី ទៅជាសេដ្ឋកិច្ចទំនើបដែលពឹងផ្អែកលើកសិកម្មវៃឆ្លាត, ឧស្សាហកម្ម និង សេវាកម្ម, និង មានការតភ្ជាប់កាន់តែខ្លាំងទៅនឹងខ្សែច្រវាក់តម្លៃ និង ផ្គត់ផ្គង់ តំបន់ និង សកល រួមជាមួយនឹងការកើតមានឡើងនូវឧស្សាហកម្មថ្មីៗ ដែលមានតម្លៃបន្ថែមខ្ពស់, ព្រមទាំងការបន្តពង្រឹង និង ការពង្រីកពិពិធកម្មមូលដ្ឋានឧស្សាហកម្ម និង ពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិ ជាពិសេស វឌ្ឍនភាពគួរជាទីមោទនៈនៃវិស័យកាត់ដេរ និង ទេសចរណ៍ និង ការកើនឡើងនៃទំហំពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិ ។ ជាងនេះទៀត, ការរក្សាបានស្ថិរភាពម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច និង ប្រសិទ្ធភាពនៃការអនុវត្តគោលនយោបាយថវិកា និង គោលនយោបាយរូបិយវត្ថុ, ការធានាបាននូវចីរភាពថវិកាជាតិ និង បរិយាបន្នហិរញ្ញវត្ថុ ក៏ដូចជា ការកៀរគរបានយ៉ាងច្រើននូវហិរញ្ញប្បទានសហប្រតិបត្តិការអភិវឌ្ឍ និង ការកសាងភាពជាដៃគូប្រកបដោយបរិយាបន្ន បានរួមចំណែកយ៉ាងសំខាន់ ដល់ការលើកកម្ពស់កំណើនសេដ្ឋកិច្ច និង ការបែងចែក និង ការប្រើប្រាស់ធនធាន ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ។

តាមរយៈ ការកែទម្រង់ការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ, ឯករាជ្យនៃថវិកាជាតិ ជាពិសេស ប្រសិទ្ធភាពនៃការកៀរគរចំណូល, ការអនុវត្តចំណាយថវិកា, និង ការគ្រប់គ្រងទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ, ព្រមជាមួយនឹងចីរភាពនៃការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ ក៏ត្រូវបានពង្រឹងកាន់តែមាំមួនឡើងជាលំដាប់ ។ ជាក់ស្តែង, ការប្រមូលចំណូលក្នុងស្រុកសរុប បានកើនឡើងពីប្រមាណ ២៤៧ លានដុល្លារអាមេរិក ឬ ៨% នៃ ផសស ក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៨ ដល់ប្រមាណ ៦,៨ ប៊ីលានដុល្លារអាមេរិក ឬ ២៣% នៃ ផសស ក្នុងឆ្នាំ ២០២២ ។ ទន្ទឹមនេះ, ចំណាយសរុបបានបន្តកើនឡើងពីប្រមាណ ៤០៩ លានដុល្លារអាមេរិក ឬ ១៣% នៃ ផសស នៅឆ្នាំ ១៩៩៨ ដល់ប្រមាណ ៧,៩ ប៊ីលានដុល្លារអាមេរិក ឬ ២៧% នៃ ផសស នៅឆ្នាំ ២០២២ ដែលអនុញ្ញាតឱ្យរាជរដ្ឋាភិបាលអនុវត្តកម្មវិធីនយោបាយរបស់ខ្លួន បានប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និង ប្រសិទ្ធផលខ្ពស់ ។ ច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងការប្រើ-

ប្រាស់ និង ការចាត់ចែងលើទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ ត្រូវបានអនុម័ត និង ប្រកាសដាក់ឱ្យប្រើ នៅក្នុងឆ្នាំ ២០២០ រួមជាមួយនឹងការកែលម្អ និង ការពង្រឹងបន្ថែមជា-បន្តបន្ទាប់ លើការងារគ្រប់គ្រងបញ្ជីសារពើភណ្ឌទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ ។ ជាមួយនេះ, សន្និធិបំណុលសាធារណៈក្រៅប្រទេស ក៏ត្រូវបានគ្រប់គ្រងឱ្យស្ថិតក្នុងកម្រិតទាប, ពោល គឺត្រឹមប្រមាណ ២៤,៩% នៃ ផសស នៅឆ្នាំ ២០២២, ដែលត្រូវបានទទួលស្គាល់ថា មានចីរភាព និង ហានិភ័យទាប ។

បន្ថែមលើនេះ, វិស័យហិរញ្ញវត្ថុ, ទាំងវិស័យធនាគារ និងវិស័យហិរញ្ញ-វត្ថុមិនមែនធនាគារ, មានការរីកចម្រើនយ៉ាងរហ័សគួរឱ្យកត់សម្គាល់ ។ វិស័យធនាគារ ដែលពេលមុន ប្រជាជនមិនសូវទុកចិត្ត, ពេលនេះ បានក្លាយជាប្រព័ន្ធធនាគាររឹងមាំ និង មានស្ថិរភាព ដែលឆ្លុះបញ្ចាំងតាមរយៈដើមទុនរឹងមាំ, មានសន្ទនីយភាពគ្រប់គ្រាន់ និង មានកំណើនឥណទានសមស្រប ។ គិតត្រឹមឆ្នាំ ២០២២, ទ្រព្យសកម្មសរុប, ឥណទាន, និង ប្រាក់បញ្ញើ បានកើនឡើងដល់ ២៧៤%, ១៩៣% , និង ១៥០% រៀងគ្នា, ជាមួយនឹងទុនបម្រុងអន្តរជាតិត្រូវបានគរពូនជាលំដាប់ ដល់ ១៨ ប៊ីលានដុល្លារអាមេរិក; រូបិយវត្ថុចរាចរណ៍ក្នុងទីផ្សារ និង ប្រាក់បញ្ញើជារៀល បានកើនឡើងប្រមាណ ៥៥ ដង; ការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធទូទាត់ បានកើនឡើងយ៉ាងរហ័ស ដោយទឹកប្រាក់ទូទាត់រាយតាមប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិក មានទំហំស្មើនឹងប្រមាណ ១០ ដង នៃ ផសស ។ លំហូរវិនិយោគផ្ទាល់ពីបរទេសមានកំណើនគួរឱ្យកត់សម្គាល់, ពោល គឺបានកើនឡើងប្រមាណ ១៥ ដង ក្នុងចន្លោះឆ្នាំ ២០០៧-២០២២ ។ ដោយឡែក, វិស័យហិរញ្ញវត្ថុមិន-មែនធនាគារ មានការវិវឌ្ឍយ៉ាងល្អ ក្នុងរយៈពេលប៉ុន្មានឆ្នាំចុងក្រោយនេះ និង មានសក្តានុពលបន្តរីកចម្រើនយ៉ាងលឿនទៅមុខ ដែលឆ្លុះបញ្ចាំង តាមរយៈការកើនឡើងនៃអ្នកចូលរួមក្នុងទីផ្សារហិរញ្ញវត្ថុ; ចំនួន និង ប្រភេទផលិតផលហិរញ្ញវត្ថុ; លំហូរមូលធនវិនិយោគ; ការធ្វើសមាហរណកម្ម; និង ការកែទម្រង់យន្តការស្ថាប័ន, អភិបាលកិច្ច, ការគ្រប់គ្រង និង ការត្រួតពិនិត្យ លើវិស័យហិរញ្ញ-

វត្ថុមិនមែនធនាគារ តាមរយៈ ការបង្កើតអាជ្ញាធរសេវាហិរញ្ញវត្ថុមិនមែនធនាគារ ។ ជាក់ស្តែង, គិតត្រឹមពាក់កណ្តាល ឆ្នាំ ២០២៣, ក្រុមហ៊ុនចំនួន ១១ បានបោះផ្សាយលក់មូលបត្រកម្មសិទ្ធិជាសាធារណៈ, ហើយ ក្រុមហ៊ុនចំនួន ៩ បានបោះផ្សាយលក់មូលបត្របំណុល ដែលប្រមូលបានសាច់ប្រាក់ប្រមាណ ៣២៨,៣៨ លានដុល្លារអាមេរិក, ខណៈដែលមូលធនូបនីយកម្មទីផ្សារ មានទំហំប្រមាណ ១០,៣៧% នៃ ផសស ។ តម្លៃជួញដូរមូលបត្រគិតត្រឹមត្រីមាសទី ១ ឆ្នាំ ២០២៣ មានចំនួន ៣១០,៨ លានដុល្លារអាមេរិក ។ ក្នុងរយៈពេលដូចគ្នា, ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រង មានសរុបចំនួន ៣៩ ដែលក្នុងនោះ ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងទូទៅមានចំនួន ១៨, ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងអាយុជីវិត មាន ១៤ និង ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងខ្នាត-តូច មានចំនួន ៧ ។ ទំហំទីផ្សារធានារ៉ាប់រងរីកចម្រើនយ៉ាងឆាប់រហ័ស ដោយបុព្វលាភធានារ៉ាប់រង មានចំនួន ៣៣២ លានដុល្លារអាមេរិក និង មានកំណើន ២៨% ជាមធ្យមប្រចាំឆ្នាំ ។ ទន្ទឹមនេះ, កម្ពុជាបានបង្កើតទីផ្សារបរធនបាលកិច្ច ជាមួយនឹងប្រតិបត្តិការពេញលេញ ដែលក្នុងនោះ បរធនបាលកិច្ចចុះបញ្ជីបាន កើនដល់ចំនួន ៥៥៧ ករណី, ជាមួយទំហំបរធន ប្រមាណជា ១,១៣ ប៊ីលានដុល្លារអាមេរិក ។

ផ្នែកស្ថាប័ន និង អភិបាលកិច្ច

កម្ពុជាសម្រេចបានវឌ្ឍនភាពគួរឱ្យកត់សម្គាល់ ក្នុងការកែទម្រង់ស្ថាប័ន និង អភិបាលកិច្ច ។ ជាក់ស្តែង, វិស័យរដ្ឋបាលសាធារណៈ ជាពិសេស រចនា-សម្ព័ន្ធក្រសួង-ស្ថាប័ន, ធនធានមនុស្ស, បៀវត្ស និង ប្រាក់សោធន ត្រូវបានកែលម្អជាលំដាប់ ដែលបានរួមចំណែកលើកកម្ពស់ប្រសិទ្ធភាពស្ថាប័ន និង សេវាសាធារណៈ ។ ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ ត្រូវបានពង្រឹង តាមរយៈ ការបង្កើនភាពជឿទុកចិត្តបាននៃថវិកា, ការលើកកម្ពស់គណនេយ្យភាពហិរញ្ញវត្ថុ, ការផ្សារភ្ជាប់ថវិកាទៅនឹងគោលនយោបាយ, និង ការពង្រឹងគណនេយ្យភាពសមិទ្ធកម្ម ដែលបានរួមចំណែកដល់ការលើកកម្ពស់ប្រសិទ្ធភាព នៃការផ្តល់

សេវាសាធារណៈផង និង ការគ្រប់គ្រងស្ថិរភាព ម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ចផង ។ លើសពីនេះ, ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងរដ្ឋបាល និង ធនធានរបស់រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ក៏ត្រូវបានកែសម្រួលឱ្យប្រសើរឡើង, ជាពិសេស ការគ្រប់គ្រង និង ការអភិវឌ្ឍធនធានមនុស្ស, និង ការផ្ទេរមុខងារថវិកា និង ការទទួលខុសត្រូវ ទៅឱ្យរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។ ជាមួយនេះ, ក្របខ័ណ្ឌច្បាប់ និង ប្រព័ន្ធយុត្តិធម៌ ត្រូវបានកែទម្រង់ស៊ីជម្រៅ តាមរយៈ ការដាក់ឱ្យដំណើរការនូវសាលាឧទ្ធរណ៍តំបន់, ការលើកកម្ពស់សមត្ថភាពមន្ត្រីអនុវត្តច្បាប់ និង ស្ថាប័ន នៅក្នុងវិស័យយុត្តិធម៌, ការពង្រឹងប្រសិទ្ធភាពនៃយន្តការអធិការកិច្ច, ការលើកកម្ពស់យន្តការផ្តល់សេវាជំនួយផ្នែកច្បាប់, ការជំរុញការដោះស្រាយការកកស្ទះសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌនៅតាមសាលាដំបូងរាជធានី-ខេត្ត, និង ការលើកកម្ពស់យន្តការដោះស្រាយវិវាទក្រៅប្រព័ន្ធតុលាការ ។ កងកម្លាំងប្រដាប់អាវុធ ត្រូវបានកែទម្រង់, ជាពិសេស តាមរយៈការពង្រឹងសមត្ថភាពវិជ្ជាជីវៈ និង ការធ្វើទំនើបកម្មកងកម្លាំងប្រដាប់អាវុធ ។ ការប្រយុទ្ធប្រឆាំងអំពើពុករលួយ ត្រូវបានលើកកម្ពស់ តាមរយៈការបង្កើតស្ថាប័នប្រឆាំងអំពើពុករលួយ និង ការជំរុញអនុវត្ត វិធានការអប់រំ, ការបង្ការ, ការទប់ស្កាត់ និង ការបង្ក្រាបបទល្មើសពុករលួយ ។ អភិបាលកិច្ចវិស័យឯកជន និង ធុរកិច្ច ត្រូវបានពង្រឹង តាមរយៈ ការបង្កើតក្របខ័ណ្ឌនិយ័តកម្ម និង អភិបាលកិច្ចសាជីវកម្ម ។

ផ្នែកហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ និង ការតភ្ជាប់

ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ និង ការតភ្ជាប់ ត្រូវបានកែលម្អ និង ធ្វើទំនើបកម្មគួរឱ្យកត់សម្គាល់ ។ កម្ពុជាសម្រេចបានការសាងសង់ផ្លូវជាតិ និង ផ្លូវតាមខេត្ត ដោយក្រាលកៅស៊ូ និង បេតុង គ្រប់ប្រភេទ ប្រវែង ១១ ០៤២ គីឡូម៉ែត្រ, ផ្លូវល្បឿនភ្នំពេញ-ក្រុងព្រះសីហនុ ប្រវែង ១៨៧,៥ គីឡូម៉ែត្រ, ស្ពានតូច-ធំ គ្រប់ប្រភេទ ចំនួន ២ ៥៣០, ស្ពាន ប្រវែង ៨៦,២ គីឡូម៉ែត្រ, បណ្តាញផ្លូវនាវាចរណ៍តាមដងទន្លេមេគង្គ, ទន្លេសាប និង ទន្លេបាសាក់ ប្រវែង ១ ៧៥០ គីឡូម៉ែត្រ ។

ជាមួយគ្នានេះ, រាជរដ្ឋាភិបាលក៏បានពង្រីក និង ធ្វើទំនើបកម្មផងដែរ នូវហេដ្ឋា-រចនាសម្ព័ន្ធសំខាន់ៗផ្សេងទៀត, ជាពិសេស អាកាសយានដ្ឋាន, កំពង់ផែទឹក-ជ្រៅ, ផ្លូវនាវាចរណ៍, និង ប្រព័ន្ធឡូជីស្ទីក ។ ពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យថាមពល, អត្រាគ្របដណ្តប់នៃអគ្គិសនី នៅឆ្នាំ ២០២២ មានរហូតដល់ ៩០% ។ បន្ថែមលើនេះ, ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធក្នុងវិស័យបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន ក៏មានការវិវឌ្ឍគួរឱ្យកត់សម្គាល់ តាមរយៈ ការកើនឡើងនៃការតភ្ជាប់បណ្តាញខ្សែកាបអុបទិកលើគោក និង ក្រោមបាតសមុទ្រ; ការកើនឡើងជាគំហុកនៃការប្រើប្រាស់សេវាទូរស័ព្ទ និង អ៊ីនធឺណិត; និង ការដាក់ឱ្យប្រើប្រាស់ថ្នាលផ្លាស់ប្តូរទិន្នន័យកម្ពុជា, ថ្នាលផ្ទៀង-ផ្ទាត់ឯកសារ, ព្រមទាំងប្រព័ន្ធ និង កម្មវិធីបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មានសម្រាប់ការគ្រប់-គ្រងហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ ។

ផ្នែកសង្គម និង វប្បធម៌

វិស័យសង្គម និង វប្បធម៌ សម្រេចបានវឌ្ឍនភាពគួរជាទីមោទនៈ ។ វិស័យអប់រំ និង ការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ត្រូវបានកែទម្រង់ជាប្រចាំ និង សម្រេចបានសមិទ្ធផលជាច្រើន, ទាំងបរិមាណ និង គុណភាព, ដែលឆ្លុះបញ្ចាំង តាមរយៈ ការទទួលបានពានរង្វាន់អគ្គរកម្មពិភពលោកឆ្នាំ ២០២៣ និង ជ័យ-លាភីជាច្រើនរបស់សិស្ស-និស្សិត ក្នុងការប្រឡងប្រណាំងជាអន្តរជាតិ ។ វិស័យសុខភាពសាធារណៈ និង អាហារូបត្ថម្ភ ត្រូវបានកែលម្អ និង ពង្រឹង ដែលធ្វើឱ្យកម្ពុជាមានសមត្ថភាពពេញលេញ ក្នុងការប្រយុទ្ធឈ្នះវិបត្តិសុខភាពសាធារណៈនានា ដូចជា ការសម្រេចបានជោគជ័យខ្ពស់ក្នុងការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងជំងឺកូវីដ-១៩; ការកាត់បន្ថយយ៉ាងខ្លាំងនូវអត្រាមរណភាព មាតា ទារក និង កុមារ, អត្រាឈឺ និង ស្លាប់ដោយជំងឺ និង អត្រាគ្រិនរបស់កុមារអាយុក្រោម ៥ ឆ្នាំ; ការកើនឡើងនៃអាយុកាលសង្ឃឹមរស់ជាមធ្យមរបស់ប្រជាជនកម្ពុជា ដល់ ៧៥,៥ ឆ្នាំ នៅឆ្នាំ ២០១៩; និង ការលុបបំបាត់ជំងឺចម្លងៗជាច្រើនទៀត ។ លើសពីនេះ, ប្រព័ន្ធគាំពារសង្គម ត្រូវបានពង្រឹង និង ពង្រីក ដែលបានជួយរក្សានូវលំនឹងជីវភាព

ប្រជាជនជាទូទៅ, ជាពិសេស នៅក្នុងគ្រាមានគ្រោះអាសន្ន ឬវិបត្តិនានា ដូចជា ការរាតត្បាតនៃជំងឺកូវីដ-១៩ ជាដើម, តាមរយៈការអនុវត្តក្របខ័ណ្ឌគោលនយោបាយជាតិគាំពារសង្គម, ការកសាងប្រព័ន្ធគាំពារសង្គម, ការបង្កើតនិយ័តករ សន្តិសុខសង្គម និង មូលនិធិជាតិជំនួយសង្គម, និង ការលើកកម្ពស់អភិបាលកិច្ចល្អក្នុងវិស័យប្រព័ន្ធគាំពារសង្គម ។ ចំពោះផ្នែកយេនឌ័រ, តួនាទីរបស់ស្ត្រីកម្ពុជាត្រូវបានលើកកម្ពស់ជាបន្តបន្ទាប់ តាមរយៈ ការធ្វើស្ថាប័នូបនីយកម្ម និង ការបញ្ជ្រាបយេនឌ័រ ដែលធ្វើឱ្យកម្ពុជាទទួលបានចំណាត់ថ្នាក់ខ្ពស់បំផុត ជាប្រទេសផ្តល់សេរីភាពទូលំទូលាយសម្រាប់ស្ត្រី ។ ក្នុងវិស័យវប្បធម៌, មរតកសិល្បៈវប្បធម៌ដែលបានបាត់បង់ និង/ឬ ប្រឈមនឹងការបាត់បង់ ត្រូវបានស្តារឱ្យរស់ឡើងវិញ និង លើកកម្ពស់បន្ថែមទៀត ដែលបានសួយឱ្យខ្ពស់ត្រដែតនូវកិត្យានុភាពជាតិ ព្រមទាំងជំរុញទេសចរណ៍វប្បធម៌ និង ការអភិវឌ្ឍសិល្បៈវប្បធម៌របស់ជាតិ ។ ជាក់ស្តែង, បេតិកភណ្ឌវប្បធម៌ជាតិ សរុបចំនួន ១១ ត្រូវបានចុះក្នុងបញ្ជីបេតិកភណ្ឌពិភពលោក; បញ្ជីបេតិកភណ្ឌវប្បធម៌រូបីនៃមនុស្សជាតិ និង បញ្ជីស្មារតីចងចាំពិភពលោក; សំណង់បេតិកភណ្ឌ សរុបចំនួន ១៩៥ ត្រូវបានជួសជុល; វត្ថុបុរាណ សរុបចំនួន ៦៣៤ ត្រូវបានបញ្ជូនពីបរទេសត្រឡប់មកកម្ពុជា; វត្ថុបុរាណ ចំនួន ៦ ១០៥ ត្រូវបានជួសជុល និង អភិរក្ស; និង វត្ថុបុរាណ សរុបចំនួន ១១ ៨០៤ ដែលទទួលបានមកវិញ ត្រូវបានធ្វើប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិរដ្ឋ ។ បន្ថែមលើនេះ, ការអភិវឌ្ឍឧស្សាហកម្មវប្បធម៌ និង ច្នៃប្រឌិត ក៏ត្រូវបានលើកកម្ពស់ជាប្រចាំផងដែរ ។

១.២. និន្នាការសកលធំៗ

ក. និន្នាការនយោបាយ

ភូមិសាស្ត្រនយោបាយសកល កំពុងស្ថិតក្នុងស្ថានភាពផុយស្រួយ និង ប្រឈមនឹងភាពតានតឹងខ្លាំងឡើង ដោយសារការប្រណាំងប្រជែងរវាងប្រទេសមហាអំណាចធំៗ ក៏ដូចជា ការបែកបាក់ និង ភាពប្រទាញគ្នារវាងនិន្នាការពហុ-

ប៉ូលសកលឯកប៉ូលនីយកម្ម និង និន្នាការឯកប៉ូលគាំពារនិយម ដែលធ្វើឱ្យសណ្តាប់-ធ្នាប់សកល នាអនាគត កាន់តែស្មុគស្មាញ និង ពិបាកធ្វើការវាយតម្លៃ ។ ជាង នេះទៀត, និន្នាការនេះ អាចជំរុញឱ្យមានចរន្តបដិសកលភាវូបនីយកម្ម ខណៈ ដែលចរន្តតំបន់និយមកំពុងក្លាយជានិន្នាការថ្មី ។ ការណ៍នេះ នឹងជះឥទ្ធិពល ដល់ទំនាក់ទំនងសេដ្ឋកិច្ច, ពាណិជ្ជកម្ម, សន្តិសុខ, និង នយោបាយការទូត, ដែលធ្វើឱ្យប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍ, មានសេដ្ឋកិច្ចតូច-បើកចំហ និង ពឹងផ្អែកលើ ការនាំចេញ, ទទួលរងផលប៉ះពាល់ខ្លាំងជាងគេ ។

និម្មាបនកម្មអន្តរជាតិ, ជាពិសេស អង្គការសហប្រជាជាតិ, កំពុង ប្រឈមនឹងការបាត់បង់ទំនុកចិត្តពីប្រទេសសមាជិក នៅក្នុងការដោះស្រាយ បញ្ហាប្រឈមនានា ក្នុងការថែរក្សាសន្តិភាព, សន្តិសុខ និង ស្ថិរភាព តំបន់ និង សកល ។ បន្ថែមលើនេះ, ការប្រកួតប្រជែងរវាងមហាអំណាច កំពុងធ្វើឱ្យប៉ះ ពាល់ដល់សណ្តាប់ធ្នាប់អន្តរជាតិ និង យន្តការពហុភាគីនិយម ក្នុងការដោះ-ស្រាយបញ្ហាប្រឈមសកល, និង បានក្លាយជាការដាក់គំនាបលើការអនុវត្ត គោលនយោបាយការបរទេស តាមគោលការណ៍អព្យាក្រឹតអចិន្ត្រៃយ៍ និង មិន ចូលបក្សសម្ព័ន្ធ, និង ការអនុវត្តគោលនយោបាយសេដ្ឋកិច្ច, ហិរញ្ញវត្ថុ, ពាណិជ្ជ-កម្ម, និង បច្ចេកវិទ្យា, សម្រាប់បម្រើដល់ការអភិវឌ្ឍរបស់ប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍ ដោយសារតែការកើនឡើងនៃការប្រើប្រាស់វិធានការបង្ខិតបង្ខំជាឯកតោភាគី និង ក្រៅដែនអធិបតេយ្យ និង ការដាក់ទណ្ឌកម្មសេដ្ឋកិច្ច ដែលជាការជ្រៀត-ជ្រែកចូលកិច្ចការផ្ទៃក្នុងរបស់រដ្ឋអធិបតេយ្យ ក្រោមលេស និង ហេតុផល នៃ គុណតម្លៃប្រជាធិបតេយ្យ និង សិទ្ធិមនុស្ស ។

ក្នុងស្ថានភាពបែបនេះ, ប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍទាំងអស់ កំពុងមានការ-លំបាកខ្លាំងនៅក្នុងការរៀបចំ និង ការដឹកនាំកិច្ចអភិវឌ្ឍប្រទេស ប្រកបដោយ ចីរភាព, ដោយម្ខាង, ត្រូវរក្សាផលប្រយោជន៍ស្នូលរបស់ខ្លួន, និង ម្ខាងទៀត, ត្រូវសម្របខ្លួនទៅនឹងការចាប់បង្ខំឱ្យប្រកាន់យកជំហរនយោបាយការបរទេស

ដែលផ្ទុយនឹងធន្ទៈ និង ផលប្រយោជន៍ខ្លួន ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងតថភាពភូមិសាស្ត្រនយោបាយ ។ ថ្មីៗនេះ, ប្រទេសជាច្រើនបានងើបតវ៉ាប្រឆាំង ទៅនឹងសម្ពាធទាំងអស់នេះ ដោយខិតខំប្រមូលផ្តុំកម្លាំងសាមគ្គីភាពនៃក្រុមប្រទេសសកលខាងត្បូង (Global South) ។ សម្រាប់អនាគត, ការបន្តអនុវត្តនយោបាយការបរទេសឯករាជ្យ ដោយផ្អែកលើច្បាប់ និង ការកសាងមិត្តភាព និង កិច្ចសហប្រតិបត្តិការល្អ រវាងកម្ពុជាជាមួយប្រទេសទាំងអស់ នៅលើសកលលោក និងជាមួយអង្គការអន្តរជាតិនានា ព្រមជាមួយនឹងការចូលរួមយ៉ាងសកម្ម ចំពោះបុព្វហេតុសន្តិភាព, ស្ថិរភាព, សន្តិសុខ និង វិបុលភាព ក្នុងតំបន់ និង ពិភពលោក ដោយភាពទន់ភ្លន់រស់រវើក និង ដោយប្រកាន់ខ្ជាប់នូវគោលការណ៍នៃ "**កិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ ដែលផ្តល់ផលប្រយោជន៍ទៅវិញទៅមក និង ផ្អែកលើវិធាននៃច្បាប់**" និង គោលការណ៍ "**ពហុភាគីនិយម និង ការលើកកម្ពស់ការបើកចំហពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិ**" គឺជាអាទិភាព និង ជាយន្តការចាំបាច់ ដើម្បីស្វែងរកដំណោះស្រាយឈ្នះ-ឈ្នះ និង ធានាប្រយោជន៍របស់កម្ពុជា ឱ្យបានជាអតិបរមាពីការវិវត្តថ្មីៗនៃនយោបាយសង្គម-សេដ្ឋកិច្ចសកល ។

ខ. និន្នាការភូមិសាស្ត្រសេដ្ឋកិច្ច

និម្មាបនកម្មសេដ្ឋកិច្ចសកលកំពុងប្រែប្រួលយ៉ាងខ្លាំង ដោយមជ្ឈភាពនៃកំណើនសកល កំពុងបន្តនិន្នាការងាកមករកតំបន់អាស៊ី ។ ទន្ទឹមនេះ, ក្រុមប្រទេសសេដ្ឋកិច្ចកំពុងរីកលូតលាស់, ជាពិសេស ក្រុមប្រទេស BRICS, ក៏កំពុងចូលរួមចំណែកដឹកមុខកំណើនសកល, ខណៈដែលសេដ្ឋកិច្ចរបស់បណ្តាប្រទេសលោកខាងលិច, ជាពិសេស ប្រទេសមហាអំណាចទាំង ៧ (G7), អាចនឹងបន្តថមថយ ។ បន្ថែមលើនេះ, និន្នាការគាំពារនិយម និង ការបែកខ្ញែកភូមិសាស្ត្រសេដ្ឋកិច្ច អាចនឹងបង្កើនល្បឿននៃចរន្តបដិសកលភាវូបនីយកម្ម និង ជំរុញនិន្នាការតំបន់ូបនីយកម្ម ដែលនឹងប៉ះពាល់ដល់លំហូរទំនិញ, សេវា, ការវិនិយោគ និង ពលកម្ម, ការផ្ទេរបច្ចេកវិទ្យា, និង កិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ ។ ជាក់ស្តែង,

រចនាសម្ព័ន្ធខ្សែច្រវាក់ផ្គត់ផ្គង់ និង ផលិតកម្ម តំបន់ និង សកល កំពុងត្រូវបានរៀបចំឡើងវិញ តាមរយៈ ការផ្លាស់ប្តូរមូលដ្ឋានផលិតកម្មមកក្នុងប្រទេសវិញ ឬទៅប្រទេសជាសម្ព័ន្ធមិត្ត ដែលផ្តោតសំខាន់លើកត្តាភូមិសាស្ត្រនយោបាយ, ជាពិសេស សម្រាប់ទំនិញយុទ្ធសាស្ត្រ ។ ទន្ទឹមនេះ, ប្រព័ន្ធទូទាត់អន្តរជាតិ ក៏ត្រូវប្រឈមនឹងហានិភ័យនៃការបែងចែកដាច់ពីគ្នា តាមតំបន់នៃកិច្ចសហប្រតិបត្តិការនីមួយៗ ដែលអាចជះឥទ្ធិពលអវិជ្ជមាន ដល់ប្រសិទ្ធភាពនៃការទូទាត់, ខណៈការបង្កើតស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិថ្មីៗ នឹងដើរតួនាទីសំខាន់ ក្នុងការកៀរគរធនធានសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍ ។

ក្នុងបរិការណ៍នេះ និង ផ្អែកលើកម្មវិបាកនៃនិន្នាការខាងលើ, កម្ពុជាត្រូវគិតគូរឡើងវិញ អំពីអភិក្រម និង យុទ្ធសាស្ត្រថ្មីសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍ, ជាពិសេស ដើម្បីសម្របខ្លួនទៅនឹងនិម្មាបនកម្មថ្មីនៃរចនាសម្ព័ន្ធសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ នាអនាគត ដែលស្មុគស្មាញ និង ពិបាកព្យាករ ។

គ. និន្នាការបច្ចេកវិទ្យា និង ឌីជីថល (បរិវត្តកម្ម ឌីជីថល)

ស្របតាមចលនាការណ៍នៃការធ្វើបរិវត្តកម្មឌីជីថល នៅក្នុងតំបន់ និង សកល, ការបង្កើនល្បឿនឌីជីថលភាវូបនីយកម្ម និង ការអភិវឌ្ឍបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន និង ទូរគមនាគមន៍ និង ស្វ័យប្រវត្តិកម្ម នឹងបង្ហាញនូវតួនាទីកាន់តែសំខាន់នៃបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល ក្នុងសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ច, ធុរកិច្ច និង អភិបាលកិច្ច ។ ក្នុង ២ ទសវត្សរ៍ចុងក្រោយ, បច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល បានក្លាយជាផ្នែកសំខាន់នៃសកម្មភាព សេដ្ឋកិច្ច និង សង្គម ព្រមទាំងបានផ្តល់នូវកាលានុវត្តភាពថ្មីជាច្រើន ក្នុងការនាំមកនូវគំរូធុរកិច្ចថ្មីៗ ប្រកបដោយការនវានុវត្ត, ការបង្កើនប្រសិទ្ធភាព និង ផលិតភាព, និង ការធ្វើឱ្យបរិយាកាសប្រកួតប្រជែង មានភាពកាន់តែប្រសើរឡើង ។

នាពេលថ្មីៗនេះ, ពិសេស ក្នុងបរិការណ៍នៃការរីករាលដាលជំងឺកូវីដ-

១៩, បច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល ត្រូវបានមើលឃើញថា មានសម្ទុះខ្លាំងទ្វេដង ក្នុងការ-ជំរុញ និង ការសម្រួលដល់សកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ច និង ធុរកិច្ច និង ដល់ប្រជាជនទូទៅ តាមរយៈ ការនាំមកនូវផលិតផល និង សេវាកម្មថ្មីៗ, និង ក្នុងការបន្តចលនាការណ៍លើការងារ, ការរៀនសូត្រ និង ការចាប់យកកាលានុវត្តភាពថ្មីៗ ។ បន្ថែមលើនេះ, បច្ចេកវិទ្យាហិរញ្ញវត្ថុ (FinTech) កំពុងដើរតួនាទីកាន់តែសំខាន់ក្នុងការសម្រួលសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ច តាមរយៈ ការធ្វើឱ្យប្រសើរនូវពាណិជ្ជកម្មឆ្លងដែន, ការពង្រឹងប្រសិទ្ធភាពនៃប្រតិបត្តិការអាជីវកម្មរបស់ធុរជន, ព្រមទាំងការលើកកម្ពស់បរិយាកាសធុរកិច្ចក្នុងស្រុក និង ការទទួលបានសេវាហិរញ្ញវត្ថុផ្លូវការ កាន់តែងាយស្រួល ប្រកបដោយបរិយាបន្ន និង ចីរភាព ។ ជារួម, សម្ទុះយ៉ាងលឿននៃការចាប់យកបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល ក្នុងចំណោមភ្នាក់ងារសេដ្ឋកិច្ច, ជាពិសេស ធុរជន និង អ្នកប្រើប្រាស់, បានកើតឡើងព្រមគ្នាជានិន្នាការដ៏មានថាមភាព ទាំងក្នុងកម្រិតសកល, តំបន់, និង ប្រទេស, បើទោះបីជាមានវឌ្ឍនភាពមិនស្មើគ្នា ទៅតាមតំបន់ភូមិសាស្ត្រក៏ដោយ ។

ជានិន្នាការទៅមុខ, ប្រទេសនានាផ្តោតអាទិភាពជាចម្បង លើវិស័យពាក់ព័ន្ធសំខាន់ៗ តាមរយៈ ការជំរុញការធ្វើឌីជីថលភាវូបនីយកម្ម និង បរិវត្តកម្មឌីជីថល ដោយផ្តល់អាទិភាពលើការកសាងរដ្ឋាភិបាល សេដ្ឋកិច្ច និង សង្គមឌីជី-ថល ដើម្បីបង្កើនផលិតភាព និង កសាងភាពធន់នៃការអភិវឌ្ឍសង្គម-សេដ្ឋកិច្ច ។

ឃ. និន្នាការបរិស្ថាន និង ការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ

ការគិតគូរលើបញ្ហាបរិស្ថាន និង ការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ គឺជានិន្នាការសកលដ៏សំខាន់ ។ និរន្តរភាពបរិស្ថានសកល បាន និង កំពុងរងការ-គំរាម ដោយសារការបំពុលបរិស្ថាន, ការរេចរឹលធនធានធម្មជាតិ, ការបាត់បង់ប្រព័ន្ធជីវៈចម្រុះ, និង ការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ដែលជះផលអវិជ្ជមានដល់ការ-អភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច និង សង្គម ដូចជា ការបម្លាស់ទី, សន្តិសុខទឹក ស្បៀង និង ថាមពល, ការធ្វើកសិកម្ម, ឧស្សាហូបនីយកម្ម, នគរូបនីយកម្ម និង ហេដ្ឋារចនា-

សម្ព័ន្ធ, ប្រព័ន្ធគាំពារសង្គម និង សុខភាពសាធារណៈ ។ ក្នុងន័យនេះ, នាបច្ចុប្បន្ន និង ទៅអនាគត, សកលលោក កាន់តែត្រូវបង្កើនកិច្ចសហការគ្នា ដោយផ្តោតលើវិធានការកាត់បន្ថយការបញ្ចេញឧស្ម័នផ្ទះកញ្ចក់ និង ការបន្សាំនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ដូចជា ការទប់ស្កាត់ និង ការបង្ក្រាបការកាប់ព្រៃឈើខុសច្បាប់ និង ការដាំដើមឈើ, ការជំរុញការធ្វើអន្តរកាលថាមពលពីការប្រើប្រាស់ផូស៊ីលឥន្ធនៈ ឆ្ពោះទៅរកប្រភពថាមពលស្អាត, ការអនុវត្តកម្មវិធីប្រសិទ្ធភាពថាមពល, ការវិនិយោគលើការអភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធបៃតង, ការជំរុញហិរញ្ញប្បទានបៃតង, ការជំរុញសេដ្ឋកិច្ចចក្រា, ការផលិតផលិតផលដែលគិតគូរពីចីរភាពបរិស្ថាន, ការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល ក្នុងការគ្រប់គ្រង និង ការតាមដានការប្រើប្រាស់ និង ការផលិត, ការលើកទឹកចិត្តប្រព័ន្ធដឹកជញ្ជូនបៃតង, និង ការបន្សាំក្នុងវិស័យសំខាន់ៗ ជាដើម ។

១.៣. បញ្ហាប្រឈម

ការប្រែប្រួលរចនាសម្ព័ន្ធ និង និម្មាបនកម្ម សេដ្ឋកិច្ច សង្គម បរិស្ថាន និង នយោបាយសកល ដែលបង្កដោយការប្រកួតប្រជែងភូមិសាស្ត្រនយោបាយ, សង្គ្រាមពាណិជ្ជកម្ម, ការគាំពារនិយម និង ជាតិនិយម, និង ការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ និង ប្រជាសាស្ត្រ នាំឱ្យកម្ពុជាត្រូវប្រឈមនឹងបញ្ហាធំៗ ដូចខាងក្រោម ៖

១. ម៉ូដែលកំណើនសេដ្ឋកិច្ចបច្ចុប្បន្ន ពឹងផ្អែកខ្លាំងលើឧស្សាហកម្មអតិពលកម្ម និង មូលដ្ឋានកំណើនតូចចង្អៀត ដែលធ្វើឱ្យកម្ពុជាងាយរងផលប៉ះពាល់ពីខាងក្រៅ និង ជាប់អន្ទាក់ជាប្រទេសចំណូលមធ្យម ។ បញ្ហាប្រឈមថ្មីៗបាន និង កំពុងលេចឡើង ដោយសារភាពមិនប្រាកដប្រជានៃសេដ្ឋកិច្ចសកល, ការប្រែប្រួលនៃនិម្មាបនកម្មសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុសកល, ការប្រកួតប្រជែងភូមិសាស្ត្រនយោបាយ, ការគាំពារនិយម, ការកើនឡើងនៃថ្លៃថាមពល, ការកើនឡើងនៃសម្ពាធអតិផរណា, ការធ្លាក់ចុះផលិតភាពពលកម្ម, និង បញ្ហាសេដ្ឋកិច្ច

និង សង្គម ផ្សេងទៀត ។

២. គុណភាពធនធានមនុស្សនៅមានកម្រិត សម្រាប់ការកសាងសេដ្ឋកិច្ចផ្អែកលើ ជំនាញ, បច្ចេកវិទ្យា និង ការនវានុវត្ត ។ ការណ៍នេះ ទាមទារនូវការបន្តជំរុញសម្ទុះនៃការអភិវឌ្ឍធនធានមនុស្ស ដោយផ្តោតសំខាន់លើ ការកែទម្រង់វិស័យអប់រំ និង ការកសាងមូលធនមនុស្ស ប្រកបដោយគុណភាព ដែលអាចធានាបាននូវភាពរឹងមាំនៃសេដ្ឋកិច្ចជាតិ, ការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច និង សង្គម, ការចាប់យកបច្ចេកវិទ្យា, ការបន្សាំបច្ចេកវិទ្យា និង ការនវានុវត្ត ដើម្បីទាញយកផលប្រយោជន៍ជាអតិបរមាពីការរីកចម្រើននៃបច្ចេកវិទ្យាថ្មីៗ និង ការនវានុវត្ត, ជាពិសេស ក្នុងបរិការណ៍សេដ្ឋកិច្ចឌីជីថល ។

៣. ស្ថាប័នសាធារណៈទោះបីមានការកែលម្អជាបណ្តើរៗ, ប៉ុន្តែនៅមិនទាន់មានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់គ្រប់គ្រាន់នៅឡើយ ។ គុណភាព និង សមត្ថភាពស្ថាប័ន មានសារៈសំខាន់ ក្នុងការបង្កើនប្រសិទ្ធភាពនៃការរៀបចំ និង ការអនុវត្តគោលនយោបាយ, ការកែលម្អបរិយាកាសនៃការវិនិយោគ និង ធុរកិច្ច, ការកាត់បន្ថយថ្លៃដើម និង ពេល, និង ការលើកកម្ពស់ប្រសិទ្ធភាពការងារជាអន្តរវិស័យ ដែលចាំបាច់ត្រូវបន្តលើកកម្ពស់ និង ពង្រឹងបន្ថែម ដើម្បីកសាងស្ថាប័ន រឹងមាំ សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍជាតិលើគ្រប់វិស័យ ។

៤. ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ នៅមិនទាន់គ្រប់គ្រាន់ សម្រាប់ទ្រទ្រង់តម្រូវការនៃការអភិវឌ្ឍ ។ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសំខាន់ៗ ដូចជា ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធទីក្រុង, ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធដឹកជញ្ជូន, ប្រព័ន្ធឡូជីស្ទីក, ប្រព័ន្ធថាមពល និង ប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ ជាដើម នៅបន្តជួបបញ្ហាប្រឈម ដែលត្រូវដោះស្រាយឱ្យបានលឿន និង ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ ដើម្បីទ្រទ្រង់ដំណើរការនៃការអភិវឌ្ឍសង្គម-សេដ្ឋកិច្ច ប្រកបដោយបរិយាបន្ន និង ចីរភាព ។

៥. សេវាសុខាភិបាលនៅមានថ្លៃខ្ពស់ ហើយគុណភាពនៅមានកម្រិត ។ ទោះបីមានការកែលម្អមួយកម្រិតធំ, ប្រព័ន្ធសុខាភិបាលនៅមានបញ្ហា

ប្រឈម ដែលទាមទារត្រូវដោះស្រាយ ក្នុងស្មារតីបុរេសកម្ម, បន្ទាន់ និង ជាប្រចាំ, ជាប់មិនដាច់, ដើម្បីបង្កើនគុណភាពឱ្យកាន់តែខ្ពស់ សំដៅលើកកម្ពស់សុខភាពសាធារណៈ និង កាត់បន្ថយការពឹងផ្អែកលើការនាំចូលសេវាក្នុងវិស័យនេះ ឬ ការចេញទៅប្រើសេវានេះ នៅក្រៅប្រទេស ។ ជាមួយនឹងការពឹងទុកនូវការកើនឡើងនូវចំនួនប្រជាជនវ័យចំណាស់, តម្រូវការសេវាសុខាភិបាល ប្រកបដោយគុណភាព ក៏ត្រូវបានរំពឹងថា នឹងរឹតតែកើនឡើងផងដែរ, ដែលការណ៍នេះ ទាមទារឱ្យមានការគិតគូរកែលម្អ និង អភិវឌ្ឍបន្ថែម លើគ្រប់ទិដ្ឋភាព, ទាំងផ្នែកហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសុខាភិបាល, អភិបាលកិច្ច, ធនធានមនុស្ស, និង ជំនាញវិជ្ជាជីវៈ ប្រកបដោយក្រមសីលធម៌ខ្ពស់ ។

៦. ការសន្សំក្នុងស្រុកនៅមានកម្រិតទាប ដែលបង្កផលប៉ះពាល់ដល់ការវិនិយោគ និង កំណើនសេដ្ឋកិច្ច រយៈពេលវែង ។ ទោះបីការសន្សំមានការអភិវឌ្ឍគួរឱ្យកត់សម្គាល់, វិស័យហិរញ្ញវត្ថុកម្ពុជានៅបន្តមានបញ្ហាប្រឈមផ្សេងទៀត ដូចជា ការផ្តត់ផ្គង់ និង តម្រូវការហិរញ្ញប្បទាន នៅមានកម្រិតទាប, ដុល្លាររូបនីយកម្មនៅបន្តមានកម្រិតខ្ពស់ ដែលធ្វើឱ្យបាត់បង់ប្រសិទ្ធភាពនៃការអនុវត្តគោលនយោបាយរូបិយវត្ថុ, អត្រាការប្រាក់មានកម្រិតខ្ពស់, ចំណេះដឹងផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ និង ហិរញ្ញវត្ថុឌីជីថល នៅមានកម្រិតទាប, ផលិតផលហិរញ្ញវត្ថុមានលក្ខណៈប្រមូលផ្តុំ, ការជឿទុកចិត្តលើវិស័យធនាគារនៅមានកម្រិត, និង បំណុលគេហជនមានកម្រិតខ្ពស់ ហើយការអភិវឌ្ឍវិស័យហិរញ្ញវត្ថុមិនមែនធនាគារ ក៏ត្រូវការនូវការពង្រឹងបន្ថែមទៀត ក្នុងទិដ្ឋភាពជាច្រើន ។

៧. ការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ និង បរិស្ថាន ត្រូវបានកែលម្អគួរឱ្យកត់សម្គាល់ តាមរយៈការដាក់ចេញគោលនយោបាយជាតិ សម្រាប់គ្រប់គ្រង និង កែទម្រង់ក្នុងវិស័យនេះ ។ យ៉ាងណាក៏ដោយ, បញ្ហាប្រឈមនៅបន្តមានច្រើន ដោយសារការកើនឡើងនៃតម្រូវការអភិវឌ្ឍ, ការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ, ការបង្កើតលក្ខខណ្ឌតម្រូវថ្មីៗលើផលិតផលកម្ពុជា ជាដើម ។ ក្នុងន័យ

នេះ, គ្រប់គោលនយោបាយអភិវឌ្ឍជាតិ ទាមទារឱ្យមានការគិតគូរថ្លឹងថ្លែងគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ, ពិសេស អំពីចីរភាព និង ប្រសិទ្ធភាពនៃការប្រើប្រាស់ធនធាន ក៏ដូចជា ការពង្រឹងភាពធន់នឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ។

១.៤. កាលានុវត្តភាព

បរិការណ៍សកល និង នៅក្នុងប្រទេស នាបច្ចុប្បន្ន ផ្តល់ឱ្យកម្ពុជានូវកាលានុវត្តភាពសំខាន់ៗ ដូចតទៅ ៖

១. ក្នុងបរិការណ៍នៃការប្រកួតប្រជែងលើផ្នែកភូមិសាស្ត្រនយោបាយសេដ្ឋកិច្ច និង ពហុប៉ូល, ការបន្តពង្រឹងស្មារតីសន្តិសហវិជ្ជមាន ដោយកសាង និង ពង្រីកទំនាក់ទំនងល្អជាមួយបណ្តាដៃគូសំខាន់ៗ គួបផ្សំជាមួយនឹងការអនុវត្តនយោបាយការទូតប្រកបដោយភាពប៉ិនប្រសប់ នឹងបើកនូវឱកាសកាន់តែប្រសើរឡើងបន្ថែមទៀត សម្រាប់ការជំរុញពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិ, ការវិនិយោគ, ការធ្វើពិពិធកម្មសេដ្ឋកិច្ច, ការផ្ទេរបច្ចេកវិទ្យា និង ការផ្សារភ្ជាប់កម្ពុជាកាន់តែខ្លាំង ទៅនឹងខ្សែច្រវាក់ផ្គត់ផ្គង់ និង ខ្សែច្រវាក់តម្លៃសកល ដើម្បីទាញយកប្រយោជន៍ឱ្យបានជាអតិបរមា សម្រាប់ជាតិ និង ប្រជាជន ។

២. ជាមួយនឹងឧត្តមភាពនៃទីតាំងភូមិសាស្ត្ររបស់កម្ពុជា, ចរន្តនៃការបន្តផ្លាស់ប្តូរទីប្រជុំទម្ងន់នៃកំណើនសេដ្ឋកិច្ចមកទ្វីបអាស៊ី បង្កើតជា **ឱកាសមាស** សម្រាប់កម្ពុជា ក្នុងការអភិវឌ្ឍ និង ការធ្វើឧស្សាហូបនីយកម្ម, ការធ្វើពិពិធកម្មសេដ្ឋកិច្ច, ការកើនឡើងនៃផលិតកម្ម និង សេវាកម្ម, ការបង្កើនការតភ្ជាប់សេដ្ឋកិច្ចកម្ពុជាទៅនឹងសេដ្ឋកិច្ចតំបន់ និង សកល ប្រកបដោយជវភាព និង សក្តានុពល, និង ការធ្វើសមាហរណកម្មជាមួយនឹងសេដ្ឋកិច្ចនៃប្រទេស ក្នុងតំបន់កំពុងមានជវភាពខ្ពស់ ។

៣. ផលលាភសន្តិភាព នឹងផ្តល់ឧត្តមប្រយោជន៍សម្រាប់វឌ្ឍនភាពផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច និង សង្គម ។ ច្បាស់ណាស់, ការរក្សាបានរឹងមាំ និង ជាប់មិនដាច់នូវសុខសន្តិភាព និង ស្ថិរភាពនយោបាយ បាន, កំពុង និង បន្តបង្កើតបរិយាកាស

អនុគ្រោះដ៏ប្រសើរមិនអាចខ្វះបាន សម្រាប់ការជំរុញសន្ទុះនៃការអភិវឌ្ឍសង្គម-សេដ្ឋកិច្ច, ការរក្សាបានស្ថិរភាពម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច, ការលើកកម្ពស់ការវិនិយោគឯកជន និង ធុរកិច្ច ដែលជាចន្ទល់នៃកំណើនសេដ្ឋកិច្ច និង ការបង្កើតការងារសម្រាប់ប្រជាជនកម្ពុជា ។

៤. ការអភិវឌ្ឍជាលំដាប់នៃប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុ, ទាំងប្រព័ន្ធធនាគារ និង ប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុមិនមែនធនាគារ, បាន និង កំពុង បន្តផ្តល់លទ្ធភាពទូលំទូលាយក្នុងការបំពេញតម្រូវការសេវាហិរញ្ញវត្ថុ នៅក្នុងប្រទេស និង ក្នុងការឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការនៃការធ្វើសមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ ក្នុងតំបន់ ។ ការធ្វើបរិវត្តកម្មឌីជីថលនៃសេវាហិរញ្ញវត្ថុ នឹងគាំទ្រដល់ការអនុវត្តគោលនយោបាយសេដ្ឋកិច្ចឌីជីថល និង ការបង្កើនប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ច និង បរិយាបន្នហិរញ្ញវត្ថុ ។

៥. ការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពឧស្សាហកម្មគាំទ្រក្នុងស្រុក នឹងជួយបង្កើតឱកាសសម្រាប់វិស័យឧស្សាហកម្ម ក្នុងការបង្កើនតម្លៃបន្ថែម ក៏ដូចជាក្នុងការលើកកម្ពស់ប្រសិទ្ធភាព, ផលិតភាព និង ភាពប្រកួតប្រជែង តាមរយៈការបង្កើនប្រសិទ្ធភាពនៃការផ្គត់ផ្គង់ធាតុចូល សម្រាប់ដំណើរការផលិតកម្ម, ការកាត់បន្ថយថ្លៃដើម, ការចែករំលែកបច្ចេកវិទ្យា និង ការផ្តល់ព័ត៌មានអំពីកត្តាផលិតកម្ម ជាដើម ។ល។

៦. ការរីកចម្រើនផ្នែកបច្ចេកវិទ្យា និង ឌីជីថលភាវូបនីយកម្ម ផ្តល់នូវកាលានុវត្តភាពថ្មី ក្នុងការបង្កើតមុខរបរ និង ធុរកិច្ចថ្មីៗជាច្រើនបន្ថែមទៀត ព្រមទាំងជំរុញល្បឿននៃការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច និង សង្គមឌីជីថល នៅកម្ពុជា, ដែលការណ៍នេះ នឹងរួមចំណែកដល់ការកសាង **ម៉ូដែលថ្មីនៃកំណើន** ផ្អែកលើជំនាញ, បច្ចេកវិទ្យា និង ការនវានុវត្ត ។

៧. ស្ថានភាពប្រជាសាស្ត្ររបស់កម្ពុជានាបច្ចុប្បន្ន ផ្តល់នូវកាលានុវត្តភាព សម្រាប់ការទាញយកប្រយោជន៍ឱ្យបានជាអតិបរមាពីផលលាភប្រជា-

សាស្ត្រ, ការពង្រឹងភាពធន់ប្រជាសាស្ត្រ និង ការលើកកម្ពស់សមភាពយេនឌ័រ, ការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច និង សង្គមឌីជីថល, ការផ្ទេរបច្ចេកវិទ្យា, ការលើកកម្ពស់ផលិតភាពនៃកម្លាំងពលកម្ម, និង ការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវភាពប្រកួតប្រជែងនៃសេដ្ឋកិច្ចជាតិដើម្បីជំរុញការអភិវឌ្ឍសង្គម-សេដ្ឋកិច្ច ប្រកបដោយបរិយាបន្ន, ភាពធន់ និង ចីរភាព ។

១.៥. ការសម្លឹងទៅមុខ ២៥ ឆ្នាំ ឆ្ពោះទៅសម្រេចចក្ខុវិស័យកម្ពុជា ឆ្នាំ ២០៥០

ក្នុងរយៈពេល ២៥ ឆ្នាំ ខាងមុខ, **យុទ្ធសាស្ត្របញ្ចកោណ** នឹងត្រូវបានជំរុញអនុវត្តប្រកបដោយភាពប្រទាក់ក្រឡាគ្នា ក្នុងស្មារតីបុរេសកម្ម និង ច្បាស់-លាស់ ក្នុងគោលបំណងកសាងកម្ពុជា ជាអរិយប្រទេសមួយ ដែលឆ្លើយតបនឹងលក្ខណសម្បត្តិ ដូចខាងក្រោម ៖

១. កម្ពុជា ជា "**សង្គមជាតិមួយដ៏រស់រវើក**" ដែលមានសុខសន្តិភាពឋិតថេរចីរកាល, មានស្ថិរភាពនយោបាយ និង សណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ មាំមួន, មានការគោរពច្បាប់ និង នីតិរដ្ឋ, មានយុត្តិធម៌សង្គម, និង មានការគោរពសិទ្ធិ និង សេចក្តីថ្លៃថ្នូររបស់មនុស្ស; ជារដ្ឋរឹងប៉ឹង ដែលមាន ឯករាជ្យ អធិបតេយ្យ និង បូរណភាពទឹកដី ពេញលេញ, មានភាពជាម្ចាស់រឹងមាំ, មានអត្តសញ្ញាណជាតិជាក់លាក់, មានកិត្យានុភាពខ្ពស់ត្រដែត និង ស្មើភាព និង ស្មើសិទ្ធិ លើឆាកអន្តរជាតិ; និង ជារដ្ឋប្រជាធិបតេយ្យ ដែលមានអភិបាលកិច្ចល្អ និង ស្ថាប័នរឹងមាំ ប្រកបដោយតម្លាភាព និង គណនេយ្យភាព ហើយដំណើរការបម្រើជាតិ និង ប្រជាជន ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព នៅក្នុងជវភាពនៃប្រព័ន្ធតួអង្គតែមួយ ។

២. កម្ពុជា ជា "**ប្រទេសមានចំណូលខ្ពស់ និង មានសេដ្ឋកិច្ចធន់រឹងមាំ**" ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព, ភាពប្រកួតប្រជែងបើកចំហ, បរិយាបន្ន និង ចីរភាព ដោយរដ្ឋប្រកាន់យកតួនាទី ជាយុទ្ធសាស្ត្រវិទូ, អ្នកដឹកនាំ និង អ្នកគ្រប់-គ្រងការអភិវឌ្ឍ; ជាអ្នកការពារកម្មសិទ្ធិ និង ទ្រព្យសម្បត្តិឯកជន; និង ជាអ្នក-

គាំទ្រ និង លើកកម្ពស់ការអភិវឌ្ឍវិស័យឯកជន ។ ក្នុងការដឹកនាំ និង ការគ្រប់គ្រងការអភិវឌ្ឍ, រដ្ឋប្រកាន់យកការបើកចំហឆ្ពោះទៅខាងក្រៅ ដោយពង្រឹង និង ពង្រីក ក្របខ័ណ្ឌពាណិជ្ជកម្មសេរី, ទាំងទ្វេភាគី និង ពហុភាគី; ការរក្សាស្ថិរភាពម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច; ការជំរុញធ្វើពិពិធកម្មសេដ្ឋកិច្ច; ការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច និង សង្គមឌីជីថល; និង ការបង្កើនភាពរឹងមាំនៃវិស័យហិរញ្ញវត្ថុ ។

៣. ប្រជាជនកម្ពុជា "**មានចំណេះដឹងខ្ពស់ និង ជំនាញមួយយ៉ាងតិចប្រចាំជីវិត**" ប្រកបដោយអំណត់ធន់, សហគ្រិនភាព, ការនវានុវត្ត និង សីលធម៌ប្រពៃ ដោយរដ្ឋធានា ផ្តល់សេវាអប់រំជាមូលដ្ឋានសម្រាប់ទាំងអស់គ្នាយ៉ាងតិចត្រឹមថ្នាក់ទី ៩; បំពាក់ជំនាញ និង បច្ចេកវិទ្យា ដែលជាតម្រូវការទីផ្សារការងារ និង ធុរកិច្ច; ពង្រឹងការបណ្តុះបណ្តាល និង ការផ្លាស់ប្តូរជំនាញ ស្របនឹងតម្រូវការទីផ្សារការងារ; ពង្រឹងគុណភាពវិស័យឧត្តមសិក្សា ឱ្យក្លាយជាមណ្ឌលមូលធនបញ្ញាជាតិ និង ឃ្លាំងពុទ្ធិសកល; និង យកចិត្តទុកដាក់លើជីវភាពគ្រូបង្រៀន, បុគ្គលិកសិក្សា និង សាស្ត្រាចារ្យ ។

៤. ប្រជាជនកម្ពុជា "**រស់នៅក្នុងសេចក្តីថ្លៃថ្នូរ សុភមង្គល និង ទទួលបានការគាំពារសង្គម ប្រកបដោយសមធម៌ ស្មើសិទ្ធិ ស្មើឱកាស**" ក្នុងសង្គមជាតិ ដោយរដ្ឋផ្តល់សារៈសំខាន់លើការរៀបចំឱ្យបានរឹងមាំនូវប្រព័ន្ធសន្តិសុខសង្គម និង ជំនួយសង្គម; ការលើកកម្ពស់វិស័យធានារ៉ាប់រង; ការពង្រឹង និង ការធ្វើទំនើបកម្មប្រព័ន្ធសុខាភិបាល; ការយកចិត្តទុកដាក់លើវិស័យកីឡា និង សុខភាពសាធារណៈ; ការលើកកម្ពស់សមភាពយេនឌ័រ; និង ការលើកកម្ពស់សង្គមឌីជីថល ។

៥. កម្ពុជា ជាប្រទេសមាន "**បរិស្ថានរូបវន្ត និង ធម្មជាតិ ប្រកបដោយ សុខដុមភាព, ភាពធន់, បរិយាបន្ន និង តុល្យភាពរវាងការអភិវឌ្ឍ និង ការអភិរក្សធនធានធម្មជាតិ**" សម្រាប់ការរស់នៅប្រកបដោយផាសុកភាព ដោយរដ្ឋផ្តល់សារៈសំខាន់ចំពោះ សន្តិសុខថាមពល; ការរៀបចំប្រព័ន្ធទឹកស្អាត និង

ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងកាកសំណល់គ្រប់ប្រភេទ ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព; ការរៀបចំប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ តាមបែបទំនើប និង ស្វ័យប្រវត្តិ; ការទប់ទល់ និង ការកសាងប្រព័ន្ធបន្សាំរឹងមាំទៅនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ; ការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីប្រកបដោយចីរភាព; ការបំពាក់បច្ចេកវិទ្យាទាន់សម័យ ក្នុងវិស័យកសិកម្ម; និង ការគ្រប់គ្រង និង ការប្រើប្រាស់ធនធានធម្មជាតិ ដោយគិតគូរដល់តុល្យភាពបរិស្ថាន ។

១.៦. តម្រូវការចាំបាច់ក្នុងការរៀបចំយុទ្ធសាស្ត្របញ្ចកោណ

ក្នុងបរិការណ៍ក្រោយការរាតត្បាតនៃជំងឺកូវីដ-១៩ និង ការប្រែប្រួលយ៉ាងរហ័សនៃភូមិសាស្ត្រនយោបាយសកល, កម្ពុជាមានភាពចាំបាច់ក្នុងការងើបឈរឡើង និង ពង្រឹងខ្លួនឱ្យបានមាំមួន ដើម្បី, ម៉្យាង, ស្តារឡើងវិញនូវការខាតបង់បណ្តាលមកពីវិបត្តិជំងឺកូវីដ-១៩ និង វិបត្តិសកលផ្សេងទៀត; និងម៉្យាងទៀត, ពូនផ្តុំកម្លាំងបន្តដំណើរជាមួយនឹងការកសាងភាពធន់រឹងមាំ ឆ្លងកាត់បង្គោលចរនៃការប្រែក្លាយខ្លួនជាប្រទេសមានចំណូលមធ្យមកម្រិតខ្ពស់ នៅឆ្នាំ ២០៣០ ឆ្ពោះទៅសម្រេចឱ្យបាននូវ "**ចក្ខុវិស័យកម្ពុជា ឆ្នាំ ២០៥០**" នៃការប្រែក្លាយខ្លួនជាប្រទេសមានចំណូលខ្ពស់ ជាមួយនឹងលក្ខណសម្បត្តិជាគោល ទាំង ៥ យ៉ាង ដូចបានគូសរំលេចខាងលើ ។

ផ្អែកលើសមិទ្ធផលនៃការអនុវត្ត **យុទ្ធសាស្ត្រត្រីកោណ** និង **យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ ទាំង ៤ ដំណាក់កាល** ក្នុងរយៈពេល ២៥ ឆ្នាំកន្លងមក, រាជរដ្ឋាភិបាលបានធ្វើការវាយតម្លៃ ពេញលេញ និង ម៉ត់ចត់ លើភាពខ្លាំង និង បណ្តាបញ្ហាប្រឈម ដែលត្រូវបន្តដោះស្រាយ ក្នុងនីតិកាលទី ៧ នៃរដ្ឋសភា ២០២៣-២០២៨ ។ ចំណុចខ្លាំងនៃ **យុទ្ធសាស្ត្រត្រីកោណ** និង **យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ ទាំង ៤ ដំណាក់កាល** គឺ : យុទ្ធសាស្ត្រទាំងពីរនេះ បានផ្តល់ក្របខ័ណ្ឌគោលនយោបាយច្បាស់លាស់, ចំគោលដៅ, ប្រទាក់ក្រឡាគ្នា, គ្រប់ជ្រុងជ្រោយ និង ប្រកបដោយសង្គតិភាព ព្រមទាំងគ្របដណ្តប់ទៅលើគ្រប់វិស័យអាទិភាព

សម្រាប់ការដឹកនាំសកម្មភាពអនុវត្ត ។ ជាមួយនេះ, គ្រប់ក្រសួង-ស្ថាប័នរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល, ទាំងថ្នាក់ជាតិ និង ថ្នាក់ក្រោមជាតិ, ក៏បានចូលរួមយ៉ាងសស្រាក់-សស្រាំ ក្នុងការអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រនេះ ប្រកបដោយស្មារតីសកម្ម និង បុរេសកម្ម ដែលនាំមកនូវសមិទ្ធផលដ៏ប្រសើរ ជាបន្តបន្ទាប់ ជូនប្រទេសជាតិ និង ប្រជា-ជន ។ យ៉ាងណាមិញ, រាជរដ្ឋាភិបាលក៏បានកត់សម្គាល់ឃើញនូវចំណុចខ្សោយមួយចំនួនផងដែរ ក្នុងការអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រនេះ នាពេលកន្លងមក ដែលជារួមពាក់ព័ន្ធទៅនឹងសមត្ថភាព និង គុណភាព នៃស្ថាប័ន ក៏ដូចជាប្រសិទ្ធភាពនៃការសម្របសម្រួលរវាងក្រសួង-ស្ថាប័ន ក្នុងការដាក់ចេញ និង ការអនុវត្តនូវ-វិធានការគោលនយោបាយ និង ផែនការសកម្មភាពជាក់ស្តែង ក្នុងវិស័យក្រោមសមត្ថកិច្ចរៀងខ្លួន ។ ម្យ៉ាងទៀត, សកម្មភាពអនុវត្តរបស់ក្រសួង-ស្ថាប័ននៅមានគម្លាត និង មិនទាន់បានផ្សារភ្ជាប់ល្អពេញលេញ ទៅនឹងគោលបំណងគោល-នយោបាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។ លើសពីនេះ, ការផ្សព្វផ្សាយក៏នៅមានកម្រិត ដែលជាការរួមចំណែកដល់បញ្ហាប្រសិទ្ធភាពនៃការចូលរួមគាំទ្រ ក៏ដូចជាការ-ចូលរួមអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រផងដែរ ។

លើមូលដ្ឋាននៃការបូកសរុបសមិទ្ធផល សម្រាប់រយៈពេល ២៥ ឆ្នាំ កន្លងមក និង ការពិនិត្យវាយតម្លៃនិន្នាការតំបន់ និង សកល ជាមួយនឹងការ-ប្រមើល សម្រាប់រយៈពេល ២៥ ឆ្នាំ សំដៅឆ្លើយតបនឹងបំណងប្រាថ្នារបស់ប្រជាជន ឆ្ពោះទៅសម្រេចបាននូវ **ចក្ខុវិស័យកម្ពុជា ឆ្នាំ ២០៥០**, ក្នុងការដាក់ចេញនូវ **"យុទ្ធសាស្ត្របញ្ចកោណ"** បន្តពី **"យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ"**, រាជរដ្ឋា-ភិបាលបានគិតគូរយ៉ាងម៉ត់ចត់ ដោយផ្តោតលើការសម្រេចឱ្យបាននូវគោលដៅរយៈពេលវែងនៃការកសាងជាតិ និង ប្រកាន់យកនូវអភិក្រមនៃការអនុវត្តជា-ដំណាក់កាលៗដោយពង្រីកវិសាលភាព, សម្រិតសម្រាំង, ធ្វើអាទិភាវូបនីយកម្មនៃកោណអាទិភាពឡើងវិញ, ព្រមទាំងកែលម្អគោលនយោបាយ និង យន្តការអនុវត្ត ទៅតាមការប្រែប្រួលនៃបរិការណ៍ជាតិ និង អន្តរជាតិ និង ដំណាក់កាល

នីមួយៗនៃការអភិវឌ្ឍ; ប៉ុន្តែ នៅរក្សាជានិច្ចនូវរចនាសម្ព័ន្ធប្រទាក់ក្រឡាគ្នា ដូច ធ្លាប់បានគិតគូរនៅក្នុងការរៀបចំ **"យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ"** ដូច្នោះដែរ ។

ក្នុងស្មារតីនេះ, រាជរដ្ឋាភិបាលដាក់ចេញនូវ **យុទ្ធសាស្ត្របញ្ចកោណ-ដំណាក់កាលទី១ ដើម្បី កំណើន ការងារ សមធម៌ ប្រសិទ្ធភាព និង ចីរភាព** សំដៅ ការពារ ថែរក្សា និង ពូនជ្រុំ សមិទ្ធផលជាតិ, លើកកម្ពស់កិត្យានុភាពជាតិ ឱ្យខ្ពស់ត្រដែត, ជំរុញសម្ទុះនៃកំណើនសេដ្ឋកិច្ច, និង កសាងមូលដ្ឋានគ្រឹះឆ្ពោះទៅសម្រេចបាន **ចក្ខុវិស័យកម្ពុជា ឆ្នាំ ២០៥០** ដោយយោងលើភាពចាំបាច់នៅក្នុងទិដ្ឋភាពសំខាន់ៗ ដូចខាងក្រោម ៖

១. ភាពចាំបាច់ ក្នុងការបន្តពង្រឹង និង ពង្រីក សមិទ្ធផលនានា ដែលរាជរដ្ឋាភិបាលសម្រេចបាន នៅក្នុងនីតិកាលកន្លងមក នៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌ **យុទ្ធសាស្ត្រត្រីកោណ** និង **យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ ទាំង ៤ ដំណាក់កាល** តាម-រយៈ ការបន្តពង្រឹងសុខសន្តិភាព, ស្ថិរភាពនយោបាយ និង សណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម; ការពង្រឹងការគោរពច្បាប់ និង វិធាននៃច្បាប់, ការលើកស្ទួយនីតិរដ្ឋ, សិទ្ធិសេរី-ភាព, សេចក្តីថ្លៃថ្នូររបស់មនុស្ស និង លទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យសេរី ពហុបក្ស; និង ការអនុវត្តវិធានការជាក់ស្តែងនានា សំដៅលើកកម្ពស់កម្រិតជីវភាព និង សុខុ-មាលភាពប្រជាជន, ជាពិសេស ការដោះស្រាយបញ្ហាពាក់ព័ន្ធនឹងប្រសិទ្ធភាពនៃអភិបាលកិច្ច, ស្ថាប័ន និង យុត្តិធម៌សង្គម ព្រមទាំងការពង្រឹងភាពស្អាតស្អំ និង គុណភាពសេវាសាធារណៈ ។

២. ភាពចាំបាច់ ក្នុងការបន្តកែទម្រង់ស្ថាប័ន និង អភិបាលកិច្ច ឱ្យសម្រេចបាននូវរដ្ឋបាលសាធារណៈមួយ ដែលមានសមត្ថភាពខ្ពស់, ខ្លាំង, វៃឆ្លាត និង ស្អាតស្អំ ហើយបំពេញការងារនៅក្នុង **"ជវភាពនៃប្រព័ន្ធតួអង្គតែមួយ"** ព្រមទាំងធានាបាននូវប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ នៅក្នុងគ្រប់ទិដ្ឋភាពនៃកិច្ចប្រតិបត្តិការរបស់ខ្លួន, ទាំងការដឹកនាំ, ការសម្របសម្រួល, ការត្រួតពិនិត្យ និង ការវាយតម្លៃលើការអនុវត្តគោលនយោបាយ និង យុទ្ធសាស្ត្រនានា ក្នុងបរិការណ៍នៃការវិវត្ត

សភាពការណ៍សង្គម-សេដ្ឋកិច្ច, ទាំងក្នុង និង ក្រៅ ប្រទេស ។

៣. ភាពចាំបាច់ ក្នុងការបន្តកសាង និង ការពង្រឹងមូលដ្ឋាន សម្រាប់ជំរុញការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច និង សង្គម ដោយផ្តោតជាសំខាន់លើការកសាងមូលធនមនុស្សរឹងមាំ, ពិសេស តាមរយៈ ការកែទម្រង់ វិស័យអប់រំ និង វិស័យសុខាភិបាល; ការបង្កើនផលិតភាពសេដ្ឋកិច្ច; ការលើកកម្ពស់ចំណេះដឹង របស់ប្រជាជន និង សមត្ថភាពជំនាញរបស់ពលករ; ការពង្រឹងអភិបាលកិច្ច វិស័យឯកជន និង ធុរកិច្ច; និង ការលើកកម្ពស់ការតភ្ជាប់ ព្រមទាំងការជំរុញ អភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធគ្រប់ប្រភេទ, ទាំងរឹង និង ទន់, រួមបញ្ចូលនូវហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថលផង, ដើម្បីឈានទៅបង្កើតឡើងនូវម៉ូដែលថ្មីនៃកំណើន ដែលផ្អែកលើជំនាញ, បច្ចេកវិទ្យា និង ការនវានុវត្ត ។

៤. ភាពចាំបាច់ ក្នុងការបង្កើនការធ្វើពិពិធកម្មសេដ្ឋកិច្ច និង ភាពប្រកួតប្រជែងរបស់កម្ពុជា និង ក្នុងការកសាងភាពធន់ទៅនឹងការប្រែប្រួលនៃកត្តា សង្គម-សេដ្ឋកិច្ច និង កត្តាបរិស្ថានធម្មជាតិ ដើម្បីពង្រឹងមូលដ្ឋានកំណើនសេដ្ឋកិច្ច និង ធានាចីរភាពនៃកំណើនខ្ពស់ តាមរយៈ ការបង្កើនតម្លៃបន្ថែម ក្នុងវិស័យ ចន្ទល់កំណើនសេដ្ឋកិច្ចដែលមានស្រាប់ និងវិស័យផ្សេងទៀតដែលកម្ពុជាមាន សក្តានុពល; ការជំរុញការវិនិយោគ ក្នុងវិស័យកសិកម្ម និង កសិ-ឧស្សាហកម្ម; ការជំរុញការអភិវឌ្ឍវិស័យឧស្សាហកម្ម និង ឧស្សាហូបនីយកម្ម; ការលើកកម្ពស់ ការប្រកួតប្រជែងស្មើភាព និង ការលើកស្ទួយភាពប្រកួតប្រជែងរបស់កម្ពុជា; ការកសាងភាពធន់ទល់នឹងគ្រោះអាសន្ន និង វិបត្តិនានា; ព្រមទាំងការលើក កម្ពស់ទំនាក់ទំនងអន្តរជាតិ និង ការទូត និង ការធ្វើសមាហរណកម្មស៊ីជម្រៅ ទៅក្នុងតំបន់ និង សកលលោក សំដៅទាញយកផលប្រយោជន៍សេដ្ឋកិច្ច និង សង្គម ឱ្យបានជាអតិបរមាជូនប្រទេសជាតិ ។

៥. ភាពចាំបាច់ ក្នុងការដាក់ចេញនូវ **របៀបវារៈគោលនយោបាយ សង្គម-សេដ្ឋកិច្ច** គ្រប់ជ្រុងជ្រោយមួយ នៃ "**កម្មវិធីនយោបាយរបស់រាជរដ្ឋាភិ-**

បាល **នីតិកាលទី ៧ នៃរដ្ឋសភា**" ដើម្បីកសាងមូលដ្ឋានគ្រឹះដ៏រឹងមាំ សម្រាប់ការបន្តដំណើរឈានទៅសម្រេចបាននូវ **ចក្ខុវិស័យកម្ពុជា ឆ្នាំ ២០៥០** ។

លើមូលដ្ឋាននេះ, ជាមួយនឹង **បាវចនាទាំង ៥** គឺ : **កំណើន ការងារ សមធម៌ ប្រសិទ្ធភាព និង ចីរភាព**, រាជរដ្ឋាភិបាលសម្រេចកំណត់យក **គោលដៅយុទ្ធសាស្ត្រ** ចំនួន ៥ និង **អាទិភាពគន្លឹះ ចំនួន ៥** សម្រាប់ "**យុទ្ធសាស្ត្របញ្ចកោណ-ដំណាក់កាលទី ១**" ។

គោលដៅយុទ្ធសាស្ត្រ ៥ មាន ដូចខាងក្រោម ៖

១. ធានាឱ្យបានកំណើនសេដ្ឋកិច្ច ក្នុងអត្រាមធ្យមប្រចាំឆ្នាំ ក្នុងរង្វង់ ៧% ប្រកបដោយភាពធន់នឹងវិបត្តិនានា តាមរយៈ ការជំរុញសម្ទុះនៃការធ្វើពិពិធកម្មមូលដ្ឋានសេដ្ឋកិច្ច ដើម្បីបង្កើតចន្លល់ថ្មីៗនៃកំណើន; ការលើកកម្ពស់ភាពប្រកួតប្រជែង; និង ការរក្សាស្ថិរភាពម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច ដោយគ្រប់គ្រងអត្រាអតិផរណាឱ្យនៅទាប, ធានាស្ថិរភាពអត្រាប្តូរប្រាក់, ខិតខំបង្កើនទុនបម្រុងជាប្រចាំ, និង ពង្រឹងការគ្រប់គ្រង់ហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ, រួមបញ្ចូលទាំងការបង្កើនប្រសិទ្ធភាពនៃការគ្រប់គ្រង់ទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ និង ការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ ប្រកបដោយចីរភាព ។

២. បង្កើតការងារឱ្យបានកាន់តែច្រើន, ទាំងបរិមាណ និង គុណភាព, ជូនដល់ប្រជាជនកម្ពុជា, ជាពិសេស សម្រាប់យុវជន, តាមរយៈការពង្រឹងគុណភាពអប់រំ និង ការបណ្តុះបណ្តាលជំនាញ, ទាំងជំនាញរឹង និង ជំនាញទន់, ឱ្យសមស្របនឹងតម្រូវការ ក្នុងទីផ្សារការងារ; ការផ្តល់ព័ត៌មានឱ្យបានទូលំទូលាយអំពីទីផ្សារការងារ; ការកែលម្អលក្ខខណ្ឌការងារប្រកបដោយផាសុកភាព; ការលើកកម្ពស់ផលិតភាព; ការលើកកម្ពស់សកម្មភាពពាណិជ្ជកម្ម និងធុរកិច្ច; និង ការជំរុញ និង ការទាក់ទាញ ការវិនិយោគ, ទាំងការវិនិយោគក្នុងស្រុក និង ការវិនិយោគផ្ទាល់ពីបរទេស ។

៣. សម្រេចឱ្យបាននូវគោលដៅកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ក្នុងអត្រា

ទាបជាង ១០% និង បន្តខិតខំទាញទម្លាក់អត្រានៃភាពក្រីក្រ ឱ្យស្ថិតនៅក្នុងកម្រិតជាអប្បបរមា តាមរយៈ វិធានការបង្រួមវិសមភាពសេដ្ឋកិច្ច; ការអភិវឌ្ឍ និង ការកសាងប្រព័ន្ធគាំពារសង្គមឱ្យមានលក្ខណៈប្រមូលផ្តុំ និង សង្គតិភាព; ការកាត់បន្ថយបន្ទុកជីវភាពប្រជាជន; និង ការផ្តល់សេវាសាធារណៈ ប្រកបដោយគុណភាព, ប្រសិទ្ធភាព និង បរិយាបន្ន ។

៤. បន្តពង្រឹងសមត្ថភាព អភិបាលកិច្ច និង លើកកម្ពស់គុណភាពស្ថាប័ន, ទាំងថ្នាក់ជាតិ និង ថ្នាក់ក្រោមជាតិ, ដើម្បីធានាឱ្យបាននូវប្រសិទ្ធភាពនៃសេវាសាធារណៈ; បន្តពង្រឹងអភិបាលកិច្ចវិស័យឯកជន; និង បន្តកិច្ចប្រឹងប្រែងលើកកម្ពស់បរិយាកាសអំណោយផល សម្រាប់ធុរកិច្ច, ការវិនិយោគ និង ពាណិជ្ជកម្ម ។

៥. ធានាចីរភាពនៃការអភិវឌ្ឍសង្គម-សេដ្ឋកិច្ច និង កសាងភាពធន់ទៅនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ដោយធ្វើបរមភាវូបនីយកម្ម (Optimization) ផលលាភប្រជាសាស្ត្រ និង ពង្រឹងភាពធន់នៃប្រជាសាស្ត្រ; លើកកម្ពស់សមភាពយេនឌ័រ; គ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិប្រកបដោយចីរភាព; បង្កើនហិរញ្ញប្បទានចីរភាព និង បៃតង នៅក្នុងបណ្តុំកម្ចីសរុប ដើម្បីបង្កើនរំហូរហិរញ្ញវត្ថុឆ្ពោះទៅរកការវិនិយោគបៃតង និង សេដ្ឋកិច្ចបៃតង; ជំរុញការវិនិយោគសាធារណៈ ដែលមានភាពធន់នឹងអាកាសធាតុ និង មានការបញ្ចេញកាបូនទាប; និង ធានាចីរភាពបរិស្ថាន ព្រមទាំងត្រៀមខ្លួនជាស្រេច ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ។

អាទិភាពគន្លឹះ ៥ រួមមាន ដូចខាងក្រោម ៖

នៅក្នុងការអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍសង្គម-សេដ្ឋកិច្ច ក្នុងរយៈកាលកន្លងមក, រាជរដ្ឋាភិបាលបានកំណត់យកអាទិភាពគន្លឹះ ចំនួន ៤ រួមមាន **មនុស្ស ផ្លូវ ទឹក** និង **ភ្លើង** ដើម្បីជំរុញការអភិវឌ្ឍប្រទេស ដែលលំដាប់នៃសារៈសំខាន់របស់អាទិភាពទាំងនេះ ត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរទៅតាមដំណាក់កាលនីមួយៗ ។

យុទ្ធសាស្ត្របញ្ចកោណ-ដំណាក់កាលទី ១ កំណត់យកអាទិភាពគន្លឹះចំនួន ៥ ដោយបន្ថែមបច្ចេកវិទ្យា និង បន្តកំណត់យក **មនុស្ស** ជាអាទិភាពទី ១ ហើយ **ផ្លូវ ទឹក ភ្លើង** និង **បច្ចេកវិទ្យា** គឺជាអាទិភាព បន្តបន្ទាប់តាមលំដាប់ ។ ក្នុងន័យនេះ, បញ្ចកោណយុទ្ធសាស្ត្រ ទាំង ៥ ត្រូវបានគិតគូរឡើងវិញ ទៅតាមអាទិភាពខាងលើ ដោយរៀបចំឱ្យមានលក្ខណៈប្រទាក់ក្រឡាគ្នា ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវ-ការ និង ទិសដៅនៃការអភិវឌ្ឍកម្ពុជា ក្នុងដំណាក់កាលថ្មីខាងមុខ ។ អាទិភាព **"មនុស្ស"** ត្រូវបានឆ្លុះបញ្ចាំងជាចម្បង ក្នុងបញ្ចកោណទី ១ និង បំពេញបន្ថែមដោយមុំទី ១ នៃបញ្ចកោណទី ៣, មុំទី ១ នៃបញ្ចកោណទី ៤, និង មុំទី ១ នៃបញ្ចកោណទី ៥ ។ អាទិភាព **"ផ្លូវ ទឹក និង ភ្លើង"** ត្រូវបានរៀបចំជាចម្បង ក្នុងមុំទី ២ នៃបញ្ចកោណទី ២ និង មានលក្ខណៈបំពេញគ្នា ក្នុងចំណោមមុំផ្សេងទៀតនៃបញ្ចកោណនេះផង ហើយប្រទាក់គ្នាទៅនឹងមុំទី ៣ និង មុំទី ៤ នៃបញ្ចកោណទី ៤ ផង ។ អាទិភាព **"បច្ចេកវិទ្យា"** ត្រូវបានផ្ដោតជាសំខាន់ក្នុងបញ្ចកោណទី ៥, ជាពិសេស ការកសាង និង ការអភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថល ដែលមាននៅក្នុងមុំទី ៣ និង មានភាពប្រទាក់ក្រឡាយ៉ាងស្អិតរមួត ក្នុងគ្រប់មុំនៃបញ្ចកោណទាំង ៤ ផ្សេងទៀត ។ ជារួម, អាទិភាពគន្លឹះទាំង ៥ ក្នុង ទម្រង់ **"បញ្ចកោណយុទ្ធសាស្ត្រ"** ត្រូវបានរៀបចំ ដូចខាងក្រោម ៖

បញ្ចកោណទី ១ ៖ ការអភិវឌ្ឍមូលធនមនុស្ស : (១). ការពង្រឹងគុណភាពវិស័យអប់រំ កីឡា វិទ្យាសាស្ត្រ និង បច្ចេកវិទ្យា; (២). ការបណ្តុះ-បណ្តាលជំនាញបច្ចេកទេស; (៣). ការលើកកម្ពស់សុខភាព និង សុខុមាលភាពប្រជាជន; (៤). ការពង្រឹងប្រព័ន្ធគាំពារសង្គម និង ប្រព័ន្ធស្បៀង; និង (៥). ការពង្រឹងភាពជាពលរដ្ឋក្នុងសង្គម ដែលមានអារ្យធម៌ខ្ពស់ ប្រកបដោយសីល-ធម៌, សមធម៌ និង បរិយាបន្ន ។

បញ្ចកោណទី ២ ៖ ការធ្វើពិពិធកម្មសេដ្ឋកិច្ច និង ការបង្កើនភាព-ប្រកួតប្រជែង : (១). ការអភិវឌ្ឍវិស័យគន្លឹះ និង ប្រភពថ្មី នៃកំណើនសេដ្ឋកិច្ច;

(២). ការលើកកម្ពស់ការតភ្ជាប់ និង ការបង្កើនប្រសិទ្ធភាពនៃវិស័យដឹកជញ្ជូន និង ឡូជីស្ទីក, វិស័យថាមពល, វិស័យទឹកស្អាត និង វិស័យឌីជីថល; (៣). ការកែលម្អបរិយាកាសធុរកិច្ច និង ការវិនិយោគ; (៤). ការពង្រឹងប្រសិទ្ធភាព និង ភាពទាក់ទាញ នៃតំបន់សេដ្ឋកិច្ចពិសេស រួមបញ្ចូលនូវ សួនឧស្សាហកម្ម, សួនកសិ-ឧស្សាហកម្ម, និង តំបន់ពាណិជ្ជកម្មសេរីក្នុងស្រុក (Free-Trade Zone); និង (៥). ការនវានុវត្តយន្តការហិរញ្ញប្បទាន និង ផលិតផលហិរញ្ញវត្ថុ សម្រាប់គាំទ្រដល់ការវិនិយោគ ។

បញ្ចកោណទី ៣ ៖ ការអភិវឌ្ឍវិស័យឯកជន និង ការងារ : (១). ការអភិវឌ្ឍទីផ្សារការងារ; (២). ការលើកស្ទួយសហគ្រាសធុនមីក្រូ តូច និង មធ្យម, ធុរកិច្ចថ្មី, សហគ្រិនភាព និង ការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចក្រៅប្រព័ន្ធ; (៣). ការ-ពង្រឹងភាពជាដៃគូវិស័យសាធារណៈ និង វិស័យឯកជន; (៤). ការពង្រឹងការ-ប្រកួតប្រជែង; និង (៥). ការពង្រឹងប្រព័ន្ធធនាគារ និង វិស័យហិរញ្ញវត្ថុមិនមែនធនាគារ ។

បញ្ចកោណទី ៤ ៖ ការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយភាពធន់, ចីរភាព និង បរិយាបន្ន : (១). ការធ្វើបរមភាវូបនីយកម្មផលលាភប្រជាសាស្ត្រ, ការពង្រឹងភាពធន់ប្រជាសាស្ត្រ និង ការលើកកម្ពស់សមភាពយេនឌ័រ; (២). ការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ, បេតិកភណ្ឌវប្បធម៌ និង ទេសចរណ៍ ប្រកបដោយចីរភាព; (៣). ការលើកស្ទួយកសិកម្ម និង ការអភិវឌ្ឍជនបទ; (៤). ការពង្រឹងការគ្រប់-គ្រង និង ការធ្វើទំនើបកម្មនគរូបនីយកម្ម; និង (៥). ការធានាចីរភាពបរិស្ថាន និង ការរៀបចំខ្លួនឆ្លើយតបទៅនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ព្រមទាំងការលើកកម្ពស់សេដ្ឋកិច្ចបៃតង ។

បញ្ចកោណទី ៥ ៖ ការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច និង សង្គមឌីជីថល : (១). ការកសាងរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល និង ពលរដ្ឋឌីជីថល; (២). ការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចឌីជីថល, ធុរកិច្ចឌីជីថល, ពាណិជ្ជកម្មតាមប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិក និង

ប្រព័ន្ធនវានុវត្តឌីជីថល; (៣). ការកសាង និង ការអភិវឌ្ឍ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថល; (៤). ការកសាងភាពជឿទុកចិត្តលើប្រព័ន្ធឌីជីថល; និង (៥). ការ-អភិវឌ្ឍវិស័យបច្ចេកវិទ្យាហិរញ្ញវត្ថុ ។

ផ្នែកទី ២

២.១. រចនាសម្ព័ន្ធ

យុទ្ធសាស្ត្របញ្ចកោណ គឺជាយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍសង្គម-សេដ្ឋកិច្ចរយៈពេលវែង ដែលនឹងត្រូវអនុវត្តជា ៥ ដំណាក់កាល សម្រាប់រយៈពេល ២៥ ឆ្នាំ ទៅមុខ ។ ជារួម, រចនាសម្ព័ន្ធនៃយុទ្ធសាស្ត្រនេះ មាន ៖ (១). ស្នូលនៃយុទ្ធសាស្ត្រគឺ : ការកែទម្រង់ និង ការពង្រឹង អភិបាលកិច្ច; (២). បរិស្ថានគ្រប់ដណ្តប់សម្រាប់ជានាបរិយាកាសអំណោយផល ដល់ការអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រទាំងមូល; និង (៣). បញ្ចកោណយុទ្ធសាស្ត្រ សម្រាប់ជំរុញកំណើនសេដ្ឋកិច្ច និង វឌ្ឍនភាពសង្គម ។ ដោយឡែក, **យុទ្ធសាស្ត្របញ្ចកោណ-ដំណាក់កាលទី ១** ក៏មានបញ្ចូលផងដែរ នូវ "**កម្មវិធីគោលនយោបាយអាទិភាពចំនួន ៦**" នៃ "**កម្មវិធីនយោបាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល នីតិកាលទី ៧ នៃរដ្ឋសភា**" ដែលត្រូវចាប់ផ្តើមអនុវត្តភ្លាម ក្នុងឆ្នាំ ២០២៣ ។

២.២. ស្នូល

ស្នូលនៃយុទ្ធសាស្ត្របញ្ចកោណ ផ្តោតលើការកែទម្រង់ និង ការពង្រឹងអភិបាលកិច្ច, និង ការធ្វើទំនើបកម្មស្ថាប័នរដ្ឋ ឱ្យក្លាយជារដ្ឋបាលសាធារណៈទំនើប ប្រកបដោយសមត្ថភាពខ្ពស់, ខ្លាំង, វៃឆ្លាត និង ស្អាតស្អំ តាមរយៈ ការអនុវត្តសិទ្ធិអំណាចរដ្ឋខាងផ្នែកនយោបាយ, សេដ្ឋកិច្ច និង រដ្ឋបាល ក្នុងការដឹកនាំ, ការគ្រប់គ្រង និង ការចាត់ចែងកិច្ចការប្រទេសជាតិ, ពិសេស ការធានានិរន្តរភាពតួនាទី និង ដំណើរការរដ្ឋបាលសាធារណៈ ដោយយកចិត្តទុកដាក់លើផលប្រយោជន៍ប្រជាជន, ព្រមជាមួយនឹងការកសាងជាតិ និង ការពង្រឹងនីតិរដ្ឋ សំដៅគាំទ្រដល់ការអភិវឌ្ឍសង្គម-សេដ្ឋកិច្ច ប្រកបដោយបរិយាបន្ន និង ចីរភាព ។ ទោះបីសម្រេចបានសមិទ្ធផលជាច្រើនយ៉ាងណាក្តី, រាជរដ្ឋាភិបាលនៅបន្តមានបញ្ហាប្រឈមមួយចំនួន ដូចជា ការត្រួតមុខងារ និង ដែនសមត្ថកិច្ច; ការបែងចែកច្បាស់លាស់នូវមុខងារ, សិទ្ធិអំណាច និង ការទទួលខុសត្រូវរបស់

ស្ថាប័នរដ្ឋ; សមត្ថភាពស្ថាប័ន និង ធនធានមនុស្ស; ការសម្របសម្រួលអន្តរ-ស្ថាប័ន; ក្របខ័ណ្ឌគណនេយ្យភាព, តម្លាភាព និង ការចែករំលែកព័ត៌មាន និង ទិន្នន័យ; ការងារត្រួតពិនិត្យ, អធិការកិច្ច និង សវនកម្ម; ការធ្វើទំនើបកម្មកង-កម្លាំងប្រដាប់អាវុធ; និង ក្របខ័ណ្ឌអភិបាលកិច្ចវិស័យឯកជន ។ ក្នុងន័យនេះ, រាជរដ្ឋាភិបាលបន្តផ្តោតលើ (១). ការពង្រឹង និង ការកែទម្រង់ស្ថាប័ន; (២). ការលើកកម្ពស់សមត្ថភាពធនធានមនុស្ស និង ការពង្រឹងប្រសិទ្ធភាពនៃការអនុ-វត្តការងារ; (៣). ការលើកកម្ពស់ និង ការពង្រឹងភាពស្អាតស្អំ នៅក្នុងរដ្ឋបាលសាធារណៈ; (៤). ការលើកកម្ពស់ និង ការពង្រឹងប្រសិទ្ធភាពនៃ ច្បាប់ និង ប្រព័ន្ធយុត្តិធម៌; និង (៥). ការពង្រឹងអភិបាលកិច្ច វិស័យឯកជន និង ធុរកិច្ច ។

មុំទី១. ការពង្រឹង និង ការកែទម្រង់ស្ថាប័ន

គោលដៅជាយុទ្ធសាស្ត្រ គឺការកសាងរដ្ឋបាលសាធារណៈ ដែលមាន សមត្ថភាពខ្ពស់, ខ្លាំង, វៃឆ្លាត និង ស្អាតស្អំ ដើម្បីបម្រើផលប្រយោជន៍ជូន ប្រជាជន ។

ក្នុងនីតិកាលទី ៧ នៃរដ្ឋសភា, រាជរដ្ឋាភិបាលផ្តោតអាទិភាពលើ ៖

ទី១- ការធ្វើវិចារណកម្ម មុខងារ និង រចនាសម្ព័ន្ធស្ថាប័ន និង ការ-កំណត់បែបបទនៃការផ្តល់សេវារបស់ក្រសួង-ស្ថាប័នថ្នាក់ជាតិ និង រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ, ជាពិសេស ការកំណត់ច្បាស់លាស់នូវ មុខងារ និង ភារកិច្ច; ការធ្វើប្រតិភូកម្មអំណាចសមស្រប; ការកំណត់កម្រិតសិទ្ធិអំណាច, ការទទួលខុសត្រូវ និង គណនេយ្យភាព ក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃការដឹកនាំ, ការគ្រប់គ្រង និង ប្រតិបត្តិការ; ការពង្រឹងយន្តការសម្របសម្រួលផ្នែកស្ថាប័ន និង សមាហរណ-កម្មសេវា; និង ការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន ក្នុងរដ្ឋបាលសាធារណៈ ។

ទី២- ការពង្រឹងសមត្ថភាពនៃភាពជាអ្នកដឹកនាំ តាមរយៈ ការរៀបចំ និង ការដាក់ឱ្យអនុវត្ត ក្របខ័ណ្ឌសមត្ថភាពនៃភាពជាអ្នកដឹកនាំ; ការបណ្តុះ-បណ្តាលភាពជាអ្នកដឹកនាំ; ការវាយតម្លៃ និង ការទទួលស្គាល់ អ្នកដឹកនាំគំរូ;

និង ការរៀបចំបណ្តាញអ្នកដឹកនាំ ក្នុងរដ្ឋបាលសាធារណៈ ។

ទី៣- ការពង្រឹងប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងមុខងារសាធារណៈ និង សមត្ថភាពគ្រប់គ្រងរដ្ឋបាលសាធារណៈ តាមរយៈ ការកែលម្អក្របខ័ណ្ឌគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធនឹងមុខងារសាធារណៈ; ការដាក់ឱ្យអនុវត្តក្របខ័ណ្ឌនៃការលើកកម្ពស់ផលិតភាពការងារ; ការគ្រប់គ្រងផ្អែកលើសមិទ្ធកម្ម; និង ការជំរុញចលនាប្រឡងប្រណាំង និង ការនវានុវត្ត ។

ទី៤- ការបន្តជំរុញលើកកម្ពស់សមត្ថភាពកងកម្លាំងប្រដាប់អាវុធ តាមរយៈ ការអភិវឌ្ឍស្ថាប័ន និង ការកសាងមូលធនមនុស្ស; ការយកចិត្តទុកដាក់ខ្ពស់លើជីវភាព និង សុខុមាលភាព នៃកងកម្លាំងប្រដាប់អាវុធ; ព្រមទាំងការជំរុញការអនុវត្តគោលនយោបាយសមស្រប ចំពោះកងកម្លាំងប្រដាប់អាវុធចូលនិវត្តន៍, បាត់បង់សមត្ថភាព, ពលីពិការ ដោយសារបុព្វហេតុថែរក្សាការពារសន្តិសុខជាតិ ។

មុំទី២. ការលើកកម្ពស់សមត្ថភាពធនធានមនុស្ស និង ការពង្រឹងប្រសិទ្ធភាពនៃការអនុវត្តការងារ

គោលដៅជាយុទ្ធសាស្ត្រ គឺការកសាងធនធានមនុស្ស ប្រកបដោយសមត្ថភាព, ជំនាញ, ឆន្ទៈម្ចាស់ការ និង ក្រមសីលធម៌វិជ្ជាជីវៈ ស្របតាមតួនាទី និង ការទទួលខុសត្រូវ ។

ក្នុងនីតិកាលទី ៧ នៃរដ្ឋសភា, រាជរដ្ឋាភិបាលផ្តោតអាទិភាពលើ ៖

ទី១- ការពង្រឹងប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រង និង អភិវឌ្ឍធនធានមនុស្ស ក្នុងមុខងារសាធារណៈ ផ្អែកលើគុណាធិបតេយ្យ ក្នុងការជ្រើសរើស, ការតែងតាំង, ការដំឡើងថ្នាក់ និង ឋានន្តរស័ក្តិ, និង ការផ្តល់ការលើកទឹកចិត្តសមស្រប, ព្រមទាំងការរៀបចំប្រព័ន្ធអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ ។

ទី២- ការរៀបចំ ប្រព័ន្ធបៀវត្ស និង ប្រព័ន្ធលើកទឹកចិត្ត ក្នុងវិស័យសាធារណៈ ឱ្យកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាព និង ភាពគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ ដោយផ្អែក-

លើគុណាធិបតេយ្យ សំដៅលើកកម្ពស់ ផលិតភាពការងារ, សមិទ្ធកម្ម និង ជីវភាពមន្ត្រីសាធារណៈ ឱ្យមានសង្គតិភាព ជាមួយកំណើនសេដ្ឋកិច្ច និង លទ្ធភាពនៃថវិកាជាតិ ។

ទី៣- ការពង្រឹងប្រសិទ្ធភាពនៃការគ្រប់គ្រង និង ការអភិវឌ្ឍធនធានមនុស្ស នៅរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ តាមរយៈការធ្វើប្រតិភូកម្ម អំណាច និង ការទទួលខុសត្រូវ ក្នុងការជ្រើសរើស, ការគ្រប់គ្រង, ការចាត់ចែង និង ការប្រើប្រាស់ បុគ្គលិក ។

ទី៤- ការបន្តកែទម្រង់ការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ តាមរយៈការបង្កើននូវភាពជឿទុកចិត្តនៃថវិកា, គណនេយ្យភាពហិរញ្ញវត្ថុ, ការផ្សារភ្ជាប់ថវិកាទៅនឹងគោលនយោបាយ, និង គណនេយ្យភាពសមិទ្ធកម្ម សំដៅកសាងប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ ស្របតាម ស្តង់ដា និង ឧត្តមានុវត្តន៍អន្តរជាតិ ។

ទី៥- ការធ្វើវិមជ្ឈការហិរញ្ញវត្ថុ និង ការរៀបចំផែនការ របស់រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដើម្បីធានាធនធានថវិកាសមស្រប សម្រាប់បំពេញ មុខងារ និង អាទិភាពគោលនយោបាយ ដូចមានកំណត់ក្នុង ផែនការអភិវឌ្ឍ, កម្មវិធីវិនិយោគ និង ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រថវិកា ។

ទី៦-ការបន្តជំរុញការធ្វើទំនើបកម្ម និង ការប្រើប្រាស់មូលដ្ឋានទិន្នន័យ និង ការចែករំលែក និង ការផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មាន ក្នុងរដ្ឋបាលសាធារណៈ ។

មុំទី៣. ការលើកកម្ពស់ និង ការពង្រឹងភាពស្អាតស្អំ នៅក្នុងរដ្ឋបាលសាធារណៈ

គោលដៅជាយុទ្ធសាស្ត្រ គឺការលើកកម្ពស់ និង ការពង្រឹង ភាពស្អាតស្អំ, ភាពសុចរិត និង ជំនឿទុកចិត្តចំពោះរដ្ឋបាលសាធារណៈ ដើម្បីរួមចំណែកដល់ការអភិវឌ្ឍសង្គម-សេដ្ឋកិច្ច ប្រកបដោយ ប្រសិទ្ធភាព, បរិយាបន្ន និង ចីរភាព ។

ក្នុងនីតិកាលទី ៧ នៃរដ្ឋសភា, រាជរដ្ឋាភិបាលផ្តោតអាទិភាពលើ ៖

ទី១- ការរៀបចំ និង ការដាក់ឱ្យអនុវត្ត ក្រមសីលធម៌វិជ្ជាជីវៈ និង ក្រមប្រតិបត្តិ ក្នុងមុខងារសាធារណៈ ព្រមទាំងការជំរុញការគោរពខ្ជាប់ខ្ជួននូវគោលការណ៍វិសមិតភាពមុខងារ និង ទំនាស់ផលប្រយោជន៍ ក្នុងការបំពេញការងាររបស់មន្ត្រីសាធារណៈ។

ទី២- ការពង្រឹងប្រសិទ្ធភាពនៃការធ្វើអធិការកិច្ច និង សវនកម្ម ព្រមទាំងការរៀបចំក្របខ័ណ្ឌ និង វិធាន នៃប្រព័ន្ធអធិការកិច្ច និង សវនកម្ម ដើម្បីធានាសុខដុមនីយកម្មនៃមុខងារអធិការកិច្ច និង សវនកម្ម ក្នុងរដ្ឋបាលសាធារណៈ ។

ទី៣- ការពង្រឹងយន្តការគ្រប់គ្រង និង ផ្តល់សេវាសាធារណៈ, ការផ្តល់ការលើកទឹកចិត្ត ផ្អែកលើគុណាធិបតេយ្យ, និង ការចាត់វិធានការម៉ឺងម៉ាត់ តាមច្បាប់ ក្នុងការអនុវត្តតួនាទី និង ភារកិច្ច ដើម្បីបង្កើន ជំនឿទុកចិត្ត និង ប្រសិទ្ធភាព នៃការផ្តល់សេវាសាធារណៈ ។

ទី៤- ការបន្តពង្រឹង និង ពង្រីកការងារអប់រំ និង បង្ការទប់ស្កាត់ជាចម្បង ព្រមទាំងការពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់យ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់ ដើម្បីបង្ក្រាបបទល្មើសអំពើពុករលួយ ។

ទី៥- ការពង្រឹងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការរវាងអង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយ និង ស្ថាប័នសាធារណៈ, ជាពិសេស តាមរយៈយន្តការជនបង្គោល, ទាំងការងារអប់រំ និង ការងារបង្ការទប់ស្កាត់, ដើម្បីរៀបចំដាក់ឱ្យអនុវត្ត, តាមដានត្រួតពិនិត្យ និង វាយតម្លៃ ការអនុវត្តផែនការយុទ្ធសាស្ត្រ និង ផែនការលើកកម្ពស់ភាពស្អាតស្អំ នៅតាមស្ថាប័នសាធារណៈ ។

មុំទី៤. ការលើកកម្ពស់ និង ការពង្រឹង ប្រសិទ្ធភាពនៃច្បាប់ និង ប្រព័ន្ធយុត្តិធម៌

គោលដៅជាយុទ្ធសាស្ត្រ គឺការពង្រឹងគោលការណ៍នីតិរដ្ឋ, ការពង្រឹងការប្រយុទ្ធប្រឆាំងអំពើបំពានដោយអយុត្តិធម៌ក្នុងសង្គម, និង ការពង្រឹងជំនឿ

ទុកចិត្តពីសាធារណជនមកលើវិស័យយុត្តិធម៌ ដែលជាកត្តារួមចំណែកដ៏សំខាន់ ក្នុងការធានាថែរក្សាស្ថិរភាពសង្គម, សណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ និង ភាពសុខ-ដុមរមនា ក្នុងសង្គមជាតិ ។

ក្នុងនីតិកាលទី ៧ នៃរដ្ឋសភា, រាជរដ្ឋាភិបាលផ្តោតអាទិភាពលើ ៖

ទី១- ការលើកកម្ពស់សមត្ថភាពធនធានមនុស្ស ក្នុងវិស័យយុត្តិធម៌, ទាំងបរិមាណ និង គុណភាព, ដើម្បី បង្កើនប្រសិទ្ធភាពការងារ ក្នុងវិស័យយុត្តិ-ធម៌ និង ប្រសិទ្ធភាព និង ភាពរហ័ស នៃការដោះស្រាយវិវាទ, ទាំងក្នុងប្រព័ន្ធតុលាការ និង ក្រៅប្រព័ន្ធតុលាការ ។

ទី២- ការលើកកម្ពស់ប្រសិទ្ធភាព, សង្គតិភាព និង អនុលោមភាពគតិ-យុត្ត នៃការរៀបចំច្បាប់ និង លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត សំដៅធានាឆ្លើយតបទៅនឹងចក្ខុវិស័យ និង សេចក្តីត្រូវការនានា របស់សង្គមជាតិ ។

ទី៣- ការលើកកម្ពស់ការគោរពច្បាប់ និង ការផ្តល់សេវាជំនួយផ្នែកច្បាប់ តាមរយៈ ការបន្តជំរុញការអប់រំ និង ការផ្សព្វផ្សាយច្បាប់, ការផ្តល់ការ-ពិគ្រោះយោបល់ផ្នែកច្បាប់ និង ការផ្តល់ការការពារក្តី នៅចំពោះមុខតុលាការ សំដៅធានាសិទ្ធិទទួលបានយុត្តិធម៌, ជាពិសេស សម្រាប់ប្រជាពលរដ្ឋក្រីក្រ និង ជនងាយរងគ្រោះ ។

ទី៤- ការលើកកម្ពស់ភាពត្រឹមត្រូវ និង ប្រសិទ្ធភាព នៃការអនុវត្តច្បាប់ ពីសំណាក់មន្ត្រីអនុវត្តច្បាប់ និង មន្ត្រីតុលាការ, ជាពិសេស ការពង្រឹងប្រសិទ្ធ-ភាព នៃចំណាត់ការលើសំណុំរឿង, ការពង្រឹង ភាពសុចរិត ភាពស្អាតស្អំ និង ក្រមសីលធម៌វិជ្ជាជីវៈ របស់មន្ត្រីអនុវត្តច្បាប់ និង មន្ត្រីតុលាការ, ព្រមទាំងការពង្រឹងយន្តការអធិការកិច្ច និង ការដាក់វិន័យ សំដៅបង្កើនជំនឿទុកចិត្តលើការ-អនុវត្តច្បាប់ ។

ទី៥- ការលើកកម្ពស់ គុណភាព និង ប្រសិទ្ធភាព នៃប្រព័ន្ធតុលាការ តាមរយៈការបន្តធ្វើទំនើបកម្មរដ្ឋបាលតុលាការ ដើម្បីលើកកម្ពស់គុណភាពនៃ

ការផ្តល់សេវាយុត្តិធម៌ឱ្យកាន់តែប្រសើរ និង ការពង្រឹងគុណភាពនៃយុត្តិធម៌ ។

ទី៦- ការជំរុញការរៀបចំក្របខ័ណ្ឌគតិយុត្ត និង យន្តការសម្រុះ-សម្រួល និង ផ្សះផ្សាវិវាទ, ទាំងក្នុងប្រព័ន្ធតុលាការ និង ក្រៅប្រព័ន្ធតុលាការ, សំដៅលើកកម្ពស់ ប្រសិទ្ធភាព និង ភាពរហ័ស នៃការដោះស្រាយវិវាទ, និង បង្កិតសេវានៃការដោះស្រាយវិវាទ ឱ្យកៀកនឹងប្រជាពលរដ្ឋ ។

មុំទី៥. ការពង្រឹងអភិបាលកិច្ចវិស័យឯកជន និង ធុរកិច្ច

គោលដៅជាយុទ្ធសាស្ត្រ គឺការពង្រឹងជំនឿទុកចិត្តរបស់តួអង្គពាក់ព័ន្ធ មកលើវិស័យឯកជន និង ធុរកិច្ច តាមរយៈការជំរុញឱ្យមានអភិបាលកិច្ចល្អ ក្នុង វិស័យឯកជន និង ធុរកិច្ច ។

ក្នុងនីតិកាលទី ៧ នៃរដ្ឋសភា, រាជរដ្ឋាភិបាលផ្តោតអាទិភាពលើ ៖

ទី១- ការពង្រឹង និង ការលើកកម្ពស់ អភិបាលកិច្ចល្អ ក្នុងវិស័យឯក-ជន និង ធុរកិច្ច តាមរយៈ ការរៀបចំ និង ការដាក់ចេញ ក្របខ័ណ្ឌគោលនយោ-បាយពាក់ព័ន្ធនឹងអភិបាលកិច្ចល្អ, លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត និង គោលការណ៍ ណែនាំពាក់ព័ន្ធចាំបាច់នានា ក្នុងវិស័យឯកជន និង ធុរកិច្ច ។

ទី២- ការជំរុញការរៀបចំ និង ការដាក់ឱ្យអនុវត្ត ក្របខ័ណ្ឌគោល-នយោបាយលើកកម្ពស់ការទទួលខុសត្រូវផ្នែកសង្គម និង បរិស្ថាន របស់វិស័យ ឯកជន និង ធុរកិច្ច ដើម្បីបង្កើនការចូលរួមដោះស្រាយបញ្ហាសង្គម និង លើក-កម្ពស់តម្លៃសីលធម៌សង្គម និង វប្បធម៌ជាតិ និង ការថែរក្សាបរិស្ថាន ដោយផ្តល់ នូវយន្តការគាំទ្រ និង លើកទឹកចិត្តសមស្រប ដល់ធុរកិច្ចទាំងឡាយណា ដែល អនុវត្តបាននូវអភិបាលកិច្ចល្អ និង មានការទទួលខុសត្រូវខ្ពស់ផ្នែកសង្គម និង បរិស្ថាន ។

ទី៣- ការពិនិត្យឡើងវិញ, ការធ្វើបច្ចុប្បន្នកម្ម, ការកែលម្អ និង ការធ្វើ-វិសោធនកម្ម ច្បាប់ និង លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធ ជាធរមាន ព្រមទាំង ការពិនិត្យ និង ការដាក់ចេញ នូវយន្តការពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ ។

ទី៤- ការជំរុញការរៀបចំ និង ការផ្ដល់ការគាំទ្រ ដល់វិស័យឯកជន និង អង្គការសង្គមស៊ីវិល ក្នុងការរៀបចំក្រមសីលធម៌ និង វិជ្ជាជីវៈ, និង លើកទឹកចិត្តឱ្យមានការរៀបចំស្តង់ដាគុណវុឌ្ឍិ សម្រាប់គណៈគ្រប់គ្រងនៃវិស័យឯកជន និង អង្គការសង្គមស៊ីវិល ដើម្បីបង្កើនការទទួលខុសត្រូវផ្ទាល់ខ្លួន និង កាត់បន្ថយទំនាស់ផលប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួន និង ផលប្រយោជន៍សាធារណៈ ។

ទី៥- ការបង្កើនប្រសិទ្ធភាពយន្តការសន្ទនា និង ភាពជាដៃគូ រវាងរដ្ឋ និង ឯកជន ក្នុងកម្រិតគោលនយោបាយ និង បច្ចេកទេស, ទាំងថ្នាក់ជាតិ និង ថ្នាក់ក្រោមជាតិ, ដើម្បីជំរុញការពិភាក្សាផ្នែកគោលនយោបាយ និង ការស្វែងរកដំណោះស្រាយ ចំពោះបញ្ហាប្រឈមនានា ដោយលើកកម្ពស់ការប្រើប្រាស់តួនាទីនៃសភាពាណិជ្ជកម្ម, ទាំងក្នុង និង ក្រៅស្រុក, និង តួអង្គពាក់ព័ន្ធ ។

ទី៦- ការបង្កើន ប្រសិទ្ធភាព និង តម្លាភាព នៃអធិការកិច្ចវិស័យឯកជន និង ធុរកិច្ច តាមរយៈ ការជំរុញការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន ក្នុងការធ្វើអធិការកិច្ច, ការពង្រឹងសមត្ថភាព និង ភាពសុចរិត របស់អ្នកធ្វើអធិការកិច្ច, និង ការជំរុញការអនុវត្តវិធានការអធិការកិច្ច ។

២.៣. បរិស្ថានគ្របដណ្តប់

បរិស្ថានគ្របដណ្តប់កំណត់នូវក្របខ័ណ្ឌពេញលេញ និង គ្រប់ជ្រុងជ្រោយ ដើម្បីធានាការសម្រេចបាននូវអាទិភាពគោលនយោបាយនៃ **យុទ្ធសាស្ត្របញ្ចកោណ-ដំណាក់កាលទី ១** ។ កម្ពុជាទទួលបានជោគជ័យដ៏ត្រចះត្រចង់ ដោយបានកែប្រែ និង លើកមុខមាត់ និង កិត្យានុភាព, ទាំងនៅថ្នាក់តំបន់ និង សកលលោក, តាមរយៈ ការរក្សាបាននូវ សន្តិសុខ និង ស្ថិរភាពនយោបាយ ដែលជាបុរេលក្ខខណ្ឌ ក្នុងការធានាបាននូវការអភិវឌ្ឍ, ការអនុវត្តគោលនយោបាយសេដ្ឋកិច្ចបើកចំហ, ការបន្តអភិវឌ្ឍ និង ការលើកកម្ពស់ការចូលរួមរបស់វិស័យឯកជន, និង ការពង្រឹងភាពជាម្ចាស់, ភាពជាដៃគូ និង យន្តការសម្រាប់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការ ក្នុងការកៀរគរធនធានហិរញ្ញវត្ថុ បច្ចេកទេស និង ចំណេះដឹង

សម្រាប់អភិវឌ្ឍសង្គម-សេដ្ឋកិច្ច ។ ក្នុងបរិការណ៍នៃភូមិសាស្ត្រនយោបាយ និង និន្នាការសកលធំៗនាបច្ចុប្បន្ន, រាជរដ្ឋាភិបាលបន្តផ្តោតលើ : (១). ការបន្តពង្រឹងសន្តិភាព, ស្ថិរភាពនយោបាយ, សន្តិសុខ និង សណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ; (២). ការប្រកាន់ខ្ជាប់នូវនយោបាយការបរទេសឯករាជ្យ, ផ្អែកលើច្បាប់ និង ឈ្លាសវៃ; (៣). ការធានាបាននូវស្ថិរភាពម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ; (៤). ការបន្តកសាងភាពជាដៃគូប្រកបដោយបរិយាបន្ន និង ស័ក្តិសិទ្ធភាព នៃកិច្ចសហប្រតិបត្តិការអភិវឌ្ឍន៍; និង (៥). ការបន្តធ្វើសមាហរណកម្ម ស៊ីជម្រៅ ទៅក្នុងតំបន់ និង សកលលោក ។

មុំទី១. ការបន្តពង្រឹងសន្តិភាព, ស្ថិរភាពនយោបាយ, សន្តិសុខ និង សណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ

គោលដៅជាយុទ្ធសាស្ត្រ គឺការបន្តការពារឱ្យបានជាដាច់ខាត នូវសន្តិភាព, ស្ថិរភាពនយោបាយ, សន្តិសុខ និង សណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ ដែលកត្តាទាំងនេះ ជាបុរេលក្ខខណ្ឌមិនអាចខ្វះបាន សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍប្រទេសជាតិ ។

ក្នុងនីតិកាលទី ៧ នៃរដ្ឋសភា, រាជរដ្ឋាភិបាលផ្តោតអាទិភាពលើ ៖

ទី១- ការការពារ ឯករាជ្យ, អធិបតេយ្យជាតិ និង បូរណភាពទឹកដី មិនឱ្យមានការលូកដៃជ្រៀតជ្រែកក្នុងកិច្ចការផ្ទៃក្នុងរបស់កម្ពុជា, ព្រមទាំងការទប់ស្កាត់ និង ការប្រឆាំងដាច់ខាត រាល់សកម្មភាពប៉ុនប៉ងផ្តួលរំលំរាជរដ្ឋាភិបាលស្របច្បាប់ ឬ ការញុះញង់ណាមួយ ដើម្បីបង្កអស្ថិរភាពនយោបាយ ឬ ចលាចលក្នុងសង្គម ។

ទី២- ការបន្តពង្រឹង នីតិរដ្ឋ, លទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យសេរី ពហុបក្ស, វប្បធម៌សន្តិភាព, សីលធម៌សង្គម, ការគោរពសិទ្ធិ និង សេចក្តីថ្លៃថ្នូររបស់មនុស្ស, និង ការបន្តពង្រឹង បរិយាកាសល្អ និង ប្រក្រតីភាពរឹងមាំ ក្នុងការបំពេញមុខងារនៃស្ថាប័នសាធារណៈ ។

ទី៣- ការបន្តដោះស្រាយបញ្ហាព្រំដែនគោក និង សមុទ្រ ជាមួយប្រ-

ទេសជិតខាង ដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋានច្បាប់អន្តរជាតិ ក៏ដូចជាការបន្តរៀបចំ និង ការជំរុញ អនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍតំបន់ព្រំដែន ជាព្រំដែនសន្តិភាព, មិត្តភាព, សហប្រតិបត្តិការ និង ការអភិវឌ្ឍ, ទន្ទឹមនឹងការបន្តប្រកាន់ខ្ជាប់គោលការណ៍ មិនអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់ទឹកដីកម្ពុជា ដើម្បីប្រឆាំងនឹងប្រទេសជិតខាង ។

ទី៤- ការទប់ស្កាត់ និង ការបង្ក្រាប បទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌគ្រប់ប្រភេទ រួមទាំងការប្រយុទ្ធប្រឆាំងភេរវកម្ម, ឧក្រិដ្ឋកម្មឆ្លងដែន, អំពើជួញដូរមនុស្ស, ការជួញដូរពលកម្ម, អាជីវកម្មផ្លូវភេទ, បទល្មើសសម្អាតប្រាក់ និង ហិរញ្ញប្បទានភេរវកម្ម, ហិរញ្ញប្បទានដល់ការរីកសាយភាយអាវុធមហាប្រល័យ, ការប្រយុទ្ធប្រឆាំងសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹង ការជួញដូរ និង ការប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀនខុសច្បាប់, ល្បែងស៊ីសងខុសច្បាប់, ព្រមទាំងការបន្តពង្រឹងការអនុវត្ត "**គោលនយោបាយ ភូមិ-ឃុំ-សង្កាត់ មានសុវត្ថិភាព**" ។

ទី៥- ការបន្តពង្រឹង សុវត្ថិភាពចរាចរណ៍ និង សណ្តាប់ធ្នាប់តាមដងផ្លូវ តាមទីក្រុង និង ទីប្រជុំជន ដើម្បី ដោះស្រាយការកកស្ទះចរាចរណ៍ និង កាត់បន្ថយគ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍ សំដៅកាត់បន្ថយថ្លៃនានា និង បង្កើនការធ្វើបរមភាវូបនីយកម្មផលសេដ្ឋកិច្ច ។

ទី៦- ការបន្តជំរុញកិច្ចប្រឹងប្រែង ដើម្បីសម្រេចឱ្យបាននូវ "**កម្ពុជាគ្មានមីនត្រឹមឆ្នាំ ២០២៥**" និង កាត់បន្ថយគ្រាប់មិនទាន់ផ្ទុះឱ្យបានជាអតិបរមា ។

ទី៧- ការបង្ការ និង ការដោះស្រាយ បញ្ហាអគ្គិភ័យ និង គ្រោះថ្នាក់នានា ក្នុងសង្គម ដើម្បីរក្សាសុវត្ថិភាពជូនប្រជាជន ខណៈមានការកើនឡើងនៃនគរូបនីយកម្ម, ប្រជាជននៅទីប្រជុំជន, និង ការអភិវឌ្ឍសំណង់អគារខ្ពស់ៗ ។

ទី៨- ការបន្តពង្រឹងការអនុវត្ត ច្បាប់ស្តីពីសញ្ជាតិ និង ច្បាប់ស្តីពីអន្តោប្រវេសន៍; ការបន្តជំរុញរៀបចំក្របខ័ណ្ឌគតិយុត្ត និង យន្តការនានា ដើម្បីធានាថា "**មនុស្សម្នាក់មានអត្តសញ្ញាណតែមួយ**" និង "**មនុស្សទាំងអស់ត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណ**"; ការគ្រប់គ្រងការចេញ-ចូលកម្ពុជា; ការគ្រប់គ្រង ការស្នាក់នៅ

និង ការប្រកបមុខរបររបស់ជនបរទេស; និង ការធ្វើទំនើបកម្មប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងទិន្នន័យអន្តោប្រវេសន៍ សំដៅបង្ការ និង ទប់ស្កាត់ ការលបលួចជ្រៀតចូល, ការស្នាក់នៅ និង ការប្រកបមុខរបរ ដោយខុសច្បាប់ ។

ទី៩- ការពង្រឹង ការអនុវត្តច្បាប់ និង ការកសាងសមត្ថភាព ដើម្បីទប់ស្កាត់បទល្មើស តាមប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យា ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ ។

ទី១០- ការជំរុញការអនុវត្តផែនការយុទ្ធសាស្ត្រជាតិស្តីពីអត្តសញ្ញាណកម្ម ឆ្នាំ ២០១៧-២០២៦ ដោយបង្កើតឱ្យមានមជ្ឈមណ្ឌលជាតិគ្រប់គ្រងទិន្នន័យប្រជាជន; រៀបចំឱ្យប្រើប្រាស់លេខសម្គាល់អត្តសញ្ញាណបុគ្គល; និងជំរុញការអនុវត្តច្បាប់ស្តីពីអត្រានុកូលដ្ឋាន, ស្ថិតិអត្រានុកូលដ្ឋាន និង អត្តសញ្ញាណកម្ម, និង លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធ ។

មុំទី២. ការប្រកាន់ខ្ជាប់នូវនយោបាយការបរទេសឯករាជ្យ, ផ្អែកលើច្បាប់ និង ឈ្លាសវៃ

គោលដៅជាយុទ្ធសាស្ត្រ គឺការបន្តពង្រឹងការអនុវត្តនយោបាយការបរទេសឯករាជ្យ ផ្អែកលើច្បាប់ ក្នុងកិច្ចការពារ និង ក្នុងការជំរុញបង្កើនផលប្រយោជន៍ស្នូលរបស់ជាតិ; និង ការកសាងមិត្តភាព និង កិច្ចសហប្រតិបត្តិការប្រសើរ ជាមួយប្រទេសទាំងអស់នៅលើសកលលោក និង អង្គការអន្តរជាតិនានា; ព្រមទាំងការចូលរួមយ៉ាងសកម្ម ចំពោះបុព្វហេតុសន្តិភាព, ស្ថិរភាព, សន្តិសុខ និង វិបុលភាព ក្នុងតំបន់ និង សកលលោក ស្របតាមអភិក្រម **"រក្សាចាស់, បង្កើតថ្មី"** ។

ក្នុងនីតិកាលទី ៧ នៃរដ្ឋសភា, រាជរដ្ឋាភិបាលផ្តោតអាទិភាពលើ ៖

ទី១- ការបន្តអនុវត្តនយោបាយការបរទេសឯករាជ្យ ដោយផ្អែកលើច្បាប់អន្តរជាតិ និង គោរពដាច់ខាតនូវ អធិបតេយ្យ, បូរណភាពទឹកដី និង ឯករាជ្យរបស់រដ្ឋសមាជិក អនុលោមតាមធម្មនុញ្ញអង្គការសហប្រជាជាតិ និង គោលការណ៍ដែលទទួលស្គាល់ជាសកល ។

ទី២- ការបន្តប្រកាន់គោលការណ៍មិនគាំទ្រ ការប្រើប្រាស់ ឬ ការគំរាមប្រើប្រាស់កម្លាំង ក្នុងទំនាក់ទំនងអន្តរជាតិ, ការឈ្លានពានប្រឆាំងរដ្ឋឯករាជ្យ, ការបំបែករដ្ឋ, ការកាត់យកទឹកដីពីរដ្ឋអធិបតេយ្យ និង ការជ្រៀតជ្រែកកិច្ចការផ្ទៃក្នុងនៃប្រទេសដទៃ ព្រមទាំងការបន្តប្រកាន់ជំហរម៉ឺងម៉ាត់ ក្នុងការមិនអនុញ្ញាតឱ្យមានមូលដ្ឋានយោធាបរទេសក្នុងទឹកដីកម្ពុជា ។

ទី៣- ការបន្តប្រកាន់គោលការណ៍អព្យាក្រឹត្យអចិន្ត្រៃយ៍ មិនចូលបក្សសម្ព័ន្ធ; និង ការអនុវត្តការទូតទន់ភ្លន់, ប៉ុន្តែ ម៉ឺងម៉ាត់, បត់បែន, និង ថ្លឹងថ្លែង, ស្របតាមការផ្លាស់ប្តូរផ្នែកយុទ្ធសាស្ត្រភូមិសាស្ត្រនយោបាយ ក្នុងតំបន់ និង សកលលោក ។

ទី៤- ការបន្តតម្កល់ផលប្រយោជន៍ស្នូលរបស់ជាតិជាចម្បង ក្នុងការអនុវត្តគោលនយោបាយការបរទេស ដែលចូលរួមចំណែកដល់ការការពារអធិបតេយ្យជាតិ និង បូរណភាពទឹកដី, ការអភិវឌ្ឍសង្គម-សេដ្ឋកិច្ច សម្រាប់លើកកម្ពស់ជីវភាពប្រជាជន, និង ការលើកតម្កើងកិត្យានុភាព និង ឧត្តមភាពជាតិ, ទាំងក្នុងក្របខ័ណ្ឌតំបន់ និង សកលលោក ។

ទី៥- ការលើកកម្ពស់ទំនាក់ទំនងល្អជាមួយប្រទេសជិតខាង ដើម្បីសម្រេចចក្ខុវិស័យប្រែក្លាយព្រំដែនទៅជាតំបន់ សន្តិភាព, ស្ថិរភាព, និង ការរីកចម្រើន, ទន្ទឹមនឹងការបន្តពង្រឹង និង ពង្រីកទំនាក់ទំនងជាមួយដៃគូយុទ្ធសាស្ត្រនានា, ទាំងក្នុង និង ក្រៅតំបន់។

ទី៦- ការបន្តពង្រឹងតួនាទីរបស់កម្ពុជានៅក្នុងអាស៊ាន តាមរយៈ ការចូលរួមយ៉ាងសកម្ម ប្រកបដោយស្មារតីស្ថាបនា នៅក្នុងការងាររក្សាសាមគ្គីភាពផ្ទៃក្នុងអាស៊ាន, និង ការធ្វើសមាហរណកម្មតំបន់ ស្របតាមធម្មនុញ្ញអាស៊ាន ជាពិសេស ការធ្វើការសម្រេចចិត្តនានា ដោយផ្អែកលើការពិភាក្សា និង យន្តការកុងសង់ស៊ីស និង ដោយមិនជ្រៀតជ្រែកកិច្ចការផ្ទៃក្នុងនៃប្រទេសសមាជិក ។

ទី៧- ការបន្តពង្រឹងពហុភាគីនិយម តាមរយៈ ការចូលរួមសកម្មក្នុង

វេទិកាតំបន់ និង អន្តរជាតិ; ការរួមចំណែកក្នុងប្រតិបត្តិការរក្សាសន្តិភាពរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ; ការចូលរួមរក្សាស្ថិរភាព និង សន្តិភាព ដោយលើកតម្កើងកិច្ចសន្ទនា និង ការដោះស្រាយបញ្ហាដោយសន្តិវិធី; និង ការលើកស្ទួយពាណិជ្ជកម្មពហុភាគីដែលសេរី, បើកចំហ, និង ផ្អែកលើវិធានច្បាប់ ។

ទី៨- ការបន្តអនុវត្តគោលនយោបាយការបរទេសពហុវិមាត្រ និង ពហុសណ្ឋាន សំដៅបង្កើនប្រសិទ្ធភាព ក្នុងកិច្ចការពារ និង ការជំរុញផលប្រយោជន៍ជាតិ ដោយចូលរួមយ៉ាងសកម្ម ក្នុងវិស័យពាក់ព័ន្ធ ដែលបង្កើតឱ្យមានសហថាមពល ក្នុងការបង្កើនអំណាចចរចា; និង សំដៅឆ្លើយតបទាន់ពេល ដើម្បីពង្រីកលំហបត់បែនយុទ្ធសាស្ត្រ នៅក្នុងកិច្ចការទំនាក់ទំនងអន្តរជាតិ ។

ទី៩- ការបន្តពង្រឹង ជំនឿពីអន្តរជាតិ និង ការយល់ឃើញត្រឹមត្រូវមកលើកម្ពុជា, ជាពិសេស អំពីស្ថានភាពពិត និង ជាក់ស្តែង របស់កម្ពុជា, ដើម្បីធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវ ទំនាក់ទំនងជាមួយដៃគូ, កិត្យានុភាព និង ការផ្សព្វផ្សាយកម្ពុជាជាសកល សំដៅបង្កើនភាពទាក់ទាញ និង លើកកម្ពស់ ទំនាក់ទំនង សេដ្ឋកិច្ច, ការវិនិយោគ និង ទេសចរណ៍ ។

ទី១០- ការបន្តធ្វើការកែទម្រង់ស្ថាប័ន និង បណ្តុះបណ្តាលធនធានមនុស្ស ក្នុងកិច្ចការការបរទេសឱ្យមាន សមត្ថភាពខ្ពស់, ជំនាញគ្រប់គ្រាន់ និង ភាពប៉ិនប្រសប់ សម្រាប់ការពារប្រយោជន៍ស្នូលរបស់ជាតិ ។

មុំទី៣. ការធានាបាននូវស្ថិរភាពម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ

ស្ថិរភាពម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ គឺជាលក្ខខណ្ឌចាំបាច់ សម្រាប់ការលើកកម្ពស់ការអភិវឌ្ឍសង្គម-សេដ្ឋកិច្ច ប្រកបដោយ បរិយាបន្ន, ភាពធន់ និង ចីរភាព ។

ក្នុងនីតិកាលទី ៧ នៃរដ្ឋសភា, រាជរដ្ឋាភិបាលផ្តោតអាទិភាពលើ ៖

ទី១- ការបន្តរក្សាស្ថិរភាពម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច ដើម្បីធានាបានចីរភាពនៃកំណើនប្រកបដោយបរិយាបន្ន តាមរយៈ ការគ្រប់គ្រងអតិផរណា ឱ្យស្ថិតក្នុង

កម្រិតសមស្រប, ការរក្សាស្ថិរភាពអត្រាប្តូរប្រាក់, ការបង្កើនទុនបម្រុងរបស់ជាតិ និង ការរក្សាលំនឹងជីវភាពប្រជាជន ។

ទី២- ការកែទម្រង់កាន់តែស៊ីជម្រៅ និង មុតស្រួច, ពិសេស ចំពោះ បញ្ហាប្រឈមដែលមានចរិតជារចនាសម្ព័ន្ធ និង អន្តរស្ថាប័ន, សំដៅលើកកម្ពស់ ពិពិធកម្មសេដ្ឋកិច្ច, បង្កើនផលិតភាព និង ភាពប្រកួតប្រជែង របស់កម្ពុជា ។

ទី៣- ការរក្សាចីរភាពហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ តាមរយៈ ការបន្តជំរុញ អនុវត្តការកែទម្រង់ការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ ដោយផ្តោតលើការពង្រឹង ការប្រមូលចំណូល និង ការបង្កើនប្រសិទ្ធភាពចំណាយ, ការពង្រឹងការគ្រប់គ្រង ទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ, ការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ ប្រកបដោយចីរភាព, ការ-ជំរុញអភិវឌ្ឍយន្តការកៀរគរហិរញ្ញប្បទាន ពីប្រភពធនធានក្នុងស្រុក, និង ការ-ពង្រីកលំហថវិកាជាតិ ជាលំដាប់ ។

ទី៤- ការពង្រឹង ស្ថិរភាព និង ភាពធន់ហិរញ្ញវត្ថុ, ទាំងវិស័យធនាគារ និង វិស័យហិរញ្ញវត្ថុមិនមែនធនាគារ, ពិសេស តាមរយៈ ការអភិវឌ្ឍបណ្តាញ សុវត្ថិភាពហិរញ្ញវត្ថុ (Financial Safety Net), និង ការជំរុញភាពស៊ីជម្រៅហិរញ្ញ-វត្ថុ (Financial Deepening) ។

ទី៥- ការលើកកម្ពស់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការហិរញ្ញវត្ថុ, ទាំងក្នុងតំបន់ និង សកលលោក, សំដៅរួមចំណែកពង្រឹងស្ថិរភាពប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុ, កៀរគរ ធនធាន, និង អភិវឌ្ឍទីផ្សារហិរញ្ញវត្ថុ និង បច្ចេកវិទ្យាហិរញ្ញវត្ថុថ្មីៗ ។

ទី៦- ការជំរុញការអភិវឌ្ឍប្រព័ន្ធគាំពារសង្គម ឱ្យមានលក្ខណៈគ្រប់-ជ្រុងជ្រោយ និង ប្រកបដោយបរិយាបន្ន ដើម្បីពង្រឹងភាពធន់នៃសង្គម-សេដ្ឋកិច្ច ។

មុំទី៤. ការបន្តកសាងភាពជាដៃគូប្រកបដោយបរិយាបន្ន និង ស័ក្តិ-សិទ្ធភាព នៃកិច្ចសហប្រតិបត្តិការអភិវឌ្ឍន៍

ការបន្តលើកកម្ពស់ប្រសិទ្ធភាពនៃកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ និង ការបន្ត ពង្រឹងភាពជាដៃគូជាមួយគ្រប់តួអង្គអភិវឌ្ឍន៍ គឺជាភាពចាំបាច់ សម្រាប់បង្ក

បរិយាកាសអំណោយផលដល់ការអភិវឌ្ឍសង្គម-សេដ្ឋកិច្ច ប្រកបដោយបរិយាបន្ន, ភាពធន់ និង ចីរភាព ។

ក្នុងនីតិកាលទី ៧ នៃរដ្ឋសភា, រាជរដ្ឋាភិបាលផ្តោតអាទិភាពលើ ៖

ទី១- ការរៀបចំ និង ការអនុវត្ត "**យុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីកិច្ចសហប្រតិបត្តិការអភិវឌ្ឍ និង ភាពជាដៃគូ ឆ្នាំ ២០២៤-២០២៨**" ដើម្បីពង្រឹងភាពជាដៃគូ ប្រកបដោយបរិយាបន្ន ។

ទី២- ការកៀរគរ ការសម្របសម្រួល និង ការគ្រប់គ្រង ហិរញ្ញប្បទានសហប្រតិបត្តិការអភិវឌ្ឍ ពីគ្រប់ប្រភព, និង ការតម្រឹមធនធាន ជាមួយអាទិភាពជាតិ សំដៅលើកកម្ពស់ប្រសិទ្ធភាពនៃការប្រើប្រាស់ធនធាន ។

ទី៣- ការបង្កើនប្រសិទ្ធភាពនៃការអនុវត្ត យន្តការ និង ឧបករណ៍នានា នៃភាពជាដៃគូដែលមានស្រាប់ និង អាចបង្កើតថ្មីបន្ថែមទៀត ក្នុងករណីចាំបាច់ ដើម្បីលើកកម្ពស់គណនេយ្យភាពទ្វេទិស និង បន្តពង្រឹងភាពជាដៃគូប្រកបដោយបរិយាបន្ន ។

ទី៤- ការបន្តដំណើរការសមាហរណកម្ម និង ទំនាក់ទំនង នៅក្នុងតំបន់ និង សកលលោក តាមរយៈ យន្តការ, វិធានការ, កម្មវិធី និង គំនិតផ្តួចផ្តើមនានា ដើម្បី លើកកម្ពស់កិត្យានុភាព និង ផលប្រយោជន៍កម្ពុជា ក៏ដូចជាដើម្បីបង្កើនកាលានុវត្តភាព សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍ និង ទំនុកចិត្តលើបរិយាកាសវិនិយោគ, ធុរកិច្ច និង ពាណិជ្ជកម្ម នៅកម្ពុជា ដោយឈរលើគោលការណ៍ "**ស្មើសិទ្ធិ និង ស្មើភាព**" ។

ទី៥- ការបន្តអនុវត្តយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និង ឯកជន តាមរយៈការពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ស្តីពីភាពជាដៃគូរវាង រដ្ឋ និង ឯកជន ។

ទី៦- ការបន្តពង្រឹងភាពជាដៃគូ ជាមួយអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល តាមរយៈ ការអនុវត្តច្បាប់ស្តីពីសមាគម និង អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ដើម្បីបង្កើនកិច្ចសហការក្នុងភាពជាដៃគូ ប្រកបដោយសុខដុមនីយកម្ម, ប្រសិទ្ធភាព,

តម្លាភាព, និង គណនេយ្យភាព ។

មុំទី៥. ការបន្តធ្វើសមាហរណកម្មស៊ីជម្រៅ ទៅក្នុងតំបន់ និង សកលលោក

ការធ្វើសមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ចស៊ីជម្រៅ ទៅក្នុងតំបន់ និង សកលលោក បង្កើតកាលានុវត្តភាពក្នុង ការជំរុញ និង ការគាំទ្រ ពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិ និង ការទាក់ទាញការវិនិយោគ, ក៏ដូចជាការចូលរួមកាន់តែជ្រៅ ទៅក្នុងខ្សែច្រវាក់តម្លៃ និង ការផ្គត់ផ្គង់ នៃតំបន់ និង ជាសកល សំដៅលើកកម្ពស់ភាពប្រកួតប្រជែងរបស់កម្ពុជា និង ការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច និង សង្គម ប្រកបដោយចីរភាព ។

ក្នុងនីតិកាលទី ៧ នៃរដ្ឋសភា, រាជរដ្ឋាភិបាលផ្តោតអាទិភាពលើ ៖

ទី១- ការបន្តចរចាបើកទីផ្សារសក្តានុពលថ្មី, ទាំងទ្វេភាគី និង ពហុភាគី, ឱ្យមានលក្ខណៈកាន់តែទូលំទូលាយ និង ឈានដល់កម្រិតខ្ពស់ថ្មីមួយបន្ថែមទៀត និង ការចរចាកិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិទាក់ទងនឹងការធ្វើពាណិជ្ជកម្មតាមប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិក ដោយផ្តោតជាពិសេសលើកិច្ចព្រមព្រៀងទ្វេភាគីដែលត្រូវបានទទួលស្គាល់ថាជាយន្តការមានប្រសិទ្ធភាព និង សក្តានុពលខ្ពស់ សំដៅបង្កើនពិពិធកម្មទីផ្សារ និង ផលិតផលនាំចេញ ។

ទី២- ការរៀបចំយុទ្ធសាស្ត្រ និង ផែនការសកម្មភាព ដើម្បីជំរុញសមាហរណកម្មកម្ពុជាឱ្យកាន់តែស៊ីជម្រៅ តាមរយៈ យន្តការពហុភាគី និង ទ្វេភាគីដែលមានស្រាប់ សំដៅពង្រីកការតភ្ជាប់កម្ពុជា ប្រកបដោយប្រពលភាព ជាមួយខ្សែច្រវាក់តម្លៃ និង ផ្គត់ផ្គង់ ក្នុងតំបន់ និង សកលលោក ។

ទី៣- ការរៀបចំវិធានការគោលនយោបាយ សម្រាប់កាត់បន្ថយថ្លៃពាណិជ្ជកម្ម និង ថ្លៃពាក់ព័ន្ធនានា, និង លុបបំបាត់របាំងពាណិជ្ជកម្ម ដែលមិនចាំបាច់ ដើម្បីបង្កើនភាពប្រកួតប្រជែងរបស់កម្ពុជា; ព្រមទាំងការអភិវឌ្ឍ និង ការលើកកម្ពស់អនុលោមភាពស្តង់ដា និង បទប្បញ្ញត្តិ របស់សហគ្រាសធុនមីក្រូ តូច និង មធ្យម, ពិសេស ឧស្សាហកម្មវ័យក្មេង និង ថ្មីៗ ដែលមានសក្តា-

នុពលនាំចេញ និង ភាពប្រកួតប្រជែងខ្ពស់ ។

ទី៤- ការបន្តជំរុញការចូលរួម ដោយសកម្មរបស់កម្ពុជា ក្នុងក្របខ័ណ្ឌកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ និង គំនិតផ្តួចផ្តើមអន្តរជាតិសំខាន់ៗ, និង ការលើកកម្ពស់ប្រព័ន្ធពាណិជ្ជកម្មពហុភាគីដែលមានលក្ខណៈសកល, ឈរលើគោលការណ៍បើកចំហ, តម្លាភាព, បរិយាបន្ន និង ការប្រកួតប្រជែងស្មើភាព ។

ទី៥- ការពង្រឹង និង ការពង្រីក កិច្ចសហការ និង ការសម្របសម្រួលរវាងក្រសួងស្ថាប័នសាធារណៈ និង គ្រប់តួអង្គអភិវឌ្ឍន៍ផ្សេងទៀត ដើម្បីលើក-កម្ពស់ភាពប្រកួតប្រជែង និង ពង្រីកសមត្ថភាពឧស្សាហកម្ម និង ពាណិជ្ជកម្មស្របតាមនិន្នាការតំបន់ និង សកល, ពិសេស ការតភ្ជាប់ផលិតកម្ម ក្នុងស្រុកទៅនឹងទីផ្សារផលិតផលអន្តរជាតិ ។

ទី៦- ការរៀបចំ ក្របខ័ណ្ឌយុទ្ធសាស្ត្រសម្រាប់ការត្រៀមខ្លួន ក្នុងការ-ចាកចេញពីក្រុមប្រទេសអភិវឌ្ឍតិចតួច ដោយរលូន និង រឹងមាំ, និង ក្របខ័ណ្ឌគោលនយោបាយតម្រង់ទិសសមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ច ប្រកបដោយយុទ្ធសាស្ត្រសម្រាប់រយៈពេលវែង ដោយត្រូវបន្តចរចាក្នុងរយៈពេលអន្តរកាល ដើម្បីទទួលបានភាពអនុគ្រោះថ្មីៗ សំដៅរក្សាលំនឹងទីផ្សារនាំចេញ និង ទីផ្សារថ្មីៗ សម្រាប់ផលិតផលកម្ពុជា ។

២.៤. បញ្ហាគោលយុទ្ធសាស្ត្រទាំង ៥

បញ្ហាគោលទី១. ការអភិវឌ្ឍមូលធនមនុស្ស

ការអភិវឌ្ឍមូលធនមនុស្ស គឺជាលក្ខខណ្ឌចាំបាច់មិនអាចខ្វះបានសម្រាប់ជំរុញពិពិធកម្ម និង កំណើនសេដ្ឋកិច្ច ប្រកបដោយបរិយាបន្ន និង ភាពធន់ ។ មូលធនមនុស្ស មានគុណភាពខ្ពស់ និង សុខភាពល្អ គឺជាទ្រព្យសកម្មជាតិដ៏រឹងមាំ សម្រាប់បង្កើនតម្លៃសេដ្ឋកិច្ច, លើកកម្ពស់តម្លៃវប្បធម៌, និងបង្កើតគំនិតថ្មីៗ សំដៅជានាចីរភាពកំណើនរយៈពេលវែង និង ជវភាពនៃ

ការអភិវឌ្ឍសង្គម-សេដ្ឋកិច្ច ។ ការណ៍នេះ បង្ហាញថា ការវិនិយោគក្នុងការអភិវឌ្ឍ មូលធនមនុស្ស មានសារៈសំខាន់ ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងការកើនឡើងនៃតម្រូវ-ការអភិវឌ្ឍសង្គម-សេដ្ឋកិច្ចជាតិ ។ ក្នុងន័យនេះ, រាជរដ្ឋាភិបាលផ្ដោតលើអាទិភាព ៥ : (១). ការពង្រឹងគុណភាពវិស័យអប់រំ កីឡា វិទ្យាសាស្ត្រ និង បច្ចេកវិទ្យា; (២). ការបណ្ដុះបណ្ដាលជំនាញបច្ចេកទេស; (៣). ការលើកកម្ពស់សុខភាព និង សុខុមាលភាពប្រជាជន; (៤). ការពង្រឹងប្រព័ន្ធគាំពារសង្គម និង ប្រព័ន្ធស្បៀង; និង (៥). ការពង្រឹងភាពជាពលរដ្ឋក្នុងសង្គម ដែលមានអារ្យធម៌ខ្ពស់ ប្រកបដោយ សីលធម៌, សមធម៌ និង បរិយាបន្ន ។

មុំទី១. ការពង្រឹងគុណភាពវិស័យអប់រំ កីឡា វិទ្យាសាស្ត្រ និង បច្ចេកវិទ្យា

គោលដៅជាយុទ្ធសាស្ត្រ គឺការបង្កើតបរិយាកាសល្អ សម្រាប់ការអប់រំ និង ការបណ្ដុះបណ្ដាល ប្រកបដោយគុណភាព និង ជំនាញខ្ពស់ ដោយផ្ដោតលើការពង្រឹងអភិបាលកិច្ចនៃការគ្រប់គ្រងនៅតាមគ្រឹះស្ថានសិក្សា, ការពង្រឹងគុណភាពនៃការបណ្ដុះបណ្ដាលគ្រប់កម្រិត, ការបង្កើនគុណភាព និង ការចូលរៀនមុខវិជ្ជា វិទ្យាសាស្ត្រ បច្ចេកវិទ្យា វិស្វកម្ម សិល្បៈ និង គណិតវិទ្យា (STEAM), និង ការពង្រឹងការអប់រំកាយ និង កីឡា ។

ក្នុងនីតិកាលទី៧ នៃរដ្ឋសភា, រាជរដ្ឋាភិបាលផ្ដោតអាទិភាពលើ ៖

ទី១- ការបន្តពង្រឹងគុណភាពអប់រំ និង ការបណ្ដុះបណ្ដាលគ្រប់កម្រិត, ការធ្វើបច្ចុប្បន្នកម្មកម្មវិធីសិក្សានៅគ្រប់កម្រិត, និង ការបង្កើតបរិយាកាសល្អ សម្រាប់ការសិក្សាពេញមួយជីវិត ។

ទី២- ការបន្តកែទម្រង់សាលារៀន ដោយផ្ដោតលើការពង្រឹងសមិទ្ធផលដែល មានស្រាប់, ការជំរុញការបង្កើតសាលារៀនជំនាន់ថ្មី និង សាលាគំរូ, ការ-ពង្រឹងអភិបាលកិច្ច និង ប្រសិទ្ធភាពគ្រប់គ្រងនៅមន្ទីរអប់រំ យុវជន និង កីឡា, ព្រមទាំងការជំរុញការចូលរួម និង ភាពជាម្ចាស់ របស់ មាតាបិតា, សហគមន៍ និង វិស័យឯកជន ។

ទី៣- ការពង្រឹងគុណភាពនៃ ការបណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្រៀន និង វិធីសាស្ត្របង្រៀន ព្រមទាំងការបន្តលើកកម្ពស់ ជីវភាព និង គុណតម្លៃ បុគ្គលិកសិក្សាគ្រប់កម្រិត ។

ទី៤- ការបន្តលើកកម្ពស់ការអប់រំឌីជីថល, ការអភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថលតាមសាលារៀន, និង ការជំរុញនូវការចាប់យកមុខវិជ្ជា វិទ្យាសាស្ត្រ បច្ចេកវិទ្យា វិស្វកម្ម សិល្បៈ និង គណិតវិទ្យា (STEAM) ។

ទី៥- ការលើកកម្ពស់សុខភាពសិក្សា និង ការបង្កើនអាហារូបករណ៍សម្រាប់សិស្ស-និស្សិត ក្រីក្រ និង ងាយរងគ្រោះ ។

ទី៦- ការពង្រឹងអភិបាលកិច្ចគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សា; ការលើកកម្ពស់ការស្រាវជ្រាវ, ការអភិវឌ្ឍ និង ការនវានុវត្ត; និង ការជំរុញភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និង ឯកជន ។

ទី៧- ការលើកកម្ពស់វិស័យកីឡាផ្សារភ្ជាប់នឹងការអប់រំ និង ការបន្តជំរុញចលនា "**យុវជនម្នាក់ ចេះកីឡាមួយប្រភេទយ៉ាងតិច ប្រចាំជីវិត**" ។

មុំទី២. ការបណ្តុះបណ្តាលជំនាញបច្ចេកទេស

គោលដៅជាយុទ្ធសាស្ត្រ គឺការធ្វើបរិវត្តកម្មការបណ្តុះបណ្តាលជំនាញបច្ចេកទេស និង វិជ្ជាជីវៈ; ការបង្កើនការចុះឈ្មោះចូលរៀន; ការរៀបចំជំនាញឡើងវិញ និង ការបង្កើនជំនាញ (Reskilling and Upskilling); ការពង្រឹងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីអភិវឌ្ឍជំនាញ; ការដោះស្រាយបញ្ហានៃភាពមិនស៊ីសង្វាក់គ្នា រវាងការបណ្តុះបណ្តាល និង តម្រូវការ, ទាំងប្រភេទ និង គុណភាពជំនាញ; និង ការពង្រឹង ការតាមដាន, ការត្រួតពិនិត្យ និង ការវាយតម្លៃ ការអនុវត្តគោលនយោបាយ និង យុទ្ធសាស្ត្រ ដែលត្រូវបានដាក់ចេញ ។

ក្នុងនីតិកាលទី ៧ នៃរដ្ឋសភា, រាជរដ្ឋាភិបាលផ្តោតអាទិភាពលើ ៖

ទី១- ការពង្រឹងអភិបាលកិច្ចប្រព័ន្ធ និង គ្រឹះស្ថានអប់រំ បណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេសវិជ្ជាជីវៈ, ទាំងរដ្ឋ និង ឯកជន, តាមរយៈ ការធ្វើបច្ចុប្បន្នកម្មគោល-

នយោបាយ និង លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធ; ការធ្វើឌីជីថលូបនីយកម្ម; និង ការពង្រឹងយន្តការតាមដាន ត្រួតពិនិត្យ និង វាយតម្លៃ ។

ទី២- ការបន្តលើកកម្ពស់សមត្ថភាព និង គុណវុឌ្ឍិ តាមរយៈការជំរុញលើកទឹកចិត្តគ្រូបង្រៀន ឱ្យបន្តសិក្សាបន្ថែម និង សិក្សាស្រាវជ្រាវជាប្រចាំ, ព្រមទាំងការទាក់ទាញគ្រូបង្រៀន ដែលមានគុណវុឌ្ឍិខ្ពស់ និង ឧត្តមានុវត្តន៍ជាក់ស្តែង មកបង្រៀននៅតាមបណ្តាគ្រឹះស្ថានអប់រំបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេស និង វិជ្ជាជីវៈ នៅទូទាំងប្រទេស ។

ទី៣- ការពង្រឹងគុណភាពជំនាញបច្ចេកទេស និង វិជ្ជាជីវៈ រួមទាំងជំនាញទន់ និង រឹង តាមរយៈ ការដាក់ឱ្យដំណើរការពេញលេញនូវកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាល ផ្អែកលើសមត្ថភាព និង តម្រូវការឧស្សាហកម្ម ។

ទី៤- ការជំរុញ និង ការពង្រឹង កម្មវិធីបង្កើនជំនាញ; ការពង្រីកការបណ្តុះបណ្តាលជំនាញ កម្មវិធីរៀបចំជំនាញឡើងវិញ និង កម្មវិធីធ្វើតេស្តទទួលស្គាល់ជំនាញ; និង ការជំរុញការសិក្សាស្រាវជ្រាវ ការនវានុវត្ត និង បច្ចេកទេសអនុវត្ត ស្របតាមតម្រូវការជាក់ស្តែង; ព្រមទាំងការផ្សព្វផ្សាយគ្រប់ទម្រង់ ។

ទី៥- ការរៀបចំយន្តការផ្តល់ឥណទានដល់សិស្ស-និស្សិត ដើម្បីលើកទឹកចិត្តដល់ការចាប់យកជំនាញបច្ចេកទេសវិជ្ជាជីវៈ, ជាពិសេសជំនាញអាទិភាព ។

ទី៦- ការបន្តពង្រឹងភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និង ឯកជន; ការជំរុញកិច្ចសន្ទនាជាប្រចាំរវាងរដ្ឋ វិស័យឯកជន និង ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍; និង ការកៀរគរមូលនិធិគាំទ្រដល់ ការស្រាវជ្រាវ និង ការអភិវឌ្ឍ ។

មុំទី៣. ការលើកកម្ពស់សុខភាព និង សុខុមាលភាពប្រជាជន

គោលដៅជាយុទ្ធសាស្ត្រ គឺការបន្តកាត់បន្ថយអត្រាឈឺ និង ស្លាប់បណ្តាលពីជំងឺមិនឆ្លងចម្បងៗ; ការបន្តលើកកម្ពស់សុខភាពបន្តពូជ, សុខភាពទារក កុមារ និង មាតា; ការពង្រឹងសមត្ថភាពស្ថាប័ន ក្នុងការដឹកនាំបរិវត្តកម្ម និង អភិបាលកិច្ច ក្នុងវិស័យសុខាភិបាល; ការបន្តបង្កើនគុណភាព និង សមត្ថ-

ភាពរោគវិនិច្ឆ័យ ក្នុងការព្យាបាល និង ការថែទាំ; ការបន្តពង្រឹងគុណភាពនៃការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈសុខាភិបាល; ការលើកកម្ពស់សមត្ថភាពជំនាញ; ការលើកកម្ពស់កិច្ចសហការរវាងក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ; និង ការចូលរួមរបស់ប្រជាជនតាមសហគមន៍ ។

ក្នុងនីតិកាលទី ៧ នៃរដ្ឋសភា, រាជរដ្ឋាភិបាលផ្តោតអាទិភាពលើ ៖

ទី១- ការពង្រឹងសមត្ថភាពស្ថាប័ន នៅក្នុងការដឹកនាំអភិបាលកិច្ច និង បរិវត្តកម្មឌីជីថល ក្នុងវិស័យសុខាភិបាល; ការរៀបចំច្បាប់ និង នីតិក្រមសុខាភិបាល; ការជំរុញការអនុវត្តយន្តការនិយ័តកម្មសេវាសុខាភិបាលសាធារណៈ និង ឯកជន; ការលើកកម្ពស់ការសិក្សាស្រាវជ្រាវសុខាភិបាល; និង ការតាមដានការត្រួតពិនិត្យ និង ការវាយតម្លៃ ។

ទី២- ការពង្រឹងសមត្ថភាពប្រព័ន្ធ សុខាភិបាល និង សេវាសង្គមកិច្ច ដើម្បីឆ្លើយតបទាន់ពេល និង ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ទៅនឹងការលើកកម្ពស់សុខភាព និង សុខុមាលភាពសាធារណៈ, រួមទាំងការផ្ទុះឡើងនៃជំងឺកាចសាហាវនានា ។

ទី៣- ការពង្រឹងប្រព័ន្ធផ្តល់សេវាថែទាំសុខភាព ប្រកបដោយការនវានុវត្ត ដោយផ្តោតជាចម្បងលើការថែទាំសុខភាពបឋម; ការលើកកម្ពស់របបអាហារសុខភាពសម្រាប់ទាំងអស់គ្នា; ការបង្កើនគុណភាព, សុវត្ថិភាព និង ប្រសិទ្ធភាព; ការពង្រីកការគ្រប់ដណ្តប់នៃសេវាថែទាំសុខភាព; ការចែកចាយ និង ការប្រើប្រាស់ឱសថ; និង ការជំរុញការអនុវត្តយន្តការ តាមដាន វាយតម្លៃ និង អភិបាលកិច្ចគុណភាព ។

ទី៤- ការបង្កើនការអប់រំសុខភាព និង ការផ្សព្វផ្សាយ សំដៅលើកកម្ពស់ការយល់ដឹង និង ការប្រតិបត្តិ ត្រឹមត្រូវរបស់ប្រជាជន ក្នុងការបង្ការ និង ការគ្រប់គ្រងជំងឺ ឬ បញ្ហាសុខភាពសាធារណៈ ព្រមទាំងការស្វែងរក និង ការប្រើសេវាថែទាំសុខភាពត្រឹមត្រូវ ។

ទី៥- ការបង្កើនគុណភាពនៃការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈសុខាភិបាល និង វិជ្ជាជីវៈអមសុខាភិបាល ដោយឈរលើសមត្ថភាពជាមូលដ្ឋាន, ការជំរុញការប្រតិបត្តិក្រមសីលធម៌វិជ្ជាជីវៈ, និង ការលើកកម្ពស់ការពង្រាយគ្រូពេទ្យ និងបុគ្គលិកសុខាភិបាល សមស្របតាមនិយាមបច្ចេកទេស ។

ទី៦- ការពង្រីកហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរូបវន្ត; ការពង្រឹងការផ្គត់ផ្គង់ឱសថបរិក្ខារ; និង ការបំពាក់ឧបករណ៍ពេទ្យ ដល់ប៉ុស្តិ៍សុខភាព, មណ្ឌលសុខភាព, មន្ទីរពេទ្យបង្អែក, មន្ទីរពេទ្យបង្អែកអាទិភាព នៃខេត្តគោលដៅ និង មន្ទីរពេទ្យ-ជាតិ ឱ្យបានស្របតាមនិយាមបច្ចេកទេសទំនើប ។

ទី៧- ការពង្រឹងកិច្ចសហការ ពហុវិស័យ និង អន្តរវិស័យ; ការចូលរួមរបស់សហគមន៍; និង ការលើកកម្ពស់ការទទួលខុសត្រូវរបស់រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដើម្បីធានាការផ្តល់សេវាថែទាំសុខភាព ដែលឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការជាសារវន្ត ផ្នែកសុខភាព របស់ប្រជាជននៅមូលដ្ឋាន ។

ទី៨- ការកសាងភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និង ឯកជន, ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ និង អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល; និង ការបង្កើនកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ ក្នុងតំបន់ និង សកលលោក ក្នុងការពង្រឹងភាពធន់, ការអភិវឌ្ឍវិស័យសុខាភិបាល និង ការ-ពង្រីកការគ្របដណ្តប់នៃប្រព័ន្ធគាំពារសុខភាពសង្គម ។

មុំទី៤. ការពង្រឹងប្រព័ន្ធគាំពារសង្គម និង ប្រព័ន្ធស្បៀង

គោលដៅជាយុទ្ធសាស្ត្រ គឺការកសាង និង ការអភិវឌ្ឍ ប្រព័ន្ធគាំពារសង្គម ឱ្យមានលក្ខណៈ ប្រមូលផ្តុំ និង សង្គតិភាព, ទាំងក្នុងប្រព័ន្ធជំនួយសង្គម និង ប្រព័ន្ធសន្តិសុខសង្គម; និង ការពង្រឹងប្រព័ន្ធស្បៀងដែលផ្តល់សន្តិសុខស្បៀង និង អាហារូបត្ថម្ភ សម្រាប់ប្រជាជនគ្រប់រូប ។ ការបន្តអភិវឌ្ឍប្រព័ន្ធគាំពារសង្គម ឈរលើស្មារតី **"មិនបោះបង់ពលរដ្ឋខ្មែរណាម្នាក់"** ហើយការពង្រីកវិសាលភាពនៃប្រព័ន្ធគាំពារសង្គម ឈរលើអភិក្រមចំនួន ៤ គឺ : (១).ចីរភាពនៃកម្មវិធី; (២). លទ្ធភាពអាចទ្រទ្រង់បាននៃថវិកាជាតិ; (៣). ការធានាបរិយាបន្ន

និង សមធម៌សង្គម ដោយផ្ដោតលើកិច្ចអន្តរាគមន៍របស់រដ្ឋលើគ្រួសារក្រីក្រ, ងាយរងគ្រោះ និង ងាយរងហានិភ័យ; និង (៤). ភាពអាចពង្រីកវិសាលភាពនៃប្រព័ន្ធគាំពារសង្គម តាមរយៈការអភិវឌ្ឍជាប្រព័ន្ធ ។

ក្នុងនីតិកាលទី ៧ នៃរដ្ឋសភា, រាជរដ្ឋាភិបាលផ្ដោតអាទិភាពលើ ៖

ទី១- ការបន្តទ្រទ្រង់ជីវភាពគ្រួសារគោលដៅ តាមកម្មវិធីជាតិជំនួយសង្គម ដោយក្នុងរយៈពេលខ្លី ត្រូវផ្ដោតលើ កម្មវិធីជាតិជំនួយសង្គមជាកញ្ចប់គ្រួសារ; កម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាល ជំនាញវិជ្ជាជីវៈ និង បច្ចេកទេស ដល់យុវជនគោលដៅ រួមទាំងការលើកកម្ពស់ភាពអង់អាចរបស់ពួកគេ; កម្មវិធីកិច្ចគាំពារសង្គមដើម្បីបញ្ចប់ភាពក្រីក្រ; និង ការធ្វើស្ថាបនូបនីយកម្មក្របខ័ណ្ឌកិច្ចគាំពារសង្គមឆ្លើយតបនឹងគ្រោះអាសន្ន ដោយគិតបញ្ចូលផងដែរនូវការពង្រឹងប្រព័ន្ធស្បៀងឱ្យកាន់តែ រឹងមាំ, វៃឆ្លាត, ធន់ និង បរិយាបន្ន ។

ទី២- ការបន្តអភិវឌ្ឍប្រព័ន្ធសន្តិសុខសង្គម, ការអនុវត្តរបបសន្តិសុខសង្គម, និង ការបន្តពង្រីកសេវាថែទាំសុខភាពសង្គម ឆ្ពោះទៅដល់ការគ្របដណ្តប់សុខភាពសកល ស្របតាមការវិវឌ្ឍនៃស្ថានភាពសង្គម-សេដ្ឋកិច្ច ។

ទី៣- ការបន្តពង្រឹងប្រព័ន្ធអភិបាលកិច្ចឱ្យកាន់តែ រឹងមាំ និង មានប្រសិទ្ធភាព តាមមុខងារទាំង ៣ កម្រិត រួមមាន កម្រិតគោលនយោបាយរបស់ក្រុមប្រឹក្សាជាតិគាំពារសង្គម, កម្រិតនិយ័តករសន្តិសុខសង្គម, និង កម្រិតប្រតិបត្តិករបេឡាជាតិសន្តិសុខសង្គម, មូលនិធិជាតិជំនួយសង្គម និង ប្រតិបត្តិករពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗទៀត ឱ្យមានលក្ខណៈស្តង់ដា ។

ទី៤- ការដាក់ឱ្យដំណើរការទីភ្នាក់ងារជាតិបញ្ចាក់ចំណាយឯករាជ្យ ដែលគ្របដណ្តប់គ្រប់របបថែទាំសុខភាព និង របបហានិភ័យការងារ ។

ទី៥- ការលើកកម្ពស់ការប្រើប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន; និង ការបន្តពង្រឹង និង កែលម្អប្រព័ន្ធកំណត់ ក្រុមគ្រួសារ និង ក្រុមបុគ្គលគោលដៅ សម្រាប់ប្រព័ន្ធគាំពារសង្គម ឱ្យកាន់តែមានសុក្រឹតភាព និង ឈានដល់ការដាក់ឱ្យដំណើរ-

ការប្រព័ន្ធមូលដ្ឋានចុះបញ្ជី និង ទិន្នន័យសង្គមថ្នាក់ជាតិ ។

ទី៦- ការជំរុញការផ្សព្វផ្សាយអំពីសារៈសំខាន់ និង តួនាទី នៃប្រព័ន្ធគាំពារសង្គម និង ការបង្កើតយន្តការ ផ្តល់មតិ និង សំណូមពរ, និង យន្តការតាមដាន ត្រួតពិនិត្យ និង វាយតម្លៃ ។

ទី៧- ការជំរុញ និង ការបង្កើន សុខុមាលភាពនៃ គ្រួសារក្រីក្រ, គ្រួសារយុទ្ធជនមានពិការភាព ពលី មរណៈ, និង គ្រួសារអតីតយុទ្ធជន ដោយផ្តល់ការ-គាំពារនានា រួមទាំង ការបន្តធ្វើប្រទានកម្មដី និង ការផ្តល់ដីសម្បទានសង្គមកិច្ចសម្រាប់លំនៅឋាន និង កសិកម្ម ។

មុំទី៥. ការពង្រឹងភាពជាពលរដ្ឋក្នុងសង្គម ដែលមានអារ្យធម៌ខ្ពស់ប្រកបដោយសីលធម៌, សមធម៌ និង បរិយាបន្ន

គោលដៅជាយុទ្ធសាស្ត្រ គឺការធ្វើពលភាវូបនីយកម្មពលរដ្ឋ (People Revitalization) ឱ្យមាន សមត្ថភាព, ផលិតភាព, សីលធម៌, គុណធម៌ , ចរិយាធម៌, ភាពអំណត់, សុចរិតភាព, វិន័យ, និង ការទទួលខុសត្រូវខ្ពស់; និង ការលើក-កម្ពស់ ស្មារតី និង មនសិការស្នេហាជាតិ, ការពារជាតិ, ឯកភាពជាតិ, ការចេះយកអាសាគ្នា, ការចែករំលែក, ការចូលរួម, គុណតម្លៃសង្គម, និង ស្មារតី គោរពច្បាប់, ស្រឡាញ់សន្តិភាព, វប្បធម៌, ប្រពៃណីទំនៀមទម្លាប់, អំពើល្អ, និង យុត្តិធម៌, សំដៅធានាបាននូវសិនិទ្ធភាពសង្គម (Social Cohesion) និង សុខដុម-រមនាសង្គម ។

ក្នុងនីតិកាលទី ៧ នៃរដ្ឋសភា, រាជរដ្ឋាភិបាលផ្តោតអាទិភាពលើ ៖

ទី១- ការពង្រឹង និង ការបង្កើនកិច្ចសហការក្នុងការអប់រំអំពី សីលធម៌, គុណធម៌, និង សុជីវធម៌ ដល់សិស្ស និស្សិត និង យុវជន, ទាំងក្នុង និង ក្រៅប្រព័ន្ធអប់រំ ។

ទី២- ការរៀបចំផែនទីបង្ហាញផ្លូវ ដើម្បីបណ្តុះទម្លាប់មាន សីលធម៌, គុណធម៌ និង សុជីវធម៌, និង ទម្លាប់គោរព ច្បាប់ និង វិន័យ, និង បញ្ចូលការ-

អប់រំអំពី ព្រះពុទ្ធសាសនា និង ផ្នែកសិល្បៈវប្បធម៌ខ្មែរ, ទាំងរូបី និង អរូបី, ទៅក្នុងកម្មវិធីសិក្សាគ្រប់កម្រិត, ព្រមទាំងផ្សព្វផ្សាយ និង បញ្ជ្រាប ទៅគ្រប់ក្រសួង-ស្ថាប័ន, ទាំងថ្នាក់ជាតិ និង ថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។

ទី៣- ការលើកកម្ពស់ការយល់ដឹងអំពី អត្តសញ្ញាណជាតិ និង ភាព-ជាម្ចាស់ ក្នុងការអភិរក្ស និង ការអភិវឌ្ឍ វប្បធម៌ជាតិ; ការជំរុញការច្នៃប្រឌិតផលិតផលវប្បធម៌ថ្មីៗ ដោយរក្សាក្បាច់រចនាខ្មែរ និង ឈរលើមូលដ្ឋានអត្ត-សញ្ញាណជាតិ; ការលើកកម្ពស់ការចូលរួមពីសំណាក់ព្រឹទ្ធាចារ្យសិល្បៈ ដែលជាមរតកមនុស្សរស់ និង ការបណ្ដុះអ្នកបន្តវេនសិល្បករបុរាណ; និង ការពង្រឹងការចូលរួមអនុវត្តពីសំណាក់មហាជន ។

ទី៤- ការបណ្ដុះទស្សនៈ មនសិការជាតិ និង ឧត្តមគតិវិជ្ជមាន ក្នុងការអភិរក្ស ការអភិវឌ្ឍ និង ការនវានុវត្ត សិល្បៈវប្បធម៌ជាតិ ។

ទី៥- ការពង្រឹងប្រសិទ្ធភាពនៃការស្រាវជ្រាវ ការចងក្រង និង ការ-ផ្សព្វផ្សាយគុណតម្លៃប្រវត្តិសាស្ត្រនៃសំណង់បេតិកភណ្ឌ, វត្ថុបុរាណ, ស្ថានីយបុរាណ, សិលាចារឹក, សាស្ត្រាស្លឹករឹត, ក្បួនច្បាប់បុរាណ, ប្រពៃណីទំនៀម-ទម្លាប់, ចរិយាធម៌ខ្មែរ និង វប្បធម៌កតញ្ញូជាតិ ។

ទី៦- ការបណ្ដុះទម្លាប់ ស្មារតីគោរពច្បាប់ និង វិន័យល្អដល់ពលរដ្ឋ; និង ការរៀបចំដាក់ចេញលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ សម្រាប់លើកទឹកចិត្តដល់ការធ្វើអំពើល្អជា ពលរដ្ឋគំរូ និង ពលរដ្ឋសកល ។

ទី៧- ការបន្តលើកកម្ពស់ការគោរព សីលធម៌, តម្លៃស្ត្រី, សេចក្ដីថ្លៃថ្នូរក្នុងគ្រួសារ និង សង្គមខ្មែរ ។

ទី៨- ការលើកកម្ពស់ការយល់ដឹង និង ការជំរុញតួនាទីព្រះពុទ្ធសាសនានៅក្នុងការចូលរួមអប់រំសីលធម៌, គុណធម៌ និង សុជីវធម៌; និង ការបំផុសគំនិតច្នៃប្រឌិត ដើម្បីចូលរួមលើកកម្ពស់សង្គមជាតិ ។

បញ្ហាគោលនាទី២. ការធ្វើពិពិធកម្មសេដ្ឋកិច្ច និង ការបង្កើនភាពប្រកួតប្រជែង

ការធ្វើពិពិធកម្មសេដ្ឋកិច្ច និង ការបង្កើនភាពប្រកួតប្រជែង គឺជាមូលដ្ឋាននៃការគាំទ្រកំណើន ប្រកបដោយចីរភាព និង ភាពធន់ ក្នុងរយៈពេលមធ្យម និង វែង តាមរយៈ ការពង្រីកមូលដ្ឋានផលិតកម្ម, ការបង្កើនតម្លៃបន្ថែម, ការតភ្ជាប់ខ្សែច្រវាក់តម្លៃ និង ផ្គត់ផ្គង់សកល, ព្រមទាំងការទាក់ទាញ និង ការជំរុញវិនិយោគក្នុងឧស្សាហកម្មថ្មីៗ ដែលកំពុងលេចឡើង ។ ឈរលើមូលដ្ឋាននេះ, រាជរដ្ឋាភិបាលផ្តោតលើអាទិភាព ចំនួន ៥ (១). ការអភិវឌ្ឍវិស័យគន្លឹះ និង ប្រភពថ្មីនៃកំណើនសេដ្ឋកិច្ច; (២). ការលើកកម្ពស់ការតភ្ជាប់ និង ការបង្កើនប្រសិទ្ធភាពនៃវិស័យដឹកជញ្ជូន និង ឡូជីស្ទីក, វិស័យថាមពល, វិស័យទឹកស្អាត និង វិស័យឌីជីថល; (៣). ការកែលម្អបរិយាកាស ធុរកិច្ច និង ការវិនិយោគ; (៤). ការពង្រឹងប្រសិទ្ធភាព និង ភាពទាក់ទាញ នៃតំបន់សេដ្ឋកិច្ចពិសេស រួមបញ្ចូលនូវ សួនឧស្សាហកម្ម, សួនកសិ-ឧស្សាហកម្ម និង តំបន់ពាណិជ្ជកម្មសេរីក្នុងស្រុក; និង (៥). ការនវានុវត្តយន្តការហិរញ្ញប្បទាន និង ផលិតផលហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់គាំទ្រដល់ការវិនិយោគ ។

មុំទី១. ការអភិវឌ្ឍ វិស័យគន្លឹះ និង ប្រភពថ្មី នៃកំណើនសេដ្ឋកិច្ច

គោលដៅជាយុទ្ធសាស្ត្រ គឺការពង្រីក និង ការធ្វើពិពិធកម្ម មូលដ្ឋានកំណើនសេដ្ឋកិច្ច តាមរយៈ ការបង្កើនតម្លៃបន្ថែមក្នុងវិស័យគន្លឹះដែលមានស្រាប់ និង ការអភិវឌ្ឍប្រភពថ្មីនៃកំណើន ដែលជាកត្តាមិនអាចខ្វះបាន ក្នុងការបង្កើនសក្តានុពលកំណើន និង ការពង្រឹងភាពធន់នឹងវិបត្តិ ។

ក្នុងនីតិកាលទី ៧ នៃរដ្ឋសភា, រាជរដ្ឋាភិបាលផ្តោតអាទិភាពលើ ៖

ទី១- ការលើកកម្ពស់ការអភិវឌ្ឍសហគ្រាសធុនមីក្រូ តូច និង មធ្យម តាមរយៈ ការពង្រឹងឧស្សាហកម្មប្រតិគមន៍ (Backward Linkages), និង ការលើកកម្ពស់លទ្ធភាពទទួលបាន ការផ្ទេរបច្ចេកវិទ្យា, ការស្រាវជ្រាវ និង ការ-

អភិវឌ្ឍ ព្រមទាំងការរៀបចំ និង ការដាក់ឱ្យអនុវត្តគោលនយោបាយអភិវឌ្ឍសហគ្រាសធុនមីក្រូ តូច និង មធ្យម កម្ពុជា ។

ទី២- ការបន្តជំរុញបង្កើត និង អនុវត្តកិច្ចព្រមព្រៀងពាណិជ្ជកម្មសេរី, ទាំងទ្វេភាគី ពហុភាគី និង តំបន់, ឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់, ជាពិសេស ការពង្រឹងការសម្របសម្រួលអន្តរស្ថាប័ន ។

ទី៣- ការជំរុញ និង ការលើកកម្ពស់ ការទាក់ទាញការវិនិយោគក្នុងឧស្សាហកម្មដែលមានតម្លៃបន្ថែមខ្ពស់ និង ឧស្សាហកម្មបៃតង តាមរយៈ ការអនុវត្តផែនទីចង្អុលផ្លូវការអភិវឌ្ឍវិស័យយានយន្ត និង គ្រឿងបង្គុំអេឡិចត្រូនិកកម្ពុជា; យុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍វិស័យកាត់ដេរ, ផលិតស្បែកជើង និង កាបូបកម្ពុជា ២០២២-២០២៧; និង ច្បាប់ស្តីពីវិនិយោគនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

ទី៤- ការបន្តលើកកម្ពស់ និង បង្កើនតម្លៃបន្ថែម វិស័យកសិកម្ម និង កសិ-ឧស្សាហកម្ម តាមរយៈ ការបន្តអនុវត្តគោលនយោបាយជាតិអភិវឌ្ឍន៍វិស័យកសិកម្ម ឆ្នាំ ២០២២-២០៣០, និង ការបង្កើនពាណិជ្ជូបនីយកម្ម, ព្រមទាំងការជំរុញការអនុវត្តផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍កសិ-ឧស្សាហកម្មកម្ពុជា ឆ្នាំ ២០១៩-២០៣០ ។

ទី៥- ការបន្តលើកកម្ពស់វិស័យទេសចរណ៍ ជាពិសេស ការបន្តជំរុញការអភិវឌ្ឍទេសចរណ៍វប្បធម៌ និង ធម្មជាតិ ដោយបន្ថែមទេសចរណ៍បៃតងស្អាត និង វៃឆ្លាត, ការជំរុញការបង្កើតប្រភេទទេសចរណ៍ថ្មីៗ ដែលមានតម្លៃបន្ថែមខ្ពស់ និង ទេសចរណ៍ធុរកិច្ច តាមរយៈ ការលើកកម្ពស់ការអនុវត្ត, ក៏ដូចជាការរៀបចំ និង ការដាក់ចេញគោលនយោបាយ និង ផែនការមេអភិវឌ្ឍវិស័យទេសចរណ៍នានា ។

ទី៦- ការបន្តលើកកម្ពស់ការអភិវឌ្ឍវិស័យ សេវាកម្មផ្នែកកំសាន្ត, អក្សរសិល្ប៍, សិល្បៈ, គំនូរជីវចល, ភាពយន្ត និង ឧស្សាហកម្មច្នៃប្រឌិតនានា ដែលមានសក្តានុពលខ្ពស់ ដោយក្រសួង-ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធត្រូវ រៀបចំ និង ដាក់ចេញ

នូវ គោលនយោបាយ, យុទ្ធសាស្ត្រ និង ផែនការនានា ដើម្បីជំរុញការអភិវឌ្ឍវិស័យទាំងនេះ ។

ទី៧- ការពន្លឿនការអភិវឌ្ឍខេត្តព្រះសីហនុ ឱ្យក្លាយទៅជាតំបន់សេដ្ឋកិច្ចពិសេសគំរូពហុបំណង ដែលជាប៉ូលសេដ្ឋកិច្ចដ៏សំខាន់ សម្រាប់វិស័យទេសចរណ៍, មជ្ឈមណ្ឌលសេវាហិរញ្ញវត្ថុ, តំបន់ឧស្សាហកម្ម ជាដើម ដោយកំណត់យន្តការអនុវត្តឱ្យបានច្បាស់លាស់គ្រប់ជ្រុងជ្រោយ; និង ការរៀបចំផែនការមេអភិវឌ្ឍបណ្តាខេត្តជាប់ឆ្នេរសមុទ្រកម្ពុជា ជារបៀងសេដ្ឋកិច្ចពហុបំណង និងប្រទាក់ក្រឡា ។

ទី៨- ការបន្តអនុវត្តគោលនយោបាយអភិវឌ្ឍន៍វិស័យឧស្សាហកម្មកម្ពុជា ឆ្នាំ ២០១៥-២០២៥, និង ការធ្វើបច្ចុប្បន្នកម្មគោលនយោបាយនេះ ឱ្យស្របទៅនឹងបរិការណ៍ថ្មីនៃការផ្លាស់ប្តូរនិម្មាបនកម្មពាណិជ្ជកម្ម និង សេដ្ឋកិច្ចតំបន់ និង សកលលោក ។

ទី៩- ការបន្តជំរុញការអភិវឌ្ឍវិស័យឧស្សាហកម្មនិស្សារណកម្ម និងឧស្សាហកម្មគាំទ្រ ដោយ បង្កើត និង ដាក់ឱ្យដំណើរការក្រុមហ៊ុនប្រេងកាតជាតិ; ការបន្តជំរុញការអភិវឌ្ឍវិស័យប្រេងកាត និង ឧស្ម័ន ជាពិសេស ការដាក់ឱ្យដំណើរការអណ្តូងប្រេងកាតឡើងវិញ; និង ការបន្តលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការ-វិនិយោគលើឧស្សាហកម្មធនធានរ៉ែ និង ការគិតគូររៀបចំគោលនយោបាយផលិតវត្ថុធាតុដែលកម្ពុជាមានទាយជ្ជទាន ។

មុំទី២. ការលើកកម្ពស់ការតភ្ជាប់ និង ការបង្កើនប្រសិទ្ធភាពនៃវិស័យដឹកជញ្ជូន និង ឡូជីស្ទីក, វិស័យថាមពល, វិស័យទឹកស្អាត និង វិស័យឌីជីថល

គោលដៅជាយុទ្ធសាស្ត្រ គឺការបន្តកសាង និង ពង្រឹងមូលដ្ឋាន និងបុរេលក្ខខណ្ឌគន្លឹះៗ សម្រាប់បង្កើនផលិតភាព, លើកកម្ពស់ភាពប្រកួតប្រជែង និង ជំរុញពិពិធកម្ម តាមរយៈ ការបង្កើនប្រសិទ្ធភាពហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធគាំទ្រ, និង ការកសាង និង ការអភិវឌ្ឍ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធថ្មីៗ ។

ក្នុងនីតិកាលទី ៧ នៃរដ្ឋសភា, រាជរដ្ឋាភិបាលផ្ដោតអាទិភាពលើ ៖

វិស័យដឹកជញ្ជូន និង ឡូជីស្ទីក

ទី១- ការបន្តជំរុញការអនុវត្តផែនការមេអន្តរកាលស្ដីពីការតភ្ជាប់ប្រព័ន្ធដឹកជញ្ជូនពហុមធ្យោបាយ និង ភស្តុភារកម្ម ឆ្នាំ ២០២១-២០៣០ ព្រមទាំងជំរុញការអនុម័ត និង ការអនុវត្ត ផែនការមេគ្រប់ជ្រុងជ្រោយស្ដីពីប្រព័ន្ធដឹក-ជញ្ជូនអន្តរមធ្យោបាយ និង ឡូជីស្ទីកកម្ពុជា ២០២៣-២០៣០ ។

ទី២- ការជំរុញ និង ការពង្រឹង ការអនុវត្តគោលនយោបាយអភិវឌ្ឍន៍វិស័យប្រៃសណីយ៍ ២០២២-២០៣០ ។

ទី៣- ការបន្តបង្កើនថវិកាវិនិយោគ និង កៀរគរហិរញ្ញប្បទាន ព្រមទាំងការពង្រឹងប្រសិទ្ធភាពនៃការប្រើប្រាស់ ដើម្បីបន្តអភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរូបវន្តគន្លឹះៗ, ទាំងផ្លូវគោក ផ្លូវដែក ផ្លូវទឹក កំពង់ផែ និង ផ្លូវអាកាស, ជាពិសេសគម្រោងផ្លូវនាវាចរណ៍ និង ប្រព័ន្ធឡូជីស្ទីក, គម្រោងស្ដីពីការធ្វើទំនើបកម្មប្រព័ន្ធខ្សែផ្លូវរថភ្លើងភ្នំពេញ-ក្រុងព្រះសីហនុដែលមានស្រាប់ និង ខ្សែផ្លូវរថភ្លើងថ្មីប៉ោយប៉ែត-សៀមរាប-ភ្នំពេញ, ព្រមទាំងការគិតគូរអភិវឌ្ឍផ្លូវល្បឿនបន្ថែមទៀត ការតភ្ជាប់ប៉ូលសេដ្ឋកិច្ចសំខាន់ៗ និង ការអភិវឌ្ឍរបៀងសេដ្ឋកិច្ចគន្លឹះ ក្នុងប្រទេស ទៅនឹងប្រទេសជិតខាង ។

ទី៤- ការសិក្សាពីផ្លូវថ្នល់ និង ការធ្វើវិសោធនកម្មច្បាប់ស្ដីពីផ្លូវថ្នល់ ដើម្បីកែសម្រួលកម្រិតទម្ងន់អតិបរមា; និង ការពន្លឿនការរៀបចំច្បាប់ស្ដីពីការដឹកជញ្ជូនផ្លូវគោក, ច្បាប់ស្ដីពីការដឹកជញ្ជូនតាមផ្លូវទឹក និង កំពង់ផែ, និង ច្បាប់ស្ដីពីផ្លូវដែក; ព្រមទាំងការរៀបចំគោលនយោបាយ, យុទ្ធសាស្ត្រ និង លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធនឹងការអនុវត្តច្បាប់ និង ការលើកកម្ពស់ការអភិវឌ្ឍជំនាញឡូជីស្ទីក ។

វិស័យថាមពល

ទី៥- ការបន្តរក្សាលំនឹងថ្លៃ និង ពិនិត្យលទ្ធភាពបញ្ចុះថ្លៃអគ្គិសនី

ព្រមទាំងធានាភាពគ្រប់គ្រាន់ និង ស្ថិរភាព នៃការផ្គត់ផ្គង់អគ្គិសនី សម្រាប់ឧស្សាហកម្ម និង កសិកម្ម ។

ទី៦- ការជំរុញការប្រើប្រាស់ថាមពលកកើតឡើងវិញ និង ការអនុវត្តកម្មវិធីប្រសិទ្ធភាពថាមពល ឱ្យអស់សក្តានុពល ។

ទី៧- ការបង្កើនការគ្រប់គ្រង ការអភិវឌ្ឍ និង កិច្ចសហប្រតិបត្តិការលើសសរស្តម្ភទាំងបីនៃអនុវិស័យ ថាមពល, បរមាណូស៊ីវិល និងវិទ្យុសកម្ម ដើម្បីធានាបាននូវសន្តិសុខថាមពល ។

វិស័យទឹកស្អាត

ទី៨- ការរៀបចំ និង ការដាក់ចេញ ផែនការមេស្តីពីការផ្គត់ផ្គង់ទឹកស្អាត ដើម្បីសម្រេចបានគោលដៅផ្គត់ផ្គង់ទឹកស្អាត ១០០% នៅឆ្នាំ ២០៣០ ។

ទី៩- ការបន្តពិនិត្យ និង ការរៀបចំក្របខ័ណ្ឌគតិយុត្ត សម្រាប់គ្រប់គ្រងវិស័យទឹកស្អាត, ជាពិសេស ការសម្រួលនីតិវិធីនៃការស្នើសុំភ្ជាប់បណ្តាញ, ការពង្រឹងការអនុវត្តលក្ខខណ្ឌអាជ្ញាបណ្ណ និង ការរក្សាប្រភពទឹកឆៅ, ព្រមទាំងការបង្កើតយន្តការស្ថាប័នសំខាន់ៗ និង ការបង្កើតនិយ័តករទឹកស្អាត ដើម្បីគ្រប់គ្រង អភិវឌ្ឍ និង ដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈមនានា សំដៅធានាឱ្យបាននូវសន្តិសុខទឹក ។

ទី១០- ការលើកកម្ពស់តួនាទីជាយុទ្ធសាស្ត្រ និង ការចូលរួមរបស់រដ្ឋ, និង ការដាក់ចេញការលើកទឹកចិត្តដល់វិស័យឯកជន សម្រាប់ការវិនិយោគលើវិស័យទឹកស្អាត ក្នុងភូមិសាស្ត្រអាទិភាព ដូចជា តំបន់សេដ្ឋកិច្ចពិសេស, សួនបណ្តុះសហគ្រាសធុនតូច និង មធ្យម, និង តំបន់ប៉ូលសេដ្ឋកិច្ច នៅបណ្តារាជធានី-ខេត្ត ជាដើម ។

ទី១១- ការបន្តជំរុញស្វយ័តកម្ម និង លើកទឹកចិត្ត រដ្ឋាករទឹកស្អាត នៅទីប្រជុំជនខេត្ត-ក្រុង ។

វិស័យឌីជីថល

ទី១២- ការជំរុញការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល ឱ្យបានជាអតិបរមា ជាពិសេស ក្នុងសកម្មភាពធុរកិច្ច និង សេដ្ឋកិច្ច តាមរយៈវិធានការប្រទាក់ក្រឡា និង ជាប្រព័ន្ធ ។

មុំទី៣. ការកែលម្អបរិយាកាសធុរកិច្ច និង ការវិនិយោគ

គោលដៅជាយុទ្ធសាស្ត្រ គឺការបន្តកែលម្អបរិយាកាសអំណោយផល ដល់ការធ្វើធុរកិច្ច, ការធ្វើពាណិជ្ជកម្ម និង ការវិនិយោគ តាមរយៈ ការសម្រួល និង ការធ្វើសាមញ្ញកម្ម នីតិវិធីពាក់ព័ន្ធនានា, ការធ្វើឌីជីថលភាវូបនីយកម្ម សម្រាប់ការផ្តល់សេវាសាធារណៈ និង កិច្ចការរដ្ឋបាល, ការពង្រឹងសមត្ថភាពស្ថាប័ន, និង ការលើកកម្ពស់ប្រសិទ្ធភាពនៃកិច្ចសម្របសម្រួលអន្តរក្រសួង-ស្ថាប័ន ។

ក្នុងនីតិកាលទី ៧ នៃរដ្ឋសភា, រាជរដ្ឋាភិបាលផ្តោតអាទិភាពលើ ៖

ទី១- ការបន្តរៀបចំ និង ធ្វើវិសោធនកម្មច្បាប់ និង លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ដូចជា ច្បាប់ស្តីពីវិធានពាណិជ្ជកម្ម និង បញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម, ច្បាប់ស្តីពីសហគ្រាសពាណិជ្ជកម្ម, ច្បាប់ស្តីពីក្ស័យធន; និង ការបញ្ចប់ការរៀបចំច្បាប់ស្តីពីការសម្ងាត់ពាណិជ្ជកម្ម និង ព័ត៌មានមិនអាចផ្សព្វផ្សាយ ដើម្បីជានាដល់ការគ្រប់គ្រងកម្មសិទ្ធិបញ្ញា និង ការពារមិនឱ្យលេចធ្លាយព័ត៌មានពាណិជ្ជកម្ម ។

ទី២- ការលើកកម្ពស់គុណភាព, តម្លាភាព, ប្រសិទ្ធភាព និង ការជឿទុកចិត្ត; និង ការបង្វិតសេវាសាធារណៈ ទៅជិតអ្នកប្រើប្រាស់ តាមរយៈ ការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធស្វ័យប្រវត្តិកម្ម និង ថ្នាលបច្ចេកវិទ្យា ក្នុងការផ្តល់សេវាសាធារណៈ ដើម្បីសម្រួលនីតិវិធី, កាត់បន្ថយពេល និង ចំណាយពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗ; ព្រមទាំងការធ្វើអធិការកិច្ច និង ការបំពេញអនុលោមភាពផ្សេងទៀត ដើម្បីជានាការផ្តល់សេវាសាធារណៈប្រកបដោយ គុណភាព, ប្រសិទ្ធភាព និង តម្លាភាព ។

ទី៣- ការបន្តជំរុញការកែទម្រង់ស៊ីជម្រៅ និង ការធ្វើទំនើបកម្មរដ្ឋបាលសារពើពន្ធ ដើម្បីបង្កើនប្រសិទ្ធភាពប្រមូលចំណូល និង បង្កើតការប្រកួត-

ប្រជែងដោយស្មើភាព ក្នុងការធ្វើធុរកិច្ច និង ការវិនិយោគ, និង ដើម្បីកាត់បន្ថយបន្ទុកចំណាយលើការបំពេញតាមកាតព្វកិច្ច និង នីតិវិធីសារពើពន្ធ ។

ទី៤- ការបន្តពង្រឹងអភិបាលកិច្ច និង ពង្រីកតួនាទីរបស់វិស័យឯកជនក្នុងវេទិកាធុរកិច្ច ក្រោមក្របខ័ណ្ឌអាស៊ាន, អាស៊ានជាមួយដៃគូ, និង អាសិប (RCEP) ដើម្បីជំរុញពាណិជ្ជកម្ម, ទាក់ទាញការវិនិយោគ និង ទេសចរណ៍ ពីបរទេស ។

ទី៥- ការជំរុញការអនុម័តយល់ព្រម ដោយអង្គនីតិប្បញ្ញត្តិនូវកិច្ចព្រមព្រៀងក្របខ័ណ្ឌស្ដីអំពីកិច្ចសម្រួលពាណិជ្ជកម្មឆ្លងកាត់ព្រំដែន ដោយមិនប្រើក្រដាសស្នាម (Framework Agreement on Cross Border Paper-less Trade Facilitation) និង ការសហការអនុវត្ត ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព សំដៅជំរុញការនាំចេញ និង ការនាំចូល ដោយប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធឌីជីថល ។

ទី៦- ការលើកកម្ពស់ការដោះស្រាយវិវាទពាណិជ្ជកម្ម, ទាំងក្នុងប្រព័ន្ធតុលាការ និង ក្រៅប្រព័ន្ធតុលាការ, ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ជំនាញ និង សមត្ថភាព តាមរយៈ ការរៀបចំលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត និង យន្តការតុលាការ ពាណិជ្ជកម្ម ។

ទី៧- ការរៀបចំយន្តការតាមដាន និង វាយតម្លៃ ការកែលម្អបរិយាកាសធុរកិច្ច និង ការវិនិយោគ ដោយផ្អែកលើការវាយតម្លៃលើភាពងាយស្រួលនៃការធ្វើធុរកិច្ច និង ការវិនិយោគ នៅកម្ពុជា ។

មុំទី៤. ការពង្រឹងប្រសិទ្ធភាព និង ភាពទាក់ទាញ នៃតំបន់សេដ្ឋកិច្ចពិសេស រួមបញ្ចូលនូវ សួនឧស្សាហកម្ម, សួនកសិ-ឧស្សាហកម្ម និង តំបន់ពាណិជ្ជកម្មសេរីក្នុងស្រុក

គោលដៅជាយុទ្ធសាស្ត្រ គឺការប្រមូលផ្ដុំ និង ការអភិវឌ្ឍ បណ្ដាញផលិតកម្មឱ្យដើរតួនាទីសំខាន់ ក្នុងការបង្កើនប្រសិទ្ធភាព និង ភាពប្រកួតប្រជែងនៃឧស្សាហកម្មកម្ពុជា សំដៅបង្កើនការទាក់ទាញការវិនិយោគផ្ទាល់ពីបរទេស

និង ក្នុងស្រុក, លើកកម្ពស់ផលិតកម្ម និង ការកែច្នៃ សម្រាប់នាំចេញ, និង ជាពិសេស គាំទ្រដល់ការបង្កើតការងារ និង ការលើកស្ទួយជីវភាពប្រជាជននៅទីជនបទ ។

ក្នុងនីតិកាលទី ៧ នៃរដ្ឋសភា, រាជរដ្ឋាភិបាលផ្តោតអាទិភាពលើ ៖

ទី១- ការរៀបចំ និង ការដាក់ឱ្យអនុវត្តច្បាប់ និង លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តនានា ដើម្បីគ្រប់គ្រង និង លើកទឹកចិត្តដល់ការបង្កើត និង ការវិនិយោគ ក្នុងតំបន់សេដ្ឋកិច្ចពិសេស រួមបញ្ចូលនូវ សួនឧស្សាហកម្ម, សួនកសិ-ឧស្សាហកម្ម និង តំបន់ពាណិជ្ជកម្មសេរីក្នុងស្រុក ដើម្បីជំរុញការប្រមូលផ្តុំរោងចក្រសហគ្រាស សំដៅលើកកម្ពស់ប្រសិទ្ធភាព និង ភាពងាយស្រួល សម្រាប់គាំទ្រដល់ការអភិវឌ្ឍផលិតផលសក្តានុពល ជាអាទិ៍ កសិកម្ម និង កសិ-ឧស្សាហកម្ម, គ្រឿងបង្គុំអេឡិចត្រូនិក, រថយន្ត, វាយនភណ្ឌ និង/ឬ គ្រឿងសង្ហារឹម ។

ទី២- ការសិក្សា និង ការពិនិត្យលទ្ធភាពក្នុងការអភិវឌ្ឍ និង ការប្រើប្រាស់ ដីឯកជនរបស់រដ្ឋ ឱ្យក្លាយជាតំបន់សេដ្ឋកិច្ចពិសេស រួមបញ្ចូលនូវ សួនឧស្សាហកម្ម, សួនកសិ-ឧស្សាហកម្ម និង តំបន់ពាណិជ្ជកម្មសេរីក្នុងស្រុក សំដៅជានាការបង្កើតការងារ និង ធ្វើពិពិធកម្មផលិតកម្ម ។

ទី៣- ការបង្កើតតំបន់សេដ្ឋកិច្ចដែលវិនិយោគដោយរដ្ឋ នៅទីតាំងយុទ្ធសាស្ត្រមួយចំនួន សំដៅគាំទ្រដល់ការប្រមូលផ្តុំរោងចក្រ សហគ្រាស, ក្នុងស្រុក និង បរទេស, ដើម្បីផលិត និង កែច្នៃផលិតផល, ក៏ដូចជាសំដៅគាំទ្រវិស័យដែលមានសក្តានុពល ដែលវិស័យឯកជនពុំមានលទ្ធភាពវិនិយោគ ។

ទី៤- ការបន្តពង្រឹង និង ពង្រីកវិនិយោគសាធារណៈ លើការសាងសង់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធតភ្ជាប់ ដូចជា ផ្លូវថ្នល់, ប្រព័ន្ធដឹកជញ្ជូន និង ឡូជីស្ទីក, បណ្តាញ អគ្គិសនី, ប្រព័ន្ធទឹកស្អាត និង ប្រព័ន្ធប្រព្រឹត្តកម្មទឹកកខ្វក់ ជាដើម ទៅតំបន់សេដ្ឋកិច្ចពិសេស រួមបញ្ចូលនូវ សួនឧស្សាហកម្ម, សួនកសិ-ឧស្សាហកម្ម, សួនបច្ចេកវិទ្យា និង តំបន់ពាណិជ្ជកម្មសេរីក្នុងស្រុក ។

ទី៥- ការជំរុញការតភ្ជាប់រវាងការវិនិយោគផ្ទាល់ពីបរទេស និង សហគ្រាសធុនមីក្រូ តូច មធ្យម និង ធំ ដែលស្ថិតនៅក្នុងតំបន់សេដ្ឋកិច្ចពិសេស រួមបញ្ចូលនូវ សួនឧស្សាហកម្ម, សួនកសិ-ឧស្សាហកម្ម និង តំបន់ពាណិជ្ជកម្មសេរីក្នុងស្រុក សំដៅគាំទ្រដល់ការត្រៀមខ្លួនរបស់សហគ្រាសក្នុងស្រុក ចូលរួមក្នុងខ្សែច្រវាក់ផ្គត់ផ្គង់ តំបន់ និង សកល ។

មុំទី៥. ការធ្វើនវានុវត្ត យន្តការហិរញ្ញប្បទាន និង ផលិតផលហិរញ្ញវត្ថុ សម្រាប់គាំទ្រដល់ការវិនិយោគ

គោលដៅជាយុទ្ធសាស្ត្រ គឺការរៀបចំ និង ការកែលម្អ ក្របខ័ណ្ឌ និង យន្តការហិរញ្ញប្បទាន, និង ការធ្វើពិពិធកម្មផលិតផល និង សេវាកម្មហិរញ្ញវត្ថុ ដែលធានាបានសន្ទនីយភាព (Liquidity) ក្នុងទីផ្សារ និង ជម្រើសហិរញ្ញប្បទាន សម្រាប់ការវិនិយោគ សំដៅរួមចំណែកជំរុញការវិនិយោគ និង ការធ្វើពិពិធកម្មសេដ្ឋកិច្ច ។

ក្នុងនីតិកាលទី ៧ នៃរដ្ឋសភា, រាជរដ្ឋាភិបាលផ្តោតអាទិភាពលើ ៖

ទី១- ការបន្តជំរុញការធ្វើពិពិធកម្មផលិតផល ក្នុងវិស័យមូលបត្រ តាមរយៈ ការលើកកម្ពស់ការបោះផ្សាយលក់សញ្ញាបណ្ណបៃតង, សញ្ញាបណ្ណសង្គម, សញ្ញាបណ្ណនិរន្តរភាព និង សញ្ញាបណ្ណផ្សារភ្ជាប់និរន្តរភាព សម្រាប់វិស័យឯកជន, ការដាក់ឱ្យដំណើរការផលិតផលទ្រព្យឌីជីថល, មូលបត្រអនាគត, ការប្តូរមូលបត្រ (SWAP Securities) និង គម្រោងនៃការវិនិយោគរួម (Collective Investment Scheme), និង ការជំរុញការអភិវឌ្ឍយន្តការបរធនបាលកិច្ច ។

ទី២- ការរៀបចំក្របខ័ណ្ឌគតិយុត្ត និង/ឬ ផែនការចង្អុលផ្លូវ ក្នុងការអភិវឌ្ឍផលិតផលហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ ដូចជា មូលបត្ររដ្ឋ, មូលបត្ររដ្ឋបៃតង, មូលបត្ររដ្ឋអាកាសធាតុ, និង មូលបត្ររដ្ឋសង្គម ជាដើម ដើម្បីលើកកម្ពស់ការវិនិយោគសាធារណៈ និង វិស័យអាទិភាព ។

ទី៣- ការលើកកម្ពស់យន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និង ឯកជន ដើម្បី

គាំទ្រដល់ការអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រ, គោលនយោបាយ និង របៀបវារៈនានា ក្នុងការ-អភិវឌ្ឍសង្គម-សេដ្ឋកិច្ច តាមរយៈ ការជំរុញការអនុវត្តច្បាប់ស្តីពីភាពជាដៃគូ រវាង រដ្ឋ និង ឯកជន, នីតិវិធីប្រតិបត្តិការ និង ក្របខ័ណ្ឌគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធ ។

ទី៤- ការដាក់ចេញក្របខ័ណ្ឌយុទ្ធសាស្ត្រ ក្នុងការគាំទ្រការអភិវឌ្ឍ សហគ្រាសធុនមីក្រូ ធុនតូច មធ្យម និង ធំ តាមរយៈ ការគាំទ្រឱ្យមានការចុះបញ្ជីលក់មូលបត្រ, ការរៀបចំក្របខ័ណ្ឌគតិយុត្ត, និង ការបង្កើតបរិយាកាសអំណោយផល សម្រាប់ដាក់ឱ្យដំណើរការនូវយន្តការ និង ឧបករណ៍ហិរញ្ញវត្ថុថ្មីៗ ។

ទី៥- ការលើកទឹកចិត្តឱ្យគ្រឹះស្ថានធនាគារ និង ហិរញ្ញវត្ថុ បង្កើតផលិតផលហិរញ្ញវត្ថុថ្មីៗ ស្របតាមតម្រូវការទីផ្សារ ដូចជា ឥណទានកសិកម្ម ដែលមានជម្រើសក្នុងការទូទាត់សង សមស្របទៅនឹងចំណូលតាមរដូវកាល ជាដើម ព្រមទាំងការជំរុញការនវានុវត្តយន្តការហិរញ្ញប្បទាន ដែលផ្សារភ្ជាប់រវាងហិរញ្ញប្បទានទៅនឹងផលិតផលសេវាធានារ៉ាប់រង, ជាពិសេស ក្នុងវិស័យកសិកម្ម ដើម្បីលើកកម្ពស់បរិយាបន្នហិរញ្ញប្បទាន ។

ទី៦- ការជំរុញការចុះបញ្ជីផ្លូវការរបស់ធុរកិច្ច ជាពិសេស សហគ្រាសធុនមីក្រូ តូច និង មធ្យម ដើម្បីបង្កភាពងាយស្រួលដល់គ្រឹះស្ថានហិរញ្ញវត្ថុ និង ធនាគារ ក្នុងការផ្តល់សេវាឥណទាន ប្រកបដោយសុវត្ថិភាព ក៏ដូចជា អនុញ្ញាតឱ្យធុរកិច្ចទាំងនោះ អាចទទួលបានការលើកទឹកចិត្ត និង ជំនួយអន្តរាគមន៍នានា ។

ទី៧- ការជំរុញការធ្វើពិពិធកម្ម យន្តការ និង សេវាហិរញ្ញវត្ថុ ដែលប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យា និង គិតគូរអំពីបរិស្ថាន, សង្គម និង អភិបាលកិច្ច ។

ទី៨- ការរៀបចំក្របខ័ណ្ឌគោលនយោបាយ, យុទ្ធសាស្ត្រ និង ផែនការចង្អុលផ្លូវ ក្នុងការអភិវឌ្ឍយុទ្ធសាស្ត្រហិរញ្ញប្បទានជាតិ ដើម្បីកៀរគរហិរញ្ញ-ប្បទាន និង ស្វែងរកប្រភពធនធានហិរញ្ញប្បទាន សម្រាប់គាំទ្រដល់ការអនុវត្ត

គោលនយោបាយ, យុទ្ធសាស្ត្រ និង របៀបវារៈនានា របស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។

ទី៩- ការជំរុញ និង ការរៀបចំយន្តការលើកទឹកចិត្ត ឱ្យប្រជាពលរដ្ឋ និង សហគ្រាសនានា បង្កើនការដាក់សន្សំប្រាក់ក្នុងស្រុក ឱ្យបានច្រើននៅក្នុងប្រព័ន្ធធនាគារ ដើម្បីអនុញ្ញាតឱ្យវិស័យឯកជនមានលទ្ធភាពកៀរគរហិរញ្ញប្បទានសម្រាប់ការវិនិយោគបន្ថែម ។

បញ្ចកោណទី៣. ការអភិវឌ្ឍវិស័យឯកជន និង ការងារ

ការអភិវឌ្ឍវិស័យឯកជន និង ការងារ គឺជារបៀបវារៈគោលនយោបាយសំខាន់សម្រាប់ជំរុញកំណើន នៅក្នុងបរិការណ៍នៃដំណើរការបរិវត្តកម្មសង្គម-សេដ្ឋកិច្ចកម្ពុជា នាបច្ចុប្បន្ន និង សម្រាប់រយៈពេល ២៥ ឆ្នាំខាងមុខ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលចាត់ទុកវិស័យឯកជន ជាក្បាលម៉ាស៊ីននៃកំណើន និង ជាដៃគូសំខាន់បំផុត ក្នុងការបង្កើតការងារ, ការបង្កើតគំនិត ច្នៃប្រឌិត និង នវានុវត្ត, ការលើកកម្ពស់ផលិតភាព, និង ការពង្រឹងសមត្ថភាពប្រកួតប្រជែងរបស់កម្ពុជា នៅក្នុងទីផ្សារ តំបន់ និង សកល ។ ឈរលើមូលដ្ឋាននេះ, រាជរដ្ឋាភិបាលផ្តោតលើអាទិភាពចំនួន ៥ : (១). ការអភិវឌ្ឍទីផ្សារការងារ; (២). ការលើកស្ទួយសហគ្រាសធុន មីក្រូ តូច និង មធ្យម, ធុរកិច្ចថ្មី, សហគ្រិនភាព, និង ការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចក្រៅប្រព័ន្ធ; (៣). ការពង្រឹងភាពជាដៃគូវិស័យសាធារណៈ និង វិស័យឯកជន; (៤). ការពង្រឹងការប្រកួតប្រជែង; និង (៥). ការពង្រឹងប្រព័ន្ធធនាគារ និង វិស័យហិរញ្ញវត្ថុមិនមែនធនាគារ ។

មុំទី១. ការអភិវឌ្ឍទីផ្សារការងារ

គោលដៅជាយុទ្ធសាស្ត្រ គឺការជំរុញការអភិវឌ្ឍទីផ្សារការងារ តាមរយៈ ការបង្កើត, ការរក្សា, និង ការបង្កើន ការងារដល់កម្មករ-និយោជិត, ទាំងក្នុងប្រព័ន្ធ និង ក្រៅប្រព័ន្ធ, សំដៅ បង្កើនប្រាក់ចំណូល, ទ្រទ្រង់ជីវភាពសមរម្យ និង កាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ របស់ប្រជាជន ។

ក្នុងនីតិកាលទី ៧ នៃរដ្ឋសភា, រាជរដ្ឋាភិបាលផ្តោតអាទិភាពលើ ៖

ទី១- ការរៀបចំ ផែនការវិនិយោគបន្ថែម និង យន្តការតាមដាន និង វាយតម្លៃ គ្រឹះស្ថានបណ្តុះបណ្តាល; និង ការធ្វើទំនើបកម្មហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ គាំទ្រការបណ្តុះបណ្តាលវិទ្យាសាស្ត្រអនុវត្ត និង បច្ចេកវិទ្យា ។

ទី២- ការបន្តបង្កើនឱកាសការងារ, ការពង្រីកសេវាជួយស្វែងរកការងារ ប្រឹក្សាយោបល់ និង មគ្គុទេសក៍ការងារ, ការបន្តរៀបចំវេទិកាការងារ, និង ការរៀបចំឱ្យមានគ្រូបង្គោល និង ជនបង្គោលផ្នែកអាជីពសម្រាប់ជួយស្វែង-រកការងារ នៅតាមគ្រឹះស្ថានសិក្សា ។

ទី៣- ការពង្រឹងអនុលោមភាព និង ប្រសិទ្ធភាព នៃការគ្រប់គ្រងហត្ថពលកម្មបរទេស ស្របតាមបទដ្ឋានអន្តរជាតិ, ការរៀបចំយន្តការផ្ទេរជំនាញមកឱ្យយុវជនខ្មែរ, និង ការបង្ការការជួញដូរកម្លាំងពលកម្មឆ្លងដែនខុសច្បាប់ ។

ទី៤- ការបន្តពង្រឹងការអនុវត្តកាតព្វកិច្ចហិរញ្ញប្បទានការងារ ដោយរួមបញ្ចូល កម្មវិធីហាត់ការ, កម្មសិក្សា, ការបង្កើនជំនាញ និង ការរៀបចំជំនាញឡើងវិញ ដើម្បីលើកកម្ពស់ផលិតភាពការងារ ។

ទី៥- ការបន្តពង្រឹងគុណភាព និង ប្រសិទ្ធភាពអធិការកិច្ចការងារ, ការធ្វើវិជ្ជាជីវូបនីយកម្មអធិការការងារ, និង ការជំរុញ និង ការពង្រឹង យន្តការអធិការកិច្ចអន្តរស្ថាប័ន ។

ទី៦- ការបន្តលើកកម្ពស់ជីវភាពកម្មករ-និយោជិត, ការបន្តដំឡើងប្រាក់ឈ្នួលអប្បបរមា និង អត្ថប្រយោជន៍ផ្សេងៗ, ការពិនិត្យលទ្ធភាពពង្រីកវិសាលភាពប្រាក់ឈ្នួលអប្បបរមាទៅកាន់វិស័យផ្សេងៗ, ការបន្តការតបណ្តាញអគ្គិសនី និង ទឹកស្អាត ក្នុងថ្លៃសមរម្យ, និង ការជំរុញអនុវត្តច្បាប់ស្តីពីភតិសន្យាពិសេស ។

ទី៧- ការបន្តការលើកកម្ពស់សុវត្ថិភាព និង សុខភាពការងារ, ការ-រៀបចំច្បាប់ស្តីពីសុវត្ថិភាព និង សុខភាពការងារ, ការកែលម្អគុណភាពមធ្យោ-

បាយដឹកជញ្ជូន, និង ការជំរុញឱ្យមានទារកដ្ឋាន កន្លែងស្នាក់នៅ កន្លែងបរិភោគអាហារ/អាហារដ្ឋាន ដែលមានថ្លៃសមរម្យ ក្នុងតំបន់ប្រមូលផ្តុំរោងចក្រ និង តំបន់សេដ្ឋកិច្ចពិសេស ។

ទី៨- ការបន្តពង្រឹងសុខដុមនីយកម្មក្នុងទំនាក់ទំនងវិជ្ជាជីវៈ; ការពង្រឹងសមត្ថភាព និង ការធ្វើវិជ្ជាជីវូបនីយកម្មដល់មន្ត្រីផ្សះផ្សាវិវាទការងារ និង បុគ្គល ដែលទទួលផ្នែកបុគ្គលិក; ការពង្រឹងយន្តការដោះស្រាយវិវាទការងារ; ការធានានិរន្តរភាពក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល; ការជំរុញដាក់ឱ្យដំណើរការតុលាការការងារ; ការរៀបចំបង្កើតមូលនិធិអភិវឌ្ឍទំនាក់ទំនងវិជ្ជាជីវៈ; និង ការជំរុញយុទ្ធនាការថ្នាក់ជាតិស្តីពី **«សហគ្រាសមួយជាសហគមន៍សុខសាន្តមួយ »** ។

ទី៩- ការបន្តពង្រីកទីផ្សារការងារនៅក្រៅប្រទេស; ការទប់ស្កាត់ទេសន្តរប្រវេសន៍ការងារខុសច្បាប់; ការបណ្តុះបណ្តាល និង ការលើកកម្ពស់សិទ្ធិ, ផលប្រយោជន៍ និង សេចក្តីថ្លៃថ្នូរ របស់ពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ខ្មែរ; ការរៀបចំយន្តការទទួលស្គាល់ជំនាញ; និង ការធ្វើចល័តភាពរបបសន្តិសុខសង្គម ។

មុំទី២. ការលើកស្ទួយសហគ្រាសធុនមីក្រូ តូច និង មធ្យម, ធុរកិច្ចថ្មី, សហគ្រិនភាព និង ការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចក្រៅប្រព័ន្ធ

គោលដៅជាយុទ្ធសាស្ត្រ គឺការបន្តជំរុញការអភិវឌ្ឍបរិយាកាសអំណោយផលដល់សហគ្រាសធុនមីក្រូ តូច និង មធ្យម និង ធុរកិច្ចថ្មី ឱ្យរីកលូតលាស់, ធន់នឹងវិបត្តិ និង នវានុវត្ត ដែលរួមចំណែកដល់កំណើនសេដ្ឋកិច្ច និង ការបង្កើតការងារ ព្រមទាំងការអភិវឌ្ឍវិស័យសេដ្ឋកិច្ចក្រៅប្រព័ន្ធឆ្លងអន្តរកាលចូលទៅក្នុងសេដ្ឋកិច្ចក្នុងប្រព័ន្ធ ។

ក្នុងនីតិកាលទី ៧ នៃរដ្ឋសភា, រាជរដ្ឋាភិបាលផ្តោតអាទិភាពលើ ៖

ទី១- ការបន្តរៀបចំ និង ការដាក់ឱ្យអនុវត្តគោលនយោបាយយុទ្ធសាស្ត្រ និង បទប្បញ្ញត្តិនានា; ការធានាកែលម្អអភិបាលកិច្ចសាធារណៈ; ការលើកស្ទួយបរិយាកាសអំណោយផលដល់សហគ្រាសធុន មីក្រូ តូច និង មធ្យម

និង ធុរកិច្ចថ្មី; និង ការលើកកម្ពស់ការផ្តល់សេវាសាធារណៈ ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ដល់គ្រប់តួអង្គ ក្នុងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីសហគ្រិនភាព ។

ទី២- ការបន្តលើកកម្ពស់ និង ការលើកទឹកចិត្ត ការបណ្តុះបណ្តាល សមត្ថភាព និង ជំនាញគ្រប់គ្រង ធុរកិច្ច និង សហគ្រិនភាព ដល់ម្ចាស់សហគ្រាសធុនមីក្រូ តូច និង មធ្យម និង ធុរកិច្ចថ្មី; ការគាំទ្រការរៀបចំកម្មវិធីចែករំលែករបស់សហគ្រិនដែលមានបទពិសោធ (Mentorship); និង ការបណ្តុះបណ្តាល សមត្ថភាព និង ជំនាញ របស់បុគ្គលិកបម្រើការ ក្នុងសហគ្រាសធុនមីក្រូ តូច និង មធ្យម និង ធុរកិច្ចថ្មី ។

ទី៣- ការបន្តពង្រឹង និង ការពង្រីកទីផ្សារ ក្នុងស្រុក និង សកល សម្រាប់សហគ្រាសធុនមីក្រូ តូច និង មធ្យម និង ធុរកិច្ចថ្មី តាមរយៈការដាក់ឱ្យអនុវត្តយន្តការគាំទ្ររបស់រដ្ឋនានា និង លទ្ធកម្មសាធារណៈ; ព្រមទាំងការផ្តល់ការគាំទ្រ និង ការលើកទឹកចិត្ត ដល់ការបង្កើតបណ្តាញធុរកិច្ច (Business Networking) ។

ទី៤- ការបង្កើនលទ្ធភាពទទួលបានហិរញ្ញវត្ថុដល់សហគ្រាសធុន មីក្រូ តូច និង មធ្យម និង ធុរកិច្ចថ្មី ដែលមានសក្តានុពល តាមរយៈ ការអភិវឌ្ឍផលិតផលហិរញ្ញវត្ថុថ្មីៗ ក្នុងទីផ្សារឥណទាន និង ទីផ្សារហិរញ្ញវត្ថុ, ការផ្តល់ជំនួយឥតសំណង (Grants) និង ការពិចារណាចូលរួមវិនិយោគក្នុងក្រុមហ៊ុន, ការបន្តពង្រីកមូលនិធិអភិវឌ្ឍសហគ្រិនភាព និង ការលើកទឹកចិត្តដល់វិស័យឯកជន ឱ្យវិនិយោគលើសហគ្រាសធុន មីក្រូ តូច និង មធ្យម និង ធុរកិច្ចថ្មី ។

ទី៥- ការបង្កើនវិនិយោគសាធារណៈ លើថ្នាលបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល ប្រព័ន្ធឡូជីស្ទីក និង ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ ដើម្បីគាំទ្រដល់សហគ្រាសធុន មីក្រូ តូច និង មធ្យម និង ធុរកិច្ចថ្មី ដែលតភ្ជាប់ និង ស្ថិតក្នុងសួនបណ្តុំសហគ្រាសធុនមីក្រូ តូច និង មធ្យម តំបន់សេដ្ឋកិច្ចពិសេស ឬ ទីតាំងភូមិសាស្ត្រយុទ្ធសាស្ត្រនានា; និង ការលើកទឹកចិត្តវិស័យឯកជន ឱ្យវិនិយោគលើហេដ្ឋារចនា-

សម្ព័ន្ធទាំងនេះ ។

ទី៦- ការរៀបចំ និង ការដាក់ឱ្យអនុវត្ត យន្តការលើកកម្ពស់វប្បធម៌សហគ្រិនភាព និង ធុរកិច្ច តាមរយៈ ការបញ្ជ្រាបការយល់ដឹង និង គុណតម្លៃសហគ្រិនភាព, ការច្នៃប្រឌិត, ការបង្កើតថ្មី និង ការទទួលយកហានិភ័យធុរកិច្ចដល់សាធារណជន ។

ទី៧- ការរៀបចំ និង ការដាក់ឱ្យអនុវត្តនូវយុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចក្រៅប្រព័ន្ធ ឆ្នាំ ២០២៣-២០២៨ ។

មុំទី៣. ការពង្រឹងភាពជាដៃគូវិស័យសាធារណៈ និង វិស័យឯកជន

គោលដៅជាយុទ្ធសាស្ត្រ គឺការបន្តពង្រឹងភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និង ឯកជន ដែលជាយន្តការមិនអាចខ្វះបាន និង មានប្រសិទ្ធភាព ក្នុងការគាំទ្រពិពិធកម្ម និង កំណើន, និង ការបន្តពង្រឹងការគ្រប់គ្រងហានិភ័យនៃកាតព្វកិច្ចបំណុលជាយថាហេតុ ចំពោះការអនុវត្តគម្រោងការវិនិយោគសាធារណៈ ក្រោមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និង ឯកជន ។

ក្នុងនីតិកាលទី ៧ នៃរដ្ឋសភា, រាជរដ្ឋាភិបាលផ្តោតអាទិភាពលើ ៖

ទី១- ការបន្តបញ្ជ្រាបការយល់ដឹង និង ការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពស្ថាប័ន និង ធនធានមនុស្ស នៅតាមក្រសួង-ស្ថាប័ន ពាក់ព័ន្ធនឹងការរៀបចំ, ការអភិវឌ្ឍ, ការអនុវត្ត និង ការគ្រប់គ្រង គម្រោងវិនិយោគសាធារណៈ តាមយន្តការភាព-ជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និង ឯកជន ។

ទី២- ការជំរុញ និង ការអភិវឌ្ឍ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធគាំទ្រទីផ្សារភាព-ជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និង ឯកជន តាមរយៈការរៀបចំបង្កើតយន្តការគាំទ្រហិរញ្ញវត្ថុ និង ការគាំទ្រពីរដ្ឋ ដែលកំណត់ដោយច្បាប់ស្តីពីភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និង ឯកជន និង លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន ។

ទី៣- ការបន្តអភិវឌ្ឍគម្រោងវិនិយោគសាធារណៈ តាមយន្តការភាព-ជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និង ឯកជន ដោយផ្តោតលើគម្រោងផ្តួចផ្តើមដោយរដ្ឋ សម្រាប់

ការអភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ និង ការផ្តល់សេវាសាធារណៈកាន់តែប្រសើរ សំដៅគាំទ្រដល់កំណើនសេដ្ឋកិច្ច និង ការបន្ថយសម្ពាធថវិកាជាតិ និង បន្ទុកបំណុលសាធារណៈ ។

ទី៤- ការបន្តជំរុញយន្តការសម្របសម្រួលកម្រិតអន្តរស្ថាប័ន ដើម្បីប្រមូលព័ត៌មាន និង ទិន្នន័យគម្រោង សំដៅពង្រឹងការវិភាគ និង ការគ្រប់គ្រងហានិភ័យហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ ។

ទី៥- ការបន្តរៀបចំយន្តការពិនិត្យ និង តាមដាន ការអនុវត្តកាតព្វកិច្ចរបស់រដ្ឋ និង ឯកជន ដោយអនុលោមតាមកិច្ចសន្យាភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និង ឯកជន និង លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន ។

មុំទី៤. ការពង្រឹងការប្រកួតប្រជែង

គោលដៅជាយុទ្ធសាស្ត្រ គឺការបន្តជំរុញការប្រកួតប្រជែងស្មើភាព តាមរយៈ ការបន្តបង្កើតបរិយាកាសធ្វើធុរកិច្ចដោយស្មើភាព, គ្មានការរើសអើង, តាមនីតិវិធីដោយយុត្តិធម៌ និង ស្របតាមអភិក្រម **"ជវភាពនៃប្រព័ន្ធតួអង្គតែមួយ"** សំដៅរួមចំណែកដល់ការបង្កើតមុខទំនិញ និង សេវាកម្មថ្មីៗ; និង ការបង្កើនផលិតភាព និង ប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ចកម្ពុជា ។

ក្នុងនីតិកាលទី៧ នៃរដ្ឋសភា, រាជរដ្ឋាភិបាលផ្តោតអាទិភាពលើ ៖

ទី១- ការបន្តពង្រឹងប្រសិទ្ធភាពនៃការអនុវត្តច្បាប់ស្តីពីការប្រកួតប្រជែង, ច្បាប់ស្តីពីកិច្ចការពារអ្នកប្រើប្រាស់ និង លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធជាធរមាន; ការការពារកម្មសិទ្ធិឯកជនស្របច្បាប់; និង ការទប់ស្កាត់រាល់ប្រតិបត្តិការ និង សកម្មភាព ធុរកិច្ចទាំងឡាយ ដែលរារាំង, រឹតត្បិត, ឬ បង្ខូចដល់ការប្រកួតប្រជែង ស្មើភាព និង យុត្តិធម៌ ។

ទី២- ការបន្តពង្រឹងសមត្ថភាពស្ថាប័ន, រៀបចំ និង អនុវត្ត គោលនយោបាយ និង និយ័តកម្មទីផ្សារ, និង រៀបចំយន្តការ តាមដាន ត្រួតពិនិត្យ និង វាយតម្លៃ លើចរិតធុរកិច្ច និង លើការរួមបញ្ចូលគ្នានៃធុរកិច្ច របស់សហ-

គ្រាសដែលមាន ឬ អាចមានកម្មវត្ថុ ឬ អានុភាព រារាំង រឹតត្បិត ឬ បង្ខូច ដល់ការប្រកួតប្រជែង ឬ បង្កើនអំណាចផ្តាច់មុខក្នុងទីផ្សារ (Monopoly Power) ។

ទី៣- ការរៀបចំ និង ការដាក់ចេញ យន្តការ និង លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តចាំបាច់ សម្រាប់គ្រប់គ្រង និង ដោះស្រាយ ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និង ស័ក្តិសិទ្ធភាព ចំពោះការបង្កើត ឬ ការព្រមព្រៀង ឬ សកម្មភាព ឃុបឃិតនៃសហគ្រាស (Collusion) ក្នុងការកំណត់ភូមិសាស្ត្រលក់ទំនិញ ឬ សេវាកម្ម, ការរក្សា ឬ ការកំណត់ថ្លៃឱ្យខ្ពស់ជាងថ្លៃទីផ្សារប្រកួតប្រជែង ដែលប៉ះពាល់ដល់ការផលិតទំនិញ និង សេវាថ្មីៗ ។

ទី៤- ការបន្តពង្រឹងការការពារ កម្មសិទ្ធិបញ្ញា និង ទ្រព្យសម្បត្តិឯកជនស្របច្បាប់ ដើម្បីលើកកម្ពស់ការបង្កើតផលិតផល និង សេវាកម្មថ្មីៗ, ការច្នៃប្រឌិត និង ការនវានុវត្ត ក្នុងគោលបំណងធានាឱ្យមានការប្រកួតប្រជែងនៅក្នុងទីផ្សារ ។

ទី៥- ការបន្តជំរុញ ការរៀបចំ, ការអភិវឌ្ឍ, ការធ្វើវិសោធនកម្ម និង ការអនុវត្ត គោលនយោបាយ, ច្បាប់ និង លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រកួតប្រជែង; និង ការបន្តពង្រឹងសមត្ថភាពគណៈកម្មាធិការប្រកួតប្រជែងកម្ពុជា, យន្តការដោះស្រាយជម្លោះធុរកិច្ច, និង យន្តការការពារសិទ្ធិអ្នកប្រើប្រាស់ ស្របតាមស្តង់ដា គុណភាព, សុវត្ថិភាព និង សុខភាព ។

ទី៦- ការរៀបចំ និង ការដាក់ចេញ យន្តការការពារសិទ្ធិអ្នកប្រើប្រាស់ឱ្យដើរតួនាទីចម្បងក្នុងការដោះស្រាយបញ្ហាជំនួសអ្នកប្រើប្រាស់ ក្នុងករណីមានវិវាទប្រតិបត្តិការទិញ-លក់ ទំនិញ និង សេវា គ្រប់ប្រភេទ ។

មុំទី៥. ការពង្រឹងប្រព័ន្ធធនាគារ និង វិស័យហិរញ្ញវត្ថុមិនមែនធនាគារ

គោលដៅជាយុទ្ធសាស្ត្រ គឺការបន្តពង្រឹងប្រព័ន្ធធនាគារ និង វិស័យហិរញ្ញវត្ថុមិនមែនធនាគារ ឱ្យកាន់តែមាន ស័ក្តិសិទ្ធភាព, ភាពធន់នឹងវិបត្តិ, បរិយាបន្ន, ពិពិធភាព និង ភាពទំនើប តាមរយៈ ការបន្តអភិវឌ្ឍក្របខ័ណ្ឌគតិយុត្ត,

ជំរុញភាពស៊ីជម្រៅហិរញ្ញវត្ថុ, ពង្រឹងសមត្ថភាពស្ថាប័ន និង អក្ខរកម្មហិរញ្ញវត្ថុ, និង លើកស្ទួយឌីជីថលូបនីយកម្ម ក្នុងវិស័យហិរញ្ញវត្ថុ ។

ក្នុងនីតិកាលទី ៧ នៃរដ្ឋសភា, រាជរដ្ឋាភិបាលផ្តោតអាទិភាពលើ ៖

ទី១- ការបន្តអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍវិស័យហិរញ្ញវត្ថុ ឆ្នាំ ២០១៦-២០២៥ ព្រមទាំងការធ្វើបច្ចុប្បន្នកម្មយុទ្ធសាស្ត្រនេះ ដើម្បីបន្តអភិវឌ្ឍក្របខ័ណ្ឌគតិយុត្ត, ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យាហិរញ្ញវត្ថុ និង យន្តការសម្របសម្រួលនយោបាយ, និង លើកស្ទួយតួនាទីអន្តរការិយកម្មនៃប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុ; ការពង្រឹងសមត្ថភាពស្ថាប័ន និង មូលធនមនុស្ស ក្នុងវិស័យធនាគារ និង ហិរញ្ញវត្ថុមិនមែនធនាគារ; និង ការធ្វើពិពិធកម្មផលិតផលហិរញ្ញវត្ថុ ។

ទី២- ការបន្តធានាស្ថិរភាពហិរញ្ញវត្ថុ តាមរយៈ ការពង្រឹងយន្តការគ្រប់គ្រង និង ត្រួតពិនិត្យ វិស័យធនាគារ និង វិស័យហិរញ្ញវត្ថុមិនមែនធនាគារ; ការបន្តប្រឆាំងការសម្អាតប្រាក់ និង ហិរញ្ញប្បទានភេរវកម្ម; ការកាត់បន្ថយធនាគារស្រមោល; និង ការជំរុញបន្ថែមដល់ការប្រើប្រាស់ប្រាក់រៀល ។

ទី៣- ការបន្តពង្រឹងអក្ខរកម្មហិរញ្ញវត្ថុ តាមរយៈ ការបន្តយុទ្ធនាការផ្សព្វផ្សាយដល់សាធារណជន, ការរៀបចំ កម្មវិធីសិក្សា និង ការបណ្តុះបណ្តាលការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុ ដល់ម្ចាស់ និង អ្នកគ្រប់គ្រងសហគ្រាស ជាពិសេស សហគ្រាសធុនមីក្រូ តូច និង មធ្យម; និង ការបន្តជំរុញការអនុវត្តស្តង់ដារបាយការណ៍ហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិកម្ពុជា (CIFRS) ។

ទី៤- ការបន្តអភិវឌ្ឍទីផ្សារមូលបត្រ តាមរយៈ ការជំរុញ និង ការលើកទឹកចិត្តដល់ក្រុមហ៊ុនក្នុងស្រុក ដែលមានលក្ខណសម្បត្តិគ្រប់គ្រាន់ ឱ្យបោះផ្សាយលក់មូលបត្រជាសាធារណៈ; ការបង្កើតយន្តការលើកទឹកចិត្តដល់វិនិយោគិនស្ថាប័ន; ការបង្កើតប្រតិបត្តិករទីផ្សារមូលបត្រអនាគត; និង ការបង្កើតយន្តការគ្រប់គ្រងការជួញដូរទ្រព្យឌីជីថល ។

ទី៥- ការជំរុញការអភិវឌ្ឍទីផ្សារឧបករណ៍និស្សន្ទ ដែលជាថ្នាលលើក

កម្ពស់ការគ្រប់គ្រងហានិភ័យហិរញ្ញវត្ថុ និង យន្តការកំណត់អត្រាការប្រាក់អនាគត តាមរយៈ ការរៀបចំក្របខ័ណ្ឌគតិយុត្ត, ការរៀបចំហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធគាំទ្រ និង ការទាក់ទាញតួអង្គផ្តល់សន្ទនីយភាព ។

ទី៦- ការបន្តពង្រីកផលិតផលធានារ៉ាប់រង, ជាពិសេស សេវាធានារ៉ាប់រងអាយុជីវិត និង សេវាធានារ៉ាប់រងខ្នាតតូច, តាមរយៈ ការកែសម្រួលក្របខ័ណ្ឌគតិយុត្ត, ការរៀបចំស្តង់ដាចាំបាច់នានា, ការពង្រឹងសមត្ថភាពនិយ័តករធានារ៉ាប់រង, និង ការបង្កើនការចូលរួមក្នុងទីផ្សារធានារ៉ាប់រង ។

ទី៧- ការបន្តពង្រឹងវិស័យអភិវឌ្ឍអចលនវត្ថុ, ជាពិសេស អាជីវកម្មអភិវឌ្ឍលំនៅឋាន និង អាជីវកម្មផ្តល់ សេវាកម្មអចលនវត្ថុ និងវិស័យបញ្ចាំ និង ប្រាតិភោគដោយអនុប្បទាន, តាមរយៈ ការរៀបចំ និង ការកែសម្រួល ក្របខ័ណ្ឌគតិយុត្ត, ការអភិវឌ្ឍប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងទិន្នន័យអចលនទ្រព្យនៅកម្ពុជា, ការពង្រឹង សមត្ថភាពមន្ត្រីជំនាញ និង អ្នកចូលរួមទីផ្សារ ។

ទី៨- ការបន្តអភិវឌ្ឍវិស័យបរធនបាលកិច្ច ដោយជំរុញ និង ពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់; ការលើកកម្ពស់ការយល់ដឹងជាសាធារណៈ; និង ការអភិវឌ្ឍទីផ្សារ, ប្រតិបត្តិករ និង ផលិតផលបរធនបាលកិច្ចថ្មីៗ; ព្រមទាំងការសិក្សា និង ការបង្កើត យន្តការគ្រប់គ្រង និង ប្រតិបត្តិការ តាមការនវានុវត្តបច្ចេកវិទ្យា។

បញ្ចកោណទី៤. ការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយភាពធន់, ចីរភាព និង បរិយាបន្ន

ការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយភាពធន់ ចីរភាព និង បរិយាបន្ន គឺជាអភិក្រមរួម និង ជាមាគ៌ាឆ្ពោះទៅបរិវត្តកម្មសង្គម-សេដ្ឋកិច្ច ដើម្បីធានាឱ្យសង្គមទាំងមូលអាចត្រៀមខ្លួនបានល្អ ក្នុងការឆ្លើយតបទៅនឹងបញ្ហាប្រឈមចម្រុះ និង ភាពមិនប្រាកដប្រជានៃសកលភាវូបនីយកម្ម, ចីរភាពបរិស្ថាន និង ការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ។ ក្នុងន័យនេះ, រាជរដ្ឋាភិបាលផ្តោតលើអាទិភាពចំនួន ៥ : (១).

ការធ្វើបរមភាវូបនីយកម្មផលលាភប្រជាសាស្ត្រ, ការពង្រឹងភាពធន់ប្រជាសាស្ត្រ និង ការលើកកម្ពស់សមភាពយេនឌ័រ; (២). ការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ, បេតិកភណ្ឌ វប្បធម៌ និង ទេសចរណ៍ ប្រកបដោយចីរភាព; (៣). ការលើកស្ទួយកសិកម្ម និង ការអភិវឌ្ឍជនបទ; (៤). ការពង្រឹងការគ្រប់គ្រង និង ការធ្វើទំនើបកម្មនគរូបនីយកម្ម; និង (៥). ការធានាចីរភាពបរិស្ថាន និង ការរៀបចំខ្លួនឆ្លើយតបនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ព្រមទាំងការលើកកម្ពស់សេដ្ឋកិច្ចបៃតង ។

មុំទី១. ការធ្វើបរមភាវូបនីយកម្មផលលាភប្រជាសាស្ត្រ, ការពង្រឹងភាពធន់ប្រជាសាស្ត្រ និង ការលើកកម្ពស់សមភាពយេនឌ័រ

គោលដៅជាយុទ្ធសាស្ត្រ គឺការជំរុញការទាញយកអត្ថប្រយោជន៍ ឱ្យបានជាអតិបរមាពីផលលាភប្រជាសាស្ត្រ និង ការពង្រឹងភាពធន់ប្រជាសាស្ត្រ ដោយបន្តជំរុញការអនុវត្តគោលនយោបាយជាតិប្រជាជន និង លើកកម្ពស់ការចូលរួមរបស់ស្ត្រីក្នុងការងារដឹកនាំ ។

ក្នុងនីតិកាលទី ៧ នៃរដ្ឋសភា, រាជរដ្ឋាភិបាលផ្តោតអាទិភាពលើ ៖

ទី១- ការបន្តជំរុញពិពិធកម្មការងារ ដើម្បីស្រូបយកកម្លាំងពលកម្មរបស់យុវជន តាមរយៈ ការអភិវឌ្ឍជំនាញបច្ចេកទេស, ការបង្កើនការវិនិយោគ, និង ការអភិវឌ្ឍវិស័យសហគ្រាសធុនមីក្រូ តូច និង មធ្យម ដោយគិតគូរដល់ការអភិវឌ្ឍសហគ្រិនវ័យក្មេង, សមភាពយេនឌ័រ និង ស្វ័យធុរកិច្ច ។

ទី២- ការបន្តពង្រឹង និង ការពង្រីកវិសាលភាពសេវាសុខភាពបន្តពូជ និង សុខភាពផ្លូវភេទរបស់យុវវ័យ, ជាពិសេសស្ត្រី និង ក្មេងស្រី; ការបន្តអនុវត្តកម្មវិធីគាំពារសង្គមដល់ស្ត្រីមានផ្ទៃពោះ និង កុមារនៃគ្រួសារក្រីក្រ; និង ការបន្តលើកកម្ពស់អាហារូបត្ថម្ភដល់ស្ត្រីមានផ្ទៃពោះ និង កុមារ ។

ទី៣- ការបង្កើតយន្តការ និង គម្រោងសន្សំប្រាក់ ដើម្បីកាត់បន្ថយហានិភ័យអសន្តិសុខផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ សម្រាប់វ័យចាស់ និង ដើម្បីជំរុញការវិនិយោគ

នារីវ័យចាស់ ។

ទី៤- ការបង្កើនការវិនិយោគលើយេនឌ័រ និង ការបង្កើនភាពអង់អាចដល់ស្ត្រី និង ក្មេងស្រី នៅក្នុងវិស័យសេដ្ឋកិច្ច, អប់រំ, សុខភាព និង ការដឹកនាំសាធារណៈ ដើម្បីទាញយកអត្ថប្រយោជន៍ពីភាគលាភយេនឌ័រ, បង្កលក្ខណៈអំណោយផលដល់ស្ត្រី ក្នុងការប្រើប្រាស់សិទ្ធិលើការសម្រេចចិត្តអំពីគ្រួសារ និង ចំនួនកូន, កាត់បន្ថយភាពងាយរងគ្រោះ ដោយអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រទៅលើស្ត្រី និង ក្មេងស្រី, និង លើកកម្ពស់ទំនាក់ទំនងអន្តរជំនាន់ ។

ទី៥- ការជំរុញការដាក់ចេញនូវវិធានការគោលនយោបាយសមស្រប និង ទាន់ពេល ដោយផ្តោតការគិតគូរដល់បម្រែបម្រួលប្រជាសាស្ត្រ ដែលស្តែងឡើង តាមបម្រែបម្រួលរចនាសម្ព័ន្ធអាយុប្រជាជន សំដៅធានាឱ្យអត្រាកំណើត, អត្រាមរណភាព និង ទេសន្តរប្រវេសន៍ ស្ថិតក្នុងស្ថានភាពអំណោយផល ដោយមានកម្លាំងពលកម្មគ្រប់គ្រាន់ សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍសង្គម-សេដ្ឋកិច្ច ប្រកបដោយភាពធន់, ចីរភាព និង បរិយាបន្ន ។

មុំទី២. ការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ, បេតិកភណ្ឌវប្បធម៌ និង ទេសចរណ៍ ប្រកបដោយចីរភាព

គោលដៅជាយុទ្ធសាស្ត្រ គឺការផ្តោតលើការអភិរក្សដើម្បីការអភិវឌ្ឍ សំដៅលើកកម្ពស់វិភាគទានកិច្ចការនេះ ចំពោះការអភិវឌ្ឍវិស័យកសិកម្ម, ឧស្សាហកម្ម និង ទេសចរណ៍; ការពង្រឹងការគ្រប់គ្រងធនធានរ៉ែ; ការធានាចីរភាពធនធានព្រៃឈើ, ជលផល និង គុណភាពដី; ព្រមទាំងការការពារ, ការអភិវឌ្ឍ និង ការទាញយកប្រយោជន៍ ឱ្យអស់សក្តានុពល ពីបេតិកភណ្ឌវប្បធម៌ និង ទេសចរណ៍ ប្រកបដោយចីរភាព ។

ក្នុងនីតិកាលទី ៧ នៃរដ្ឋសភា, រាជរដ្ឋាភិបាលផ្តោតអាទិភាពលើ ៖

ទី១- ការបន្តជំរុញការអនុវត្ត "គោលនយោបាយជាតិស្តីពីធនធានរ៉ែ ឆ្នាំ ២០១៨-២០២៨" ដោយបន្តជំរុញការវិនិយោគក្នុងវិស័យឧស្សាហកម្ម

និស្សារណកម្ម និង ឧស្សាហកម្មគាំទ្រ; ការរៀបចំផែនទី និង ការកំណត់តំបន់សក្តានុពលធនធានរ៉ែ និង ប្រេងកាត និង កិច្ចដំណើរការឡើងវិញនូវ អណ្តូងប្រេងកាត; ការបង្កើនប្រសិទ្ធភាពការប្រមូលចំណូលជាតិ; ការលើកកម្ពស់អភិបាលកិច្ច ក្នុងការគ្រប់គ្រងធនធាន និង ការធ្វើអាជីវកម្មរ៉ែ; ការបង្កើនការចូលរួម និង ការលើកកម្ពស់ជីវភាពសហគមន៍មូលដ្ឋាន និង ការកាត់បន្ថយជាអតិបរមានូវផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន និង សង្គម; និង ការពង្រឹងយន្តការអភិរក្ស និង គ្រប់គ្រងអាជីវកម្មខ្សាច់ ដោយកាត់បន្ថយជាអតិបរមានូវផលប៉ះពាល់ផ្នែកសង្គម និង បរិស្ថាន ជាពិសេស ការបាក់ច្រាំងទន្លេ ។

ទី២- ការពង្រឹងការគ្រប់គ្រង, ការអភិរក្ស, ការការពារ និង ការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយសុខដុមនីយកម្ម និង ចីរភាព នូវប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីសំខាន់ៗរបស់កម្ពុជា តាមរយៈ ការបន្តគ្រប់គ្រងធនធានព្រៃឈើ និង សត្វព្រៃដោយរក្សាគម្របព្រៃឈើឱ្យលើស ៦០% នៃផ្ទៃប្រទេស; ការស្តារព្រៃឈើឡើងវិញ; ការទប់ស្កាត់ និង ការឆ្លើយតបទាន់ពេលទៅនឹងភ្លើងឆេះព្រៃ និង ការអភិរក្សតំបន់ដីមមោក; ការលើកកម្ពស់ការអភិវឌ្ឍចម្ការដែលមានភាតរបរិស្ថាន និង ប្រកបដោយចីរភាព; ការកាត់បន្ថយការពឹងផ្អែកលើការជកហូតអនុផលព្រៃឈើដោយចីរភាព; ការទប់ស្កាត់ការទន្ទ្រានកាន់កាប់ដីព្រៃ និង ដីតំបន់ការពារធម្មជាតិធ្វើជាកម្មសិទ្ធិ; ការលើកកម្ពស់ការអភិរក្សតំបន់ការពារ ធម្មជាតិ, ព្រៃឈើ និង សត្វព្រៃ; និង ការបង្ក្រាបបទល្មើសព្រៃឈើ, ការជួញដូរសត្វព្រៃ និង បទល្មើសធនធានធម្មជាតិ ។

ទី៣- ការលើកកម្ពស់ការគ្រប់គ្រងធនធានជលផល តាមរយៈ ការជំរុញ ការអនុវត្តផែនការយុទ្ធសាស្ត្រវិស័យជលផល; ការបង្កើនវារីវប្បកម្ម; ការពង្រឹងការគ្រប់គ្រង និង ការអភិវឌ្ឍសហគមន៍នេសាទ; ការជំរុញ ការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាព និង បច្ចេកវិទ្យា ដើម្បីកែលម្អគុណភាពជលផល; ការអភិវឌ្ឍខ្សែប្រវាក់តម្លៃជលផល និង ការលើកកម្ពស់ការនាំចេញ; និង ការពង្រឹងការអនុវត្ត

ច្បាប់ស្តីពីជលផល ក្នុងការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងការនេសាទខុសច្បាប់ ។

ទី៤- ការលើកកម្ពស់ការគ្រប់គ្រងធនធានដីកសិកម្ម តាមរយៈ ការ-អនុវត្តកម្មវិធីសកម្មភាពជាតិ ដើម្បីប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងការធ្លាក់ចុះនៃគុណភាពដី, ទប់ស្កាត់ការរេចរឹលដី, និង បង្កើនផលិតភាពដី ។

ទី៥- ការជំរុញការប្រើប្រាស់ធនធានដី ប្រកបដោយចីរភាព តាមរយៈ ការពង្រឹងការអនុវត្តផែនការប្រើប្រាស់ដីថ្នាក់ជាតិ; ការបោះបង្គោលព្រំ និង ការ-កំណត់បែងចែកតំបន់គ្រប់គ្រង; ការចុះបញ្ជីដីតំបន់ការពារធម្មជាតិ; ក៏ដូចជា ការរៀបចំផែនការគ្រប់គ្រងតំបន់ការពារធម្មជាតិនីមួយៗ ស្របតាមផែនការ យុទ្ធសាស្ត្រជាតិសម្រាប់គ្រប់គ្រងតំបន់ការពារធម្មជាតិ និង ច្បាប់ស្តីពីតំបន់ ការពារធម្មជាតិ ។

ទី៦- ការជំរុញការថែរក្សាប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី, ការការពារជីវចម្រុះ និង ការការពារតំបន់ធម្មជាតិ តាមរយៈ ការអនុវត្តផែនការយុទ្ធសាស្ត្រជាតិសម្រាប់ គ្រប់គ្រងតំបន់ការពារធម្មជាតិ; ការធ្វើទំនើបកម្ម និង ឌីជីថលូបនីយកម្មទិន្នន័យ ព័ត៌មាន និង ភូមិសាស្ត្រតំបន់ការពារធម្មជាតិ; ការលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការទូទាត់ សេវាកម្មប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ដើម្បីធានានូវនិរន្តរភាពហិរញ្ញវត្ថុ ក្នុងការគ្រប់គ្រង និង អភិរក្សធនធានធម្មជាតិ; ការទប់ស្កាត់ និង ការបង្ក្រាបបទល្មើសធនធាន ធម្មជាតិ; ការប្រើប្រាស់ដំណោះស្រាយតាមបែបធម្មជាតិ; និង ការធ្វើបច្ចុប្បន្ន-កម្មគម្របព្រៃឈើ, តំបន់ដីសើម, តំបន់ដីមមោក, ព្រៃកោងកាង, ដីលិចទឹក ធម្មជាតិ និង ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីសំខាន់ៗ ផ្សេងទៀត ។

ទី៧- ការជំរុញការអភិវឌ្ឍជីវភាពសហគមន៍ ក្នុងតំបន់ការពារធម្មជាតិ ដោយផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹងទេសចរណ៍ តាមរយៈ ការប្រែក្លាយតំបន់ការពារធម្មជាតិ ទៅជាតំបន់ទេសចរណ៍, ការពង្រឹងសមត្ថភាពសហគមន៍ព្រៃឈើ, សហគមន៍ តំបន់ការពារធម្មជាតិ និង សហគមន៍នៅក្បែរតំបន់ការពារធម្មជាតិ, និង សមភាព នៃការបែងចែកប្រយោជន៍ ។

ទី៨- ការអនុវត្តអភិក្រមនៃការគ្រប់គ្រងធនធានវប្បធម៌ ដោយរក្សាតុល្យភាពរវាងការអភិវឌ្ឍ និង ការអភិរក្ស, ជាពិសេស ការអភិវឌ្ឍវប្បធម៌មានភាពច្នៃប្រឌិត ដែលមានរួមបញ្ចូលសមាសធាតុនៃវប្បធម៌បែបប្រពៃណី ដោយក្រសួងវប្បធម៌ និង វិចិត្រសិល្បៈ ត្រូវដាក់ចេញនូវគោលការណ៍ណែនាំស្តីពីការ-អភិរក្ស ។

ទី៩- ការបន្តពង្រឹងប្រសិទ្ធភាពនៃការអភិរក្សមរតកវប្បធម៌, ទាំងរូបី និង អរូបី, តាមរយៈ ការជួសជុល, ការថែរក្សានៅទីមានសុវត្ថិភាព, ការសម្អាត, ការចុះបញ្ជីសារពើភណ្ឌ, ការចុះបញ្ជីក្នុងប្រព័ន្ធទិន្នន័យ, និង ការរៀបចំសាលា-កបត្រកាន់កាប់ និង ប្លង់កម្មសិទ្ធិរដ្ឋ; ការរៀបចំស្នើចុះបេតិកភណ្ឌវប្បធម៌ និងប្រវត្តិសាស្រ្តកម្ពុជា ព្រមទាំងបេតិកភណ្ឌធម្មជាតិ និង ភូគព្ភឧទ្យាន ទៅក្នុងបញ្ជីបេតិកភណ្ឌជាតិ និង បញ្ជីបេតិកភណ្ឌសកលលោក, បញ្ជីបេតិកភណ្ឌវប្បធម៌អរូបីនៃមនុស្សជាតិ, បញ្ជីស្មារតីចងចាំសកលលោក និង បញ្ជីបេតិកភណ្ឌផ្សេងៗទៀត របស់អង្គការយូណេស្កូ និង/ឬ ស្ថាប័នអន្តរជាតិផ្សេងទៀត; ការជំរុញយុទ្ធនាការផ្សព្វផ្សាយបេតិកភណ្ឌវប្បធម៌ទាំងនេះ នៅក្នុងតំបន់ និង សកល-លោក; និង ការបន្តយកចិត្តទុកដាក់ស្តារ និង ពង្រឹងមរតកវប្បធម៌អរូបី ដែលបានបាត់បង់ ឬ កំពុងប្រឈមនឹងការបាត់បង់ ។

ទី១០- ការរៀបចំ និង ការអនុវត្ត គោលនយោបាយអភិវឌ្ឍទេសចរណ៍ធម្មជាតិ និង វប្បធម៌កម្ពុជា សម្រាប់រយៈពេលមធ្យម និង វែង ក្រោមអភិក្រម **"អភិវឌ្ឍដើម្បីអភិរក្ស និង អភិរក្សដើម្បីអភិវឌ្ឍ"** ដើម្បីធ្វើបរមភាវូបនីយកម្ម នៃការទាក់ទាញភ្ញៀវទេសចរ និង រយៈពេលស្នាក់នៅ តាមរយៈទេសចរណ៍ផ្សារភ្ជាប់ទឹក ដី និង ធម្មជាតិ ។

មុំទី៣. ការលើកស្ទួយកសិកម្ម និង ការអភិវឌ្ឍជនបទ

គោលដៅជាយុទ្ធសាស្រ្ត គឺការបន្តពង្រឹងតួនាទី និង ការអភិវឌ្ឍវិស័យកសិកម្មឱ្យទំនើប, សម្បូរបែប និង មានភាពធន់ ដែលគាំទ្រដល់ការអភិវឌ្ឍ

ជនបទ សំដៅជានាសន្តិសុខ និង សុវត្ថិភាពស្បៀង, បង្កើនតម្លៃបន្ថែមខ្ពស់, ជំរុញភាពប្រកួតប្រជែង, និង លើកកម្ពស់គុណភាពជីវភាពនៅជនបទ ។

ក្នុងនីតិកាលទី ៧ នៃរដ្ឋសភា, រាជរដ្ឋាភិបាលផ្តោតអាទិភាពលើ ៖

ទី១- ការបន្តកសាងក្របខ័ណ្ឌគតិយុត្ត គោលនយោបាយ និង ពង្រឹងស្ថាប័ន ដើម្បីគាំទ្រ និង បង្កបរិយាកាសអំណោយផលសម្រាប់វិស័យកសិកម្ម ។

ទី២- ការជំរុញផលិតកម្មកសិកម្ម ដោយផ្តោតលើការបង្កើនផលិតភាព, គុណភាព, សុវត្ថិភាព, ពិពិធភាព, តម្លៃបន្ថែម និង ភាពធន់ តាមរយៈការស្រាវជ្រាវ និង ការអភិវឌ្ឍ ពូជដំណាំ ពូជសត្វ និង វារីវប្បកម្ម ដែលធន់នឹងអាកាសធាតុ និង ឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការទីផ្សារ; ការគ្រប់គ្រង និង ការពង្រឹងគុណភាពដី; ការកំណត់តំបន់ដាំដុះ និង ការកសាងផែនទីដាំដុះ; ការបន្តជំរុញសេវាធានារ៉ាប់រងកសិផល; ការពង្រឹងសហគ្រិនភាពនៃសហគមន៍កសិកម្ម; ការដាក់ពង្រាយមន្ត្រីបច្ចេកទេសកសិកម្មនៅមូលដ្ឋាន; និង ការពង្រឹងបច្ចេកទេសកសិកម្មទំនើប, វៃឆ្លាត, ឌីជីថល និង មានសុវត្ថិភាព ។

ទី៣- ការពង្រឹងកិច្ចសហការក្នុងការធ្វើវិចារណកម្មការវិនិយោគលើប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ ដើម្បីធានាសន្តិសុខទឹក សម្រាប់ វិស័យកសិកម្ម និង ការអភិវឌ្ឍជនបទ ។

ទី៤- ការកាត់បន្ថយថ្លៃដើមផលិតកម្ម តាមរយៈការពង្រឹងការយល់ដឹងអំពីការប្រើប្រាស់ធាតុចូល និង ការគ្រប់គ្រងគុណភាពធាតុចូល, ការបន្តផ្តល់ឥណទានការប្រាក់ទាប, និង ការលើកទឹកចិត្តផលិតកម្មធាតុចូលក្នុងស្រុក ។

ទី៥- ការធានាស្ថិរភាពថ្លៃផលិតផលកសិកម្ម តាមរយៈ ការបង្កើត និង ការពង្រឹងនូវយន្តការសម្របសម្រួលតាមដាន និង ត្រួតពិនិត្យ, និង ការបន្តពង្រីកវិសាលភាពកញ្ចប់ហិរញ្ញប្បទានពិសេស ដើម្បីរក្សាលំនឹងថ្លៃផលិតផលកសិកម្ម និង លើកកម្ពស់ខ្សែច្រវាក់តម្លៃ ក្នុងវិស័យកសិកម្មទាំងមូល ។

ទី៦- ការលើកកម្ពស់ការកែច្នៃផលិតផលកសិកម្ម តាមរយៈ ការធ្វើឱ្យ

ប្រសើរឡើង និង ការធ្វើទំនើបកម្មផ្នែកកសិ-ឧស្សាហកម្ម; ការជំរុញឱ្យមានការ-វិនិយោគលើកសិផលកែច្នៃ; ការសិក្សា និង ការបង្កើត "សួនកសិ-ឧស្សាហកម្មនៅកម្ពុជា" សម្រាប់ប្រមូលផ្តុំសហគ្រាសកែច្នៃ; ការជំរុញស្ថិរភាពនៃការផ្គត់ផ្គង់ផលិតផលកសិកម្ម; និង ការបន្តផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានសម្បទានសម្រាប់វិនិយោគ ។

ទី៧- ការបន្តលើកកម្ពស់ការតភ្ជាប់ទីផ្សារក្នុងស្រុក និង ការជំរុញការនាំចេញ តាមរយៈ ការលើកកម្ពស់ការគាំទ្រផលិតផលក្នុងស្រុក ដោយការ-ប្រើប្រាស់ដោយផ្ទាល់ក្នុងចំណោមស្ថាប័នសាធារណៈ និង ប្រជាជនទូទៅ, ការ-ពង្រឹងយន្តការផលិតកម្មកសិកម្មតាមកិច្ចសន្យា, ការបង្កើតទីផ្សារបោះដុំ និង ចែកចាយផលិតផលកសិកម្មក្នុងស្រុក, ការពង្រឹងប្រព័ន្ធហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ, និង ការទាញយកប្រយោជន៍ជាអតិបរមាពីកិច្ចព្រមព្រៀងពាណិជ្ជកម្មសេរី ។

ទី៨- ការបន្តអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍជនបទ តាមរយៈ ការអភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរូបវន្ត និង គមនាគមន៍ជនបទ; ការលើកកម្រិតគុណភាពហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវជនបទ, ជាពិសេស ការកសាងផ្លូវជនបទតភ្ជាប់ទៅកសិ-ដ្ឋាន និង ផ្លូវជាតិ ឱ្យក្លាយទៅជាជនបទសមាហរណកម្ម; ការកែលម្អលក្ខខណ្ឌជីវភាពរបស់សហគមន៍ជនបទ; និង ការធ្វើពិពិធកម្មសេដ្ឋកិច្ចជនបទ និង ការ-អភិវឌ្ឍសហគមន៍ជនបទ, ជាពិសេស ការជំរុញការអភិវឌ្ឍចម្រុះ និង ការបន្តអនុវត្ត **"ចលនាភូមិមួយ ផលិតផលមួយ"** និង **"ចលនាភូមិគំរូ"** ។

មុំទី៤. ការពង្រឹងការគ្រប់គ្រង និង ការធ្វើទំនើបកម្មនគរូបនីយកម្ម

គោលដៅជាយុទ្ធសាស្ត្រ គឺការពង្រីកទីក្រុង និង ការអភិវឌ្ឍទីក្រុងថ្មីៗបន្ថែម នៅតាមបណ្តារាជធានី-ខេត្ត; ការបង្កើតសួនសាធារណៈ និង ឧទ្យានបៃតង; និង ការពង្រឹងការគ្រប់គ្រង និង ការធ្វើទំនើបកម្មនគរូបនីយកម្ម ដើម្បីធានាសុវត្ថិភាព, សោភ័ណភាព, បរិស្ថានល្អ និង សុខុមាលភាព សម្រាប់ការ-រស់នៅ និង ប្រសិទ្ធភាពក្នុងការអភិវឌ្ឍសង្គម-សេដ្ឋកិច្ច ។

ក្នុងនីតិកាលទី ៧ នៃរដ្ឋសភា, រាជរដ្ឋាភិបាលផ្តោតអាទិភាពលើ ៖

ទី១- ការបន្តដំណើរការកែទម្រង់ដីធ្លី ដោយជំរុញការចុះបញ្ជី និង ការ-ដោះស្រាយវិវាទដីធ្លី នៅក្រៅប្រព័ន្ធតុលាការ; និង ការកសាងផែនការរៀបចំដែនដី និង នគរូបនីយកម្ម, ទាំងថ្នាក់ជាតិ និង ថ្នាក់ក្រោមជាតិ, ក្នុងគោលដៅគ្រប់គ្រង និង អភិវឌ្ឍវិស័យដីធ្លី ឱ្យបានត្រឹមត្រូវ និង កាន់តែមានប្រសិទ្ធភាព ។

ទី២- ការពង្រឹងសមត្ថភាពអនុវត្តការងារនគរូបនីយកម្ម; ការងារកសាងផែនការរៀបចំដែនដី និង នគរូបនីយកម្ម ថ្នាក់ក្រុង-ស្រុក-ខណ្ឌ ឃុំ-សង្កាត់ នៅទូទាំងរាជធានី-ខេត្ត; ការរៀបចំយុទ្ធសាស្ត្រតម្រង់ទិស ក្នុងការ-កំណត់បែងចែកតំបន់ប្រើប្រាស់; និង ការគ្រប់គ្រងលំនៅឋានដោយប្រើប្រាស់បច្ចេកទេសឋានលេខា និង បច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន ។

ទី៣- ការរៀបចំផែនការមេអភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធទីក្រុង និង ទីប្រជុំ-ជនសំខាន់ៗ ប្រកបដោយភាពធន់ និង សោភ័ណភាព; ការជំរុញការប្រើប្រាស់សេវាដឹកជញ្ជូនសាធារណៈក្នុងទីក្រុង; ការគ្រប់គ្រង ទុកដាក់ និង កែច្នៃសំរាម; ការរៀបចំផ្លូវថ្មើរជើង, ទីធ្លាចំណត, ស្លាកសញ្ញា, កាមេរ៉ាសុវត្ថិភាព និង ភ្លើងសញ្ញាចរាចរណ៍; និង ការពង្រីកបណ្តាញអគ្គិសនី, ភ្លើងបំភ្លឺទីក្រុង, បណ្តាញ ទឹកស្អាត, ប្រព័ន្ធលូរំដោះទឹកភ្លៀង, ប្រព័ន្ធចម្រោះ និង ប្រព្រឹត្តកម្មទឹកកខ្វក់, និង ប្រព័ន្ធពន្លត់អគ្គិភ័យទីប្រជុំជន; ការអភិរក្សសំណង់ដែលមានតម្លៃប្រវត្តិសាស្ត្រ; ការស្នើឱ្យមានការគិតគូររៀបចំសួនសាធារណៈប្រចាំរាជធានី-ខេត្ត ឬ តំបន់ដែលមិនទាមទារឱ្យមានចំណាយប្រតិបត្តិការ ឬ ការថែទាំខ្ពស់ ដោយយកលក្ខណៈបែបធម្មជាតិ និង វប្បធម៌ជាគោល ។

ទី៤- ការជំរុញការវិនិយោគស្តារឡើងវិញនូវគម្រោងសាងសង់ ឬ សំណង់អគារ ដែលទំនេរមិនដំណើរការ ក្នុងក្រុងព្រះសីហនុ; ការលើកទឹកចិត្តឱ្យប្រែក្លាយមកជាគម្រោងអភិវឌ្ឍលំនៅឋានតម្លៃសមរម្យ; និង ការផ្តោតលើការអនុវត្តបន្ថែមលើការដាក់ចេញគោលនយោបាយ ដោយស្នើឱ្យមានការគិតគូរលើយន្តការលើកទឹកចិត្តដល់វិស័យឯកជន ឱ្យចូលរួមក្នុងកិច្ចការរៀបចំទីក្រុង,

ជាពិសេស ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការអភិវឌ្ឍទីក្រុងវៃឆ្លាត ឬ ទីក្រុងបៃតង ឬ ទីក្រុងដែលគួរឱ្យចង់រស់នៅ ។

ទី៥- ការសិក្សាលើវិសោធនកម្មក្របខ័ណ្ឌគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធនឹងការរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និង សំណង់ ដែលត្រូវបានដាក់ចេញតាំងពីឆ្នាំ ១៩៩៤ ឱ្យមានការផ្សារភ្ជាប់នគរូបនីយកម្មទៅនឹងស្ថានភាពសង្គម, សេដ្ឋកិច្ច, វប្បធម៌ និង បរិស្ថាន; ការស្តារអាងស្តុកទឹក ឬ ប្រភពទឹក; ការរៀបចំច្បាប់ស្តីពីប្រព័ន្ធទឹកកខ្វក់ សំដៅកាត់បន្ថយការបំពុលទឹក; និង ការសិក្សាពាក់ព័ន្ធការបាក់ច្រាំងអាងទន្លេ សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍ និង ការធ្វើទំនើបកម្មនគរូបនីយកម្ម ។

មុំទី៥. ការធានាចីរភាពបរិស្ថាន និង ការរៀបចំខ្លួនឆ្លើយតបនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ព្រមទាំងការលើកកម្ពស់សេដ្ឋកិច្ចបៃតង

គោលដៅជាយុទ្ធសាស្ត្រ គឺការកាត់បន្ថយការបំពុល និង ផលប៉ះពាល់បរិស្ថានជាអតិបរមា; ការពង្រឹងការគ្រប់គ្រងទឹក និង ការពង្រឹងភាពធន់នឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ; និង ការចូលរួមចំណែកក្នុងការកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់នៃការប្រែប្រួលអាកាសធាតុសកល ដើម្បីធានាការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាព ។

ក្នុងនីតិកាលទី ៧ នៃរដ្ឋសភា, រាជរដ្ឋាភិបាលផ្តោតអាទិភាពលើ ៖

ទី១- ការលើកកម្ពស់ការអភិវឌ្ឍបៃតង និង សេដ្ឋកិច្ចចក្រា តាមរយៈការអនុវត្ត គោលនយោបាយថាមពលស្អាត និង ប្រសិទ្ធភាពថាមពល ដោយបន្តលើកទឹកចិត្ត និង បង្កើនការវិនិយោគលើថាមពលស្អាតដែលមានតម្លៃសមរម្យ, គោលនយោបាយកសិកម្មវៃឆ្លាត និង បៃតង, គោលនយោបាយនវានុវត្តក្នុងដំណើរការឧស្សាហកម្ម និង ការប្រើប្រាស់ផលិតផល, គោលនយោបាយទីក្រុងវៃឆ្លាត និង ការដឹកជញ្ជូនបៃតង, និង គោលនយោបាយគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង រាវ ឧស្ម័ន និង សំណល់គ្រោះថ្នាក់; និង ការពង្រឹងការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ចំពោះគម្រោងអភិវឌ្ឍ, ទាំងនៅក្នុងស្រុក និង ឆ្លងដែន, ប្រកបដោយ

ប្រសិទ្ធភាព ។

ទី២- ការបន្តជំរុញ និង កសាងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធទឹក រួមទាំងប្រព័ន្ធប្រព្រឹត្តកម្ម ដើម្បីធានានូវសន្តិសុខទឹក និង ចីរភាពបរិស្ថាន, និង ឆ្លើយតបទៅនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ។

ទី៣- ការបន្តបង្កើនការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យា ភាគបរិស្ថាន និង ភាគអាកាសធាតុ ដូចជា បច្ចេកវិទ្យា, ដំណោះស្រាយតាមបែបធម្មជាតិ, និង ការប្រើប្រាស់ម៉ូដែល និង បច្ចេកវិទ្យាបញ្ញាសិប្បនិម្មិត ទៅក្នុងការគ្រប់គ្រង សុវត្ថិភាព ទឹក និង បរិស្ថាន ជាដើម ។

ទី៤- ការបន្តពង្រឹងក្របខ័ណ្ឌគតិយុត្ត និង គោលនយោបាយពាក់ព័ន្ធបរិស្ថាន ទឹក និង គ្រោះមហន្តរាយធម្មជាតិ ក៏ដូចជា ការងារការទូតបៃតង ដើម្បីធានានិរន្តរភាពប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី និង ការរួមចំណែកក្នុងការកាត់បន្ថយការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ។

ទី៥- ការបន្តអភិវឌ្ឍ សមត្ថភាពជំនាញ និង ចំណេះដឹងបច្ចេកទេស ព្រមទាំងការសិក្សាស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្ត្រ លើផ្នែកបរិស្ថាន, ការអភិវឌ្ឍបៃតង, សន្តិសុខទឹក, ការកាត់បន្ថយការបញ្ចេញឧស្ម័នផ្ទះកញ្ចក់, ការបន្សាំខ្លួនទៅនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ, និង ការប្រើប្រាស់ធនធានធម្មជាតិ ប្រកបដោយចីរភាព; និង ការចងក្រងផលិតឯកសារឧបទេស សម្រាប់ការអប់រំផ្សព្វផ្សាយដល់ប្រជាពលរដ្ឋទូទៅ ដើម្បីជំរុញ និង លើកទឹកចិត្តការចូលរួមអនុវត្ត សាលារៀន និង អារាម ភាគបរិស្ថាន និង គោលនយោបាយភូមិ-ឃុំ-សង្កាត់ មានសុវត្ថិភាព ប្រកបដោយ អនាម័យ, សោភ័ណភាព និង បរិស្ថានល្អ ។

បញ្ញាកោណទី៥. ការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច និង សង្គមឌីជីថល

រាជរដ្ឋាភិបាល បានចាត់ទុកបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលជាកាតាលីករថ្មីដ៏មានសារៈសំខាន់ ដែលមានសក្តានុពលភាព និង កាលានុវត្តភាព ក្នុងការជំរុញកំណើនផលិតភាពសេដ្ឋកិច្ច និង សង្គម ក៏ដូចជាប្រសិទ្ធភាពនៃការងាររដ្ឋបាល ។

ក្នុងទិសដៅនេះ, រាជរដ្ឋាភិបាលបានដាក់ចេញនូវក្របខ័ណ្ឌគោលនយោបាយសេដ្ឋកិច្ច និង សង្គមឌីជីថលកម្ពុជា ២០២១-២០៣៥ និង គោលនយោបាយរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលកម្ពុជា ២០២២-២០៣៥ ។ ក្នុងន័យនេះ, រាជរដ្ឋាភិបាលផ្ដោតលើអាទិភាពចំនួន ៥ : (១). ការកសាងរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល និង ពលរដ្ឋឌីជីថល; (២). ការអភិវឌ្ឍ សេដ្ឋកិច្ចឌីជីថល, ធុរកិច្ចឌីជីថល, ពាណិជ្ជកម្មតាមប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិក និង ប្រព័ន្ធនវានុវត្តឌីជីថល; (៣). ការកសាង និង ការអភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថល; (៤). ការកសាងភាពជឿទុកចិត្តលើប្រព័ន្ធ ឌីជីថល; និង (៥). ការអភិវឌ្ឍបច្ចេកវិទ្យាហិរញ្ញវត្ថុ ។

មុំទី១. ការកសាងរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល និង ពលរដ្ឋឌីជីថល

គោលដៅជាយុទ្ធសាស្ត្រ គឺការដឹកនាំការធ្វើបរិវត្តកម្មឌីជីថល ដោយរាជរដ្ឋាភិបាលធ្វើជាគំរូ និង ដឹកមុខក្នុងការចាប់យកបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល តាមរយៈការធ្វើឌីជីថលភាវូបនីយកម្មកិច្ចការសាធារណៈរបស់រដ្ឋ ដើម្បីពង្រឹងប្រសិទ្ធភាពការងារ និង ប្រសិទ្ធភាពនៃការផ្ដល់សេវាសាធារណៈ ជូនប្រជាជន និង វិស័យឯកជន, និង ការពង្រឹងអភិបាលកិច្ចផ្អែកលើទិន្នន័យ ។

ក្នុងនីតិកាលទី ៧ នៃរដ្ឋសភា, រាជរដ្ឋាភិបាលផ្ដោតអាទិភាពលើ ៖

ទី១- ការពង្រឹងការប្រើប្រាស់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល ដែលមានស្រាប់ ឱ្យអស់លទ្ធភាព និង ការបន្តពង្រីកហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល ដែលមានលក្ខណៈចាំបាច់ និង ជាអាទិភាព ។

ទី២- ការបន្តកសាង និង អភិវឌ្ឍប្រព័ន្ធទិន្នន័យគោល ក្នុងរដ្ឋបាលសាធារណៈ ប្រកបដោយគុណភាព និង មានស្តង់ដាបច្ចេកទេសខ្ពស់ ។

ទី៣- ការបន្តពង្រីកការធ្វើឌីជីថលភាវូបនីយកម្មសេវាសាធារណៈ, ទាំងនៅថ្នាក់ជាតិ និង ថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។

ទី៤- ការអភិវឌ្ឍស្តង់ដាបច្ចេកទេសរួមនៃការផ្តល់សេវាសាធារណៈឌីជីថល, ក្របខ័ណ្ឌអន្តរប្រតិបត្តិការ, ស្តង់ដាសន្តិសុខ និង ស្តង់ដាបច្ចេកទេស-

រួមពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗ សម្រាប់ក្រសួង-ស្ថាប័ន ។

ទី៥- ការបន្តកសាង និង អភិវឌ្ឍថ្នាលឌីជីថលគ្រឹះរួម ដែលដើរតួនាទីជាឃ្នាស់ ក្នុងការជំរុញការកសាងប្រព័ន្ធរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលជាអង្គតែមួយ ។

ទី៦- ការបន្តពង្រឹងសមត្ថភាពមន្ត្រីលើជំនាញឌីជីថល តាមរយៈ ការ-បណ្ដុះបណ្ដាលជាប្រចាំ និង ការលើកកម្ពស់ភាពជាអ្នកដឹកនាំឌីជីថល ដល់ថ្នាក់ដឹកនាំ និង មន្ត្រីរាជការ, និង ការពិនិត្យលទ្ធភាពបង្កើតអង្គភាពបរិវត្តកម្មឌីជីថល តាមអង្គភាពការងារនៃក្រសួង-ស្ថាប័ន ។

ទី៧- ការកសាងមូលធនមនុស្សដែលមានជំនាញឌីជីថល តាមរយៈ ការធ្វើទំនើបកម្ម និង ការធ្វើសុវឌ្ឍិកម្ម កម្មវិធីសិក្សា និង កម្មវិធីបណ្ដុះបណ្ដាលជំនាញឌីជីថល, និង ការកៀរគរ និង ការទាក់ទាញ ធនធានមនុស្ស ដែលមានទេពកោសល្យឌីជីថលពីបរទេស ។

ទី៨- ការបន្តលើកកម្ពស់អក្ខរកម្មឌីជីថល ក្នុងចំណោមប្រជាពលរដ្ឋទូទៅ ដោយរួមបញ្ចូលទាំងការបញ្ចូលជំនាញឌីជីថលជាមូលដ្ឋានក្នុងកម្មវិធីសិក្សា, និង ការរៀបចំកម្មវិធីបណ្ដុះបណ្ដាលជំនាញឌីជីថល តាមវិស័យ ។

មុំទី២. ការអភិវឌ្ឍ សេដ្ឋកិច្ចឌីជីថល, ធុរកិច្ចឌីជីថល, ពាណិជ្ជកម្មតាមប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិក និង ប្រព័ន្ធនវានុវត្តឌីជីថល

គោលដៅជាយុទ្ធសាស្ត្រ គឺការជំរុញការធ្វើបរិវត្តកម្មឌីជីថលក្នុងវិស័យសេដ្ឋកិច្ច; ការបង្កើតធុរកិច្ចថ្មីឌីជីថល (Digital Startups); ការជំរុញការធ្វើបរិវត្ត-កម្មឌីជីថលសហគ្រាស; ការជំរុញការអភិវឌ្ឍខ្សែប្រវាក់ឌីជីថល និង ពាណិជ្ជកម្មតាមប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិក; និង ការជំរុញការកសាង និង ការអភិវឌ្ឍប្រព័ន្ធនវា-នុវត្តឌីជីថល ដើម្បីសម្រួលធុរកិច្ច និង ពាណិជ្ជកម្ម សំដៅជំរុញសន្ទុះកំណើនសេដ្ឋកិច្ច ។

ក្នុងនីតិកាលទី ៧ នៃរដ្ឋសភា, រាជរដ្ឋាភិបាលផ្ដោតអាទិភាពលើ ៖

ទី១- ការបន្តកសាង និង អភិវឌ្ឍប្រព័ន្ធទិន្នន័យគោល ដែលជាអាទិ-

ភាពក្នុងវិស័យសេដ្ឋកិច្ច និង ធុរកិច្ច ប្រកបដោយគុណភាព និង មានស្តង់ដាបច្ចេកទេសខ្ពស់, និង ការបន្តពង្រីកការធ្វើឌីជីថលភាវូបនីយកម្មសេវាសាធារណៈ សម្រាប់គាំទ្រដល់វិស័យសេដ្ឋកិច្ច និង ធុរកិច្ច ។

ទី២- ការបន្តកសាង និង អភិវឌ្ឍថ្នាលឌីជីថលគ្រឹះរួម និង ថ្នាលនវានុវត្តឌីជីថល ។

ទី៣- ការលើកកម្ពស់ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ធុរកិច្ចថ្មី, ធុរកិច្ចឌីជីថល និង ពាណិជ្ជកម្ម តាមប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិកឱ្យកាន់តែរស់រវើក និង បំពេញឱ្យគ្នា តាមរយៈ ការតភ្ជាប់ និង ការពង្រីកទីផ្សារ, ការពង្រីកការវិនិយោគ, ការផ្តល់ហិរញ្ញប្បទាន, និង កម្មវិធីគាំទ្រសំខាន់ដទៃទៀត ។

ទី៤- ការរៀបចំ និង ការដាក់ឱ្យអនុវត្តកម្មវិធីបរិវត្តកម្មឌីជីថលសហគ្រាស ។

ទី៥- ការបង្កើនភាពជឿទុកចិត្ត, ការពង្រឹងអនុលោមភាព និង ការបន្តដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈមជាយុទ្ធសាស្ត្រ នៃខ្សែច្រវាក់ក្នុងការធ្វើពាណិជ្ជកម្មតាមប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិក ។

ទី៦- ការលើកកម្ពស់សហគ្រិនភាព និង ការនវានុវត្ត ដើម្បីបង្កើនសកម្មភាពនៃការធ្វើធុរកិច្ច, ការចាប់ដៃគូ និង ការជំរុញការតភ្ជាប់ក្នុងខ្សែច្រវាក់តម្លៃផលិតកម្ម ។

ទី៧- ការពង្រឹងសមត្ថភាពនវានុវត្តឌីជីថល តាមរយៈ ការអភិវឌ្ឍធនធានមនុស្ស និង បុគ្គលមានទេពកោសល្យ ក្នុងជំនាញវិទ្យាសាស្ត្រ បច្ចេកវិទ្យា និង ការនវានុវត្ត, ក៏ដូចជា ការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពនៃការស្រាវជ្រាវ, ការអភិវឌ្ឍ និង ការនវានុវត្ត នៅតាមគ្រឹះស្ថានសិក្សា និង បណ្តុះបណ្តាល ។

ទី៨- ការរៀបចំច្បាប់ស្តីពីសេដ្ឋកិច្ចឌីជីថល និង លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធ, និង ការដាក់សេដ្ឋកិច្ចឌីជីថល ទៅក្នុងអនុវិស័យនៃប្រព័ន្ធគណនីជាតិ ។

មុំទី៣. ការកសាង និង ការអភិវឌ្ឍ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថល

គោលដៅជាយុទ្ធសាស្ត្រ គឺការកសាង និង ការពង្រីកហេដ្ឋារចនា-សម្ព័ន្ធឌីជីថល រួមមាន ការតភ្ជាប់ឌីជីថល និង ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធទូរគមនាគមន៍ និង ក្លោដ ឬ មជ្ឈមណ្ឌលទិន្នន័យ សំដៅពង្រឹង គុណភាព និង ប្រសិទ្ធភាព នៃបណ្តាញតភ្ជាប់ឌីជីថល, ការចែករំលែកព័ត៌មាន និង ការផ្តល់សេវាទូរគមនា-គមន៍ ។

ក្នុងនីតិកាលទី ៧ នៃរដ្ឋសភា, រាជរដ្ឋាភិបាលផ្តោតអាទិភាពលើ ៖

ទី១- ការជំរុញឱ្យក្រុមហ៊ុនផ្តល់សេវាអ៊ីនធឺណិត និង ទូរគមនាគមន៍ពង្រឹងគុណភាពនៃសេវាឱ្យបានល្អ និង គ្របដណ្តប់គ្រប់ទីកន្លែង តាមរយៈ ការ-វិនិយោគបន្ថែម ដើម្បីពង្រឹងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរបស់ខ្លួន, ពិសេសនៅតំបន់ដែលមានសក្តានុពល ។

ទី២- ការបន្ត កសាង និង អភិវឌ្ឍ បណ្តាញ និង ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធទូរគមនាគមន៍ផ្នែកបណ្តាញឆ្អឹងខ្នង និង បណ្តាញចែកចាយ; និង ការជំរុញការតភ្ជាប់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថល នៅថ្នាក់ជាតិ និង ថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។

ទី៣- ការជំរុញការវិនិយោគ និង ការប្រើប្រាស់មូលនិធិកាតព្វកិច្ចសេវាសកល ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព តម្លាភាព និង គណនេយ្យភាព ដើម្បីកសាង និង ពង្រីកហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ បណ្តាញទូរគមនាគមន៍ និង ហេដ្ឋារចនា-សម្ព័ន្ធគាំទ្រវិស័យទូរគមនាគមន៍ សម្រាប់អ៊ីនធឺណិតលឿន ដើម្បីជួយកាត់បន្ថយគម្លាតឌីជីថល ។

ទី៤- ការពិនិត្យលទ្ធភាព បង្កើនសមត្ថភាពប្រតិបត្តិការ ខ្សែកាបអុប-ទិកក្រោមបាតសមុទ្រ និង ខ្សែកាបអុបទិកឆ្លងព្រំដែនគោកដែលមានស្រាប់, និង ការពង្រីកការសាងសង់ ខ្សែកាបអុបទិកក្រោមបាតសមុទ្រថ្មី និង ខ្សែ-កាបអុបទិកឆ្លងព្រំដែនគោកបន្ថែម តាមការចាំបាច់ ។

ទី៥- ការបន្តធ្វើបច្ចុប្បន្នកម្មច្បាប់ និង លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ពាក់-

ព័ន្ធនឹងការគ្រប់គ្រងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធទូរគមនាគមន៍ និង ការគ្រប់គ្រងធនធានវិសាលគមន៍វិទ្យុ ។

ទី៦- ការបន្តជំរុញការប្រើប្រាស់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធទូរគមនាគមន៍រួម អនុលោមតាមច្បាប់ និង លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ជាធរមាន ។

ទី៧- ការរៀបចំក្របខ័ណ្ឌគតិយុត្ត សម្រាប់ការប្រើប្រាស់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធក្លោដ, តាមវិស័យ និង តាមប្រភេទទិន្នន័យ ។

ទី៨- ការជំរុញការប្រើប្រាស់មជ្ឈមណ្ឌលទិន្នន័យជាតិ សម្រាប់បម្រើដល់ប្រព័ន្ធឌីជីថល របស់ក្រសួង-ស្ថាប័ន ដែលមិនមានមជ្ឈមណ្ឌលទិន្នន័យ, និង ការជំរុញប្រតិបត្តិករឯកជន ឱ្យវិនិយោគលើការកសាងមជ្ឈមណ្ឌលទិន្នន័យ ដោយផ្ដោតលើស្តង់ដា និង សុវត្ថិភាពខ្ពស់ របស់ទិន្នន័យ ។

មុំទី៤. ការកសាងភាពជឿទុកចិត្តលើប្រព័ន្ធឌីជីថល

គោលដៅជាយុទ្ធសាស្ត្រ គឺការកសាងភាពជឿទុកចិត្តលើប្រព័ន្ធឌីជីថល តាមរយៈ ការរៀបចំហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ និង យន្តការស្ថាប័នសន្តិសុខឌីជីថល, និង ការលើកកម្ពស់ការយល់ដឹងអំពីសន្តិសុខឌីជីថល ដើម្បីជំរុញការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល ឱ្យបានទូលំទូលាយ ។

ក្នុងនីតិកាលទី ៧ នៃរដ្ឋសភា, រាជរដ្ឋាភិបាលផ្ដោតអាទិភាពលើ ៖

ទី១- ការបន្តកសាង និង ពន្លឿន ការរៀបចំ និង ការអនុម័តសេចក្ដីព្រាងច្បាប់ និង លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធ ។

ទី២- ការបង្កើតគណៈកម្មាធិការសន្តិសុខឌីជីថល និង មជ្ឈមណ្ឌលសន្តិសុខឌីជីថលជាតិ, និង ការបង្កើនការវិនិយោគលើហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ និង ប្រព័ន្ធសន្តិសុខឌីជីថល ។

ទី៣- ការរៀបចំវិធានអនុវត្ត ឬ វិធានប្រតិបត្តិ, ស្តង់ដា, ក្របខ័ណ្ឌបច្ចេកទេស, គោលការណ៍ណែនាំ, ក្រមប្រតិបត្តិ និង នីតិវិធីនៃការឆ្លើយតប ដើម្បីជាមូលដ្ឋាន សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ និង ប្រព័ន្ធសន្តិសុខ

ឌីជីថល ។

ទី៤- ការរៀបចំក្របខ័ណ្ឌវាយតម្លៃឡើងវិញនូវចន្លោះប្រហោង និង ការពង្រឹងប្រព័ន្ធសន្តិសុខឌីជីថលសម្រាប់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធចាំបាច់ ។

ទី៥- ការបណ្តុះបណ្តាល និង ការបង្កើនការអភិវឌ្ឍ ជំនាញសន្តិសុខឌីជីថល, និង ការលើកកម្ពស់ការយល់ដឹងអំពីបញ្ហាសន្តិសុខឌីជីថល ដើម្បីបញ្ជ្រាបការយល់ដឹងជាសាធារណៈ អំពីបញ្ហាសន្តិសុខឌីជីថល និង កិច្ចការពារខ្លួន និង ការប្រឆាំងបទល្មើសបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន ។

ទី៦- ការបង្កើតយន្តការនៃកិច្ចសហការ និង កិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាមួយនឹងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ, ទាំងរដ្ឋ វិស័យឯកជន និង ប្រជាជន, ដើម្បីចូលរួមរាយការណ៍, ទប់ស្កាត់, បំពាក់សុវត្ថិភាពក្នុងប្រព័ន្ធឌីជីថល និង ឈានឆ្ពោះទៅដល់ការបង្ក្រាបទាន់ពេល នូវបទល្មើសបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន ។

ទី៧- ការបង្កើតក្របខ័ណ្ឌកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ, ទាំងក្នុងតំបន់ និង ជាសកល, ក្នុងការចែករំលែកព័ត៌មាន និង ការគ្រប់គ្រងហានិភ័យពាក់ព័ន្ធនឹងសន្តិសុខឌីជីថល ក្នុងបរិការណ៍តំបន់ និង សកល ។

មុំទី៥. ការអភិវឌ្ឍបច្ចេកវិទ្យាហិរញ្ញវត្ថុ

គោលដៅជាយុទ្ធសាស្ត្រ គឺការអភិវឌ្ឍបច្ចេកវិទ្យាហិរញ្ញវត្ថុ ដោយចាប់យកកាលានុវត្តភាព និង ទាញយកអត្ថប្រយោជន៍ជាអតិបរមាពីបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល ដើម្បីលើកកម្ពស់បរិយាបន្នហិរញ្ញវត្ថុ, រក្សាស្ថិរភាពវិស័យហិរញ្ញវត្ថុ, និង ជំរុញការនវានុវត្តហិរញ្ញវត្ថុ តាមរយៈ ការអនុវត្ត "គោលនយោបាយអភិវឌ្ឍបច្ចេកវិទ្យាហិរញ្ញវត្ថុកម្ពុជា ២០២៣-២០២៨" ។

ក្នុងនីតិកាលទី ៧ នៃរដ្ឋសភា, រាជរដ្ឋាភិបាលផ្តោតអាទិភាពលើ ៖

ទី១- ការរៀបចំ ការធ្វើវិសោធនកម្ម និង ការពង្រឹងប្រសិទ្ធភាព នៃការអនុវត្តច្បាប់ និង លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ពាក់ព័ន្ធនឹងបច្ចេកវិទ្យាហិរញ្ញវត្ថុ ដើម្បីកសាងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីគតិយុត្ត សម្រាប់ការធ្វើនិយ័តកម្ម, ការធ្វើសុខដុម-

នីយកម្មមុខងារ, និង ការលើកកម្ពស់ភាពជឿទុកចិត្តពីអ្នកប្រើប្រាស់ ។

ទី២- ការសិក្សា និង ការរៀបចំក្របខ័ណ្ឌនៃការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុបើកចំហ សម្រាប់ការចែករំលែក និង ការបើកចំហទិន្នន័យ ដើម្បីផ្ដល់កាលានុវត្តភាពថ្មីៗដល់ការអភិវឌ្ឍ និង ការនវានុវត្ត បច្ចេកវិទ្យាហិរញ្ញវត្ថុ សម្រាប់សហគ្រាស និង ធុរកិច្ចថ្មី ដែលធ្វើអាជីវកម្មក្នុងវិស័យពាក់ព័ន្ធនឹងបច្ចេកវិទ្យាហិរញ្ញវត្ថុ ។

ទី៣- ការបន្តកសាង, ការធ្វើទំនើបកម្ម, និង ការជំរុញ ការចាប់យក និង ការប្រើប្រាស់ថ្នាលឌីជីថលគ្រឹះ ក្នុងបច្ចេកវិទ្យាហិរញ្ញវត្ថុ ដើម្បីជំរុញនវានុវត្តហិរញ្ញវត្ថុ ។

ទី៤- ការជំរុញការធ្វើទំនើបកម្ម និង ការធ្វើសុវត្ថិកម្ម ប្រព័ន្ធទូទាត់សងប្រាក់ឌីជីថល ប្រកបដោយបរិយាបន្ន ឈរលើគោលការណ៍អន្តរប្រតិបត្តិការជាប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី សំដៅជានាអធិបតេយ្យក្នុងប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យាហិរញ្ញវត្ថុជាតិ ។

ទី៥- ការអភិវឌ្ឍបច្ចេកវិទ្យានិយ័តកម្ម និង បច្ចេកវិទ្យាត្រួតពិនិត្យ ដើម្បីជួយសម្រួល និង ពង្រឹងប្រសិទ្ធភាពនៃអនុលោមភាពនិយ័តកម្ម, ព្រមទាំងបង្កើនសមត្ថភាពវិភាគ តាមដាន និង គាំទ្រដល់ដំណើរការនៃការត្រួតពិនិត្យហានិភ័យ ប្រកបដោយបុរេសកម្ម និង ប្រសិទ្ធភាព ។

ទី៦- ការបង្កើនការបណ្ដុះបណ្ដាលចំណេះដឹង និង ជំនាញ, ការផ្សព្វផ្សាយ, ការធ្វើកិច្ចសហការ, និង ការពង្រីក ការស្រាវជ្រាវ, ការអភិវឌ្ឍ, ការនវានុវត្ត, និង ការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាចុងក្រោយថ្មីៗ ក្នុងបច្ចេកវិទ្យាហិរញ្ញវត្ថុ ។

ទី៧- ការលើកកម្ពស់ការកសាងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីបច្ចេកវិទ្យាហិរញ្ញវត្ថុឱ្យកាន់តែមានលក្ខណៈសម្បូរបែប និង ការពង្រឹងយន្តការដឹកនាំសម្របសម្រួលឱ្យមានភាពប្រទាក់ក្រឡា និង បំពេញឱ្យគ្នា រវាងបច្ចេកវិទ្យាហិរញ្ញវត្ថុវិស័យធនាគារ និង បច្ចេកវិទ្យាហិរញ្ញវត្ថុវិស័យហិរញ្ញវត្ថុមិនមែនធនាគារ ។

២.៥. កម្មវិធីគោលនយោបាយអាទិភាព ចំនួន ៦ សម្រាប់ចាប់ផ្តើមអនុវត្តភ្លាម ក្នុងឆ្នាំ ២០២៣

បន្ថែមលើយុទ្ធសាស្ត្រអាទិភាពដែលបានដាក់ចេញតាមផ្នែកនីមួយៗនៃបញ្ចកោណ ក្នុងនីតិកាលទី ៧ នៃរដ្ឋសភា, រាជរដ្ឋាភិបាលដាក់ចេញកម្មវិធីគោលនយោបាយអាទិភាព ចំនួន ៦ ដែលត្រូវចាប់ផ្តើមអនុវត្តភ្លាមនៅក្នុងឆ្នាំ ២០២៣ ដូចខាងក្រោម៖

កម្មវិធីទី១ : **ការផ្តល់ការថែទាំសុខភាពឆ្ពោះទៅកម្មវិធីគ្របដណ្តប់សុខភាពជាសកល** ដោយចាប់ផ្តើមពី (១). ការផ្តល់សេវាថែទាំសុខភាពជូនគ្រួសារងាយរងហានិភ័យប្រមាណជាង ៤៥ ម៉ឺនគ្រួសារ, ស្មើនឹងសមាជិកសរុបជាង ១,៥ លាននាក់ តាមរយៈ ការប្រើប្រាស់មូលនិធិសមធម៌សុខាភិបាល; និង (២). ការពង្រីករបបថែទាំសុខភាពរបស់ ប.ស.ស, ទាំងសម្រាប់កម្មករ-និយោជិត និង សម្រាប់មន្ត្រីសាធារណៈ ដែលគ្របដណ្តប់បន្ថែមដល់សមាជិកគ្រួសារ និង អ្នកនៅក្នុងបន្ទុក ប្រមាណជាង ៣ លាននាក់ តាមគោលការណ៍ស្ម័គ្រចិត្ត ។ ជាសរុប, គម្រោងទាំងពីរនេះ នឹងធ្វើឱ្យប្រជាជនប្រមាណ ៧,៤ លាននាក់ មានលទ្ធភាពទទួលបាននូវរបបសន្តិសុខសង្គមផ្នែកសេវាថែទាំសុខភាព ។

កម្មវិធីទី២ : **ការបណ្តុះបណ្តាលជំនាញវិជ្ជាជីវៈ និង បច្ចេកទេសជូនដល់យុវជនមកពីគ្រួសារក្រីក្រ និង គ្រួសារងាយរងហានិភ័យនៅទូទាំងប្រទេស** ដែលមានចំនួនប្រមាណជាង ១,៥ លាននាក់ នៅតាមបណ្តាគ្រឹះស្ថានបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈនានារបស់រដ្ឋ ក្នុងកម្រិតសញ្ញាបត្របច្ចេកទេស និង វិជ្ជា-ជីវៈកម្រិត ១ ដោយមិនបង់ថ្លៃសិក្សា និង ទទួលបាននូវប្រាក់ឧបត្ថម្ភប្រចាំខែ ។

កម្មវិធីទី៣ : **ការធ្វើស្ថាបនូបនីយកម្មកម្មវិធីជាតិជំនួយសង្គមសម្រាប់គ្រួសារក្រីក្រ, ក្រុមជនងាយរងគ្រោះ នៅក្នុងគ្រួសារក្រីក្រ និង គ្រួសារងាយរងហានិភ័យ នៅក្នុងគ្រាមានវិបត្តិសេដ្ឋកិច្ច និង គ្រាមានគ្រោះអាសន្ន** ដើម្បីជួយទ្រទ្រង់ និង ផ្តល់ការគាំពារទាន់ពេល និង ក្នុងលក្ខណៈជាប្រព័ន្ធជូន

ប្រជាពលរដ្ឋ, ជាពិសេស គ្រួសារក្រីក្រ និង ងាយរងគ្រោះ និង គ្រួសារងាយរងហានិភ័យ, ទៅតាមស្ថានភាពជាក់ស្តែងនៃវិបត្តិ ឬ គ្រោះអាសន្ន នៅតាមគ្រប់ទីតាំងភូមិសាស្ត្រទូទាំងប្រទេស ដែលនឹងគ្របដណ្តប់លើប្រជាជនសរុបប្រមាណ ៤,៣ លាននាក់ ។

កម្មវិធីទី៤ : **ការដាក់ចេញ និង ការជំរុញអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចក្រៅប្រព័ន្ធ ឱ្យមានលទ្ធភាពចូលរួមក្នុងសេដ្ឋកិច្ចក្នុងប្រព័ន្ធ និង អាចទទួលបានផលប្រយោជន៍ពីប្រព័ន្ធគាំពារសង្គមផ្លូវការ** តាមរយៈ (១). ការផ្តល់នូវការគាំពារ និង ការបង្កើតនូវបរិយាកាសអំណោយផល សម្រាប់ធ្វើធុរកិច្ច និង ពាណិជ្ជកម្ម ព្រមជាមួយនឹងការផ្តល់នូវការបណ្តុះបណ្តាលជំនាញបច្ចេកទេស និង វិជ្ជាជីវៈដល់ក្រុមហ៊ុន, សហគ្រាសធុនមីក្រូ តូច និង មធ្យម; និង (២). ការផ្តល់ការគាំពារសង្គម ដល់បុគ្គលស្វ័យនិយោជន៍ ក្នុងសេដ្ឋកិច្ចក្រៅប្រព័ន្ធ ដោយផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់ជាបឋម លើការផ្តល់សេវាថែទាំសុខភាពនៅក្រោមមូលនិធិសមធម៌សុខាភិបាល។

កម្មវិធីទី៥ : **ការដាក់ចេញនូវយន្តការសម្របសម្រួល និង កម្មវិធីហិរញ្ញប្បទាន សំដៅលើកស្ទួយផលិតកម្ម, រកទីផ្សារ និង រក្សាលំនឹងថ្លៃកសិផលសំខាន់ៗ ក្នុងកម្រិតសមរម្យ** តាមរយៈការដាក់ចេញកញ្ចប់ថវិកាជាក់លាក់ ដោយចាប់ផ្តើមពីចំនួន ១០០ លានដុល្លារអាមេរិក និង អាចវិភាជថវិកាបន្ថែម, ប្រសិនបើមានតម្រូវការចាំបាច់, ដើម្បីធ្វើអន្តរាគមន៍ឱ្យបានទាន់ពេល ក្នុងការទិញកសិផលពីប្រជាកសិករ ជាមួយនឹងគោលដៅរក្សាស្ថិរភាពថ្លៃនៅរាល់រដូវប្រមូលផល, ជាពិសេស លើផលិតផលកសិកម្មមួយចំនួន ជាអាទិ៍ ស្រូវ ស្វាយ-កែវរមៀត មៀនប៉ៃលិន ស្វាយចន្ទី ដំឡូង ពោត និង ផលិតផលផ្សេងទៀត តាមការចាំបាច់ ។

កម្មវិធីទី៦ : ការដាក់ពង្រាយមន្ត្រីបច្ចេកទេសកសិកម្មទៅគ្រប់ **ឃុំ-សង្កាត់ ដែលមានសកម្មភាពកសិកម្ម នៅទូទាំងប្រទេស** ដើម្បីជំរុញការ-

លើកកម្ពស់ផលិតភាពកសិកម្ម និង ជួយដល់គ្រួសារកសិករ ក្នុងការលើកស្ទួយផលិតផលកសិកម្មរបស់ខ្លួន ។ រាជរដ្ឋាភិបាល នីតិកាលទី ៧ នឹងយកចិត្តទុក-ដាក់ផងដែរ ទៅលើ **ការរៀបចំឱ្យមានសមាគមកសិករនៅតាមទីជនបទ** ដើម្បីរក្សាកម្លាំងរបស់កសិករក្នុងការផលិត ក៏ដូចជាការតថ្លៃជាមួយអ្នកទទួលទិញ ។

ផ្នែកទី ៣

ក្នុងការអនុវត្ត **យុទ្ធសាស្ត្របញ្ចកោណ-ដំណាក់កាលទី ១**, រាជរដ្ឋាភិបាលយកចិត្តទុកដាក់ខ្ពស់ និង ប្តេជ្ញាបន្តប្រឹងប្រែង, ដោយជំនឿទុកចិត្ត និង ភាពម្ចាស់ការ, ក្នុងស្មារតីអនុវត្តតួនាទីរបស់ខ្លួន ដោយបុរេសកម្ម សកម្ម និង អន្តរសកម្ម បំផុត, ដើម្បីអនុវត្តវិធានការគោលនយោបាយ, ក្នុងតួនាទីជាយុទ្ធសាស្ត្រវិទូ និង មគ្គទ្ទេសក៍, តាមអភិក្រម "**ដវភាពនៃប្រព័ន្ធតួអង្គតែមួយ**" ជាមួយនឹងសហថាមពល, សមត្ថភាព, កិច្ចសម្របសម្រួលខ្ពស់, ការទទួលខុសត្រូវ និង ការចូលរួមពីគ្រប់តួអង្គពាក់ព័ន្ធ ។ ក្នុងស្មារតីនេះ, រាជរដ្ឋាភិបាលដាក់ចេញនូវយន្តការជំរុញការអនុវត្ត; យន្តការដឹកនាំសម្របសម្រួល; និង យន្តការតាមដាន, ត្រួតពិនិត្យ និង វាយតម្លៃ ដូចខាងក្រោម៖

៣.១. យន្តការជំរុញការអនុវត្ត

យន្តការជំរុញការអនុវត្តផ្តោតលើសមត្ថភាព ដែលមានភាពប្រទាក់ក្រឡាគ្នា និង បំពេញគ្នា ក្នុងការប្រើប្រាស់រចនាសម្ព័ន្ធ, ការកៀរគរធនធាន, ការផ្សព្វផ្សាយ និង ការលើកកម្ពស់ការយល់ដឹង, ការរៀបចំផែនការសកម្មភាព និង សូចនាករសមិទ្ធកម្ម, និង ការរៀបចំផែនការថវិកា ស្របតាមលទ្ធភាពថវិកាជាតិ និង ដែលមានលក្ខណៈផ្សារភ្ជាប់នឹងវិធានការគោលនយោបាយនៃយុទ្ធសាស្ត្រនេះ ។

ក្រសួង-ស្ថាប័ន គឺជាតួអង្គសំខាន់ និង ស្នូល ក្នុងការអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រនេះផ្ទាល់ ។ ក្រសួង-ស្ថាប័ន ត្រូវរៀបចំរចនាសម្ព័ន្ធ, បែងចែកធនធាន និង ចាត់តាំងក្រុមមន្ត្រី, ព្រមទាំងសម្របសម្រួលការពង្រឹងសមត្ថភាពស្ថាប័ន និង មន្ត្រីទទួលបន្ទុកការអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រ ។ ជាមួយនេះ, ក្រសួង-ស្ថាប័នទាំងអស់, នៅក្រោមការសម្របសម្រួលរបស់ស្ថាប័ន ដែលរាជរដ្ឋាភិបាលប្រគល់ភារកិច្ចជាសេនាធិការ សម្រាប់ដឹកនាំសម្របសម្រួលរួម លើការជំរុញការអនុវត្ត, ការតាមដាន, ការត្រួតពិនិត្យ និង ការវាយតម្លៃ យុទ្ធសាស្ត្រនេះ, ត្រូវសហការរៀបចំ និង

អនុវត្តកម្មវិធីផ្សព្វផ្សាយ **យុទ្ធសាស្ត្របញ្ចកោណ** ឱ្យបានទូលំទូលាយ និង ជាប្រចាំ ដល់ស្ថាប័ន និង អង្គភាពរដ្ឋ, ទាំងនៅថ្នាក់ជាតិ និង ថ្នាក់ក្រោមជាតិ; ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍; វិស័យឯកជន; និង សាធារណជន; ដើម្បីលើកកម្ពស់ការយល់ដឹង និង ទាក់ទាញការចូលរួមអនុវត្ត ពីគ្រប់កម្លាំងចលករ ។

ទន្ទឹមនេះ, ក្រសួងផែនការត្រូវដឹកនាំសម្របសម្រួលកម្រិតបច្ចេកទេស ក្នុងការរៀបចំផែនការសកម្មភាព និង សូចនាករសមិទ្ធកម្ម គន្លឹះរបស់ក្រសួង-ស្ថាប័ន ព្រមទាំងផ្ទួផ្ទង និង តម្រឹមក្នុងការរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍជាតិ ឆ្នាំ ២០២៤-២០២៨ និង ផែនការសកម្មភាពសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍតាមវិស័យ, ដោយមានការចូលរួម ពីស្ថាប័នគោលនយោបាយ, ស្ថាប័នថវិកា និង ស្ថាប័នជំនាញ ដើម្បីធ្វើឱ្យមានសង្គតិភាព និង ប្រសិទ្ធភាព និង ជានាសហថាមភាពនៃសកម្មភាព ដែលមានលក្ខណៈអន្តរវិស័យ និង ប្រទាក់ក្រឡាគ្នា ។ មួយវិញទៀត, ការរៀបចំគោលនយោបាយ, កម្មវិធី និង គម្រោង របស់ក្រសួង-ស្ថាប័ន ត្រូវឆ្លើយតបដាច់ខាតទៅនឹងវិធានការ គោលនយោបាយនៃយុទ្ធសាស្ត្រ និង បំពេញគ្នាជាមួយផែនការសកម្មភាព ។ បន្ថែមលើនេះ, ក្រសួង-ស្ថាប័ន ត្រូវរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រថវិកា និង ផែនការថវិកាប្រចាំឆ្នាំ ស្របតាមលទ្ធភាពនៃថវិកាជាតិ និង ដែលផ្សារភ្ជាប់ នឹងវិធានការគោលនយោបាយនៃយុទ្ធសាស្ត្រ, ផែនការសកម្មភាព, កម្មវិធី និង គម្រោង ដោយប្រមូលផ្តុំ និង ប្រើប្រាស់ធនធានប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព, គណនេយ្យភាព និង តម្លាភាព, ពិសេស សម្រាប់ជំរុញការអនុវត្ត វិធានការ ឬ កម្មវិធីគោលនយោបាយអាទិភាព ដែលជាគន្លឹះ ឬ ជាកាតាលីករ ផ្តល់មេគុណខ្ពស់នៃប្រសិទ្ធផលក្នុងកិច្ចអភិវឌ្ឍ ។

៣.២. យន្តការដឹកនាំសម្របសម្រួល

ការអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រប្រកបដោយជោគជ័យ ទាមទារនូវការដឹកនាំដ៏ប៉ិនប្រសប់ និង រស់រវើករបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ដែលសកម្មក្នុងការប្រមើល និង បុរេសកម្ម ក្នុងការចាត់វិធានការឆ្លើយតប និង បត់បែនទាន់ពេល តាមការប្រែ-

ប្រួលនៃបរិការណ៍ ព្រមជាមួយនឹងការទទួលខុសត្រូវរួមគ្នាជាអង្គតែមួយនៃរាជរដ្ឋាភិបាលផង និង ការទទួលខុសត្រូវតាមសមត្ថកិច្ចរៀងខ្លួន របស់ក្រសួង-ស្ថាប័ននីមួយៗផង ។ ក្នុងន័យនេះ, រាជរដ្ឋាភិបាលដឹកនាំការអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រជារួម ដោយផ្តោតលើការតម្រង់ទិស, ការកែសម្រួលវិធានការគោលនយោបាយនានា និង ការដាក់ចេញនូវវិធានការគោលនយោបាយថ្មីៗតាមការចាំបាច់ ដើម្បីសម្រេចគោលដៅយុទ្ធសាស្ត្រ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលចាត់ឱ្យមានស្ថាប័នមួយជាសេនាធិការសម្រាប់ដឹកនាំសម្របសម្រួលរួម លើការរៀបចំផែនការសកម្មភាព និង ការបូកសរុបវឌ្ឍនភាពនៃការអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រ, ការតាមដាន, ការត្រួតពិនិត្យ និង ការវាយតម្លៃ ។ ជាមួយនេះ, រាជរដ្ឋាភិបាលកំណត់ឱ្យគណៈកម្មាធិការ អន្តរក្រសួង ឬ ក្រុមប្រឹក្សា ដែលមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធ ទទួលបន្ទុកសម្របសម្រួលលើការជំរុញការអនុវត្តការងារអាទិភាព ដែលមានចរិតអន្តរក្រសួង-ស្ថាប័ន ឬ អន្តរវិស័យ, ក្នុងនេះ ការយកចិត្តទុកដាក់ជាពិសេស នឹងត្រូវបានផ្តោតលើអាទិភាព ដែលមានភាពយឺតយ៉ាវ ឬ មានវឌ្ឍនភាពតិចតួច និង មានទម្រង់ជាអន្តរវិស័យ ឬ អន្តរក្រសួង តាមរយៈ ការលើកកម្ពស់កិច្ចសហការ និង កិច្ចសហប្រតិបត្តិការ ព្រមទាំងការសម្របសម្រួលដោះស្រាយបញ្ហាជាន់ភារកិច្ចគ្នា ដើម្បីធានាឱ្យការអនុវត្ត អាចប្រព្រឹត្តទៅរួមគ្នា, ប្រទាក់ក្រឡាគ្នា និង បំពេញគ្នា ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និង ស័ក្តិសិទ្ធភាព ។

ទទ្ទឹមនេះ, ក្រសួង-ស្ថាប័នត្រូវបុរេសកម្ម, សកម្ម និង មានកិច្ចសហការជិតស្និទ្ធជាមួយគ្រប់ភាគីពាក់ព័ន្ធ ក្នុងការរៀបចំផែនការ, ការអនុវត្ត, ការបូកសរុបវឌ្ឍនភាព និង ការវាយតម្លៃ ព្រមទាំងប្រកាន់ខ្ជាប់អភិក្រម "**ឆ្លុះកញ្ចក់, ងូតទឹក, ដុសក្អែល, ព្យាបាល, និង វះកាត់**" ។ ការណ៍នេះ តម្រូវឱ្យក្រសួង-ស្ថាប័ន ពង្រឹងជាប្រចាំ នូវសមត្ថភាពរបស់មន្ត្រីទទួលបន្ទុកអនុវត្ត, ជាពិសេស តាមរយៈ ការបណ្តុះបណ្តាល និង ការតម្រង់ទិស ។ ក្រៅពីនេះ, ការទទួលយកយោបល់, ធាតុចូល និង សំណូមពរផ្សេងៗ ពីអង្គភាពរដ្ឋ, ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍, វិស័យ

ឯកជន និង សាធារណជន គឺជាយន្តការបន្ថែមសម្រាប់ ការឆ្លុះបញ្ចាំងពីសកម្មភាពការងារ, ការដោះស្រាយសំណូមពរ និង ការជំរុញការអនុវត្តយុទ្ធ-សាស្ត្រ ។

៣.៣. យន្តការតាមដាន ត្រួតពិនិត្យ និង វាយតម្លៃ

ការតាមដាន, ការត្រួតពិនិត្យ និង ការវាយតម្លៃ គឺជាឧបករណ៍សម្រាប់តម្រង់ទិស និង កែសម្រួលវិធានការគោលនយោបាយផង និង សម្រាប់តម្រង់ទិស និង កែសម្រួលការអនុវត្តផងដែរ ។ ក្នុងន័យនេះ, រាជរដ្ឋាភិបាលដាក់ចេញនូវយន្តការ តាមដាន ត្រួតពិនិត្យ និង វាយតម្លៃ ដែលផ្អែកលើភស្តុតាង (Evidence-based M&E Framework) ដើម្បីធានាបាននូវប្រសិទ្ធភាព និង ស័ក្តិសិទ្ធភាពខ្ពស់ ក្នុងការអនុវត្ត **យុទ្ធសាស្ត្របញ្ចកោណ** របស់ខ្លួន ។ ឈរលើគោលការណ៍ណែនាំទូទៅ និង ជាមូលដ្ឋានគោល ដែលនឹងត្រូវបានដាក់ចេញ, ក្រសួង-ស្ថាប័នទាំងអស់ ត្រូវរៀបចំ និង អនុវត្តកម្មវិធី ឬ គោលការណ៍ សម្រាប់ការតាមដាន, ការត្រួតពិនិត្យ និង ការវាយតម្លៃ ផ្ទៃក្នុងរបស់ខ្លួន ដោយជំរុញសកម្មភាពពិភាក្សា ឆ្លុះរក និង ដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈម, ដាក់ចេញវិធានការកែតម្រូវ, វាស់វែងពីកិច្ចប្រឹងប្រែង និង វាយតម្លៃប្រសិទ្ធភាពនៃការអនុវត្ត, ក៏ដូច-ជារៀបចំ និង ចងក្រង សូចនាករ សមិទ្ធកម្មគន្លឹះ ភ្ជាប់ជាមួយនឹងការកំណត់ក្របខ័ណ្ឌពេលជាក់លាក់ ព្រមទាំងគោលដៅ និង វិធីសាស្ត្រវាស់វែងសូចនាករសមិទ្ធកម្មគន្លឹះទាំងឡាយនោះ ផងដែរ ។

នៅក្រោមក្របខ័ណ្ឌនៃយន្តការ តាមដាន ត្រួតពិនិត្យ និង វាយតម្លៃនេះ, ក្រសួង-ស្ថាប័នត្រូវរៀបចំរបាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំស្តីពីវឌ្ឍនភាព ក្នុងការ-អនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រ តាមសមត្ថកិច្ចទទួលខុសត្រូវរៀងខ្លួន ។ បន្ទាប់ពីនេះ, ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកដឹកនាំសម្របសម្រួលរួម លើការតាមដាន, ការត្រួតពិនិត្យ និង ការ-វាយតម្លៃ ត្រូវបូកសរុបរបាយការណ៍វឌ្ឍនភាពនៃការអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រទាំងមូលប្រចាំឆ្នាំ ដាក់ជូនកិច្ចប្រជុំពេញអង្គគណៈរដ្ឋមន្ត្រី និង ធ្វើការផ្សព្វផ្សាយជាសា-

ធារណៈ បន្ទាប់ពីមានការសម្រេចពីរាជរដ្ឋាភិបាល ។ បន្ថែមលើនេះ, រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងធ្វើការវាយតម្លៃពាក់កណ្តាលអាណត្តិ និង ចុងអាណត្តិ អំពីគោលដៅ ឬ កម្មវិបាកលើការអភិវឌ្ឍសង្គម-សេដ្ឋកិច្ច ក្នុងកម្រិតយុទ្ធសាស្ត្រ ដែលជាការវាយតម្លៃគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ និង ផ្អែកលើសមិទ្ធកម្មការងារ ដែលសម្រេចបាន ធៀបទៅនឹង **បាវចនា ៥, គោលដៅ យុទ្ធសាស្ត្រ ៥** និង **អាទិភាពគន្លឹះ ៥** របស់ **យុទ្ធសាស្ត្របញ្ចកោណ** ។ លទ្ធផលនៃការវាយតម្លៃនេះ នឹងត្រូវបានយកទៅប្រើប្រាស់ជាធាតុចូលដ៏សំខាន់ សម្រាប់ការរៀបចំ និង ការដាក់ចេញ **យុទ្ធសាស្ត្របញ្ចកោណ ក្នុងដំណាក់កាលបន្តបន្ទាប់**, ពិសេស សម្រាប់ការតម្រង់ទិស និង ការដាក់ចេញនូវវិធានការចាំបាច់ ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈម និង ជំរុញការអនុវត្ត ឱ្យកាន់តែទទួលបានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ និង គ្រប់ជ្រុងជ្រោយ ។

សន្និដ្ឋាន

ក្នុងរយៈពេល ២៥ ឆ្នាំចុងក្រោយ បន្ទាប់ពីការសម្រេចបាននូវ សុខសន្តិភាពពេញលេញ, ឯកភាពជាតិ និង ឯកភាពទឹកដី ទាំងស្រុង តាមរយៈ **នយោបាយឈ្នះ-ឈ្នះ** របស់ **សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន**, រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបានអនុវត្តប្រកបដោយជោគជ័យនូវ **យុទ្ធសាស្ត្រត្រីកោណ** និង **យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ ទាំង ៤ ដំណាក់កាល**, ដោយសម្រេចបាននូវសមិទ្ធផលធំៗ លើគ្រប់វិស័យ, ទាំងនយោបាយ, សង្គម, និង សេដ្ឋកិច្ច, ដែលនាំឱ្យកម្ពុជាសម្រេចបាននូវការផ្លាស់ប្តូរមុខមាត់ថ្មី គួរជាទីមោទនៈបំផុត ។ ជាក់ស្តែង, កម្ពុជា, ដែលធ្លាប់ស្ថិតក្នុងសោកនាដកម្មនៃសង្គ្រាម និង ការរួមរឹតដោយភាពក្រីក្រ, បានក្លាយមកជាប្រទេសដែលមានសន្តិភាពពេញលេញ និង រឹងមាំ, ប្រជាជនរាប់លាននាក់ ត្រូវបានរំដោះឱ្យចាកផុតពីភាពក្រីក្រ និង បានក្លាយជាប្រទេសមានចំណូលមធ្យមកម្រិតទាប ។ បច្ចុប្បន្ន, កម្ពុជាកំពុងស្ថិតនៅលើមាគ៌ានៃការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយ ក្តីសង្ឃឹម, ភ្លៀវភ្លា, រឹងប៉ឹង, និង កាន់តែជឿជាក់ ។ សម្រាប់រយៈពេល ២៥ ឆ្នាំទៅមុខ ដែលជាវដ្តថ្មីនៃការអភិវឌ្ឍ, កម្ពុជាមានមហិច្ឆតាចង់លើកស្ទួយមោទនភាពជាតិ ឱ្យឈានកាន់តែខ្ពស់ឡើង ដូចសម័យអង្គរ តាមរយៈ ការកសាងជាតិមួយឱ្យរឹងមាំ, រស់រវើក, រុងរឿង និង មានវិបុលភាព ឆ្ពោះទៅសម្រេចចក្ខុវិស័យកម្ពុជា ក្លាយជាប្រទេសមានចំណូលខ្ពស់នៅត្រឹមឆ្នាំ ២០៥០ ។

ក្នុងន័យនេះ, ក្នុងនីតិកាលទី ៧ នៃរដ្ឋសភា, រាជរដ្ឋាភិបាលដាក់ចេញ **"យុទ្ធសាស្ត្របញ្ចកោណ-ដំណាក់កាលទី ១"** ដើម្បីជំរុញកំណើនសេដ្ឋកិច្ច, បង្កើតការងារ, ធានាសមធម៌, បង្កើនប្រសិទ្ធភាព និង រក្សាចីរភាព ។ ជារួម, **យុទ្ធសាស្ត្របញ្ចកោណ** គឺជាយុទ្ធសាស្ត្រសម្លឹងទៅមុខ សម្រាប់រយៈពេល ២៥ ឆ្នាំ ដែលត្រូវបានគិតគូរដាក់ចេញ និង អនុវត្ត ជា ៥ ដំណាក់កាល បន្តបន្ទាប់ និង ត្រូវបានតម្រង់ និង សម្របសម្រួលទៅតាម **កម្មវិធីនយោបាយរបស់រាជរដ្ឋា-**

ភិបាល នៃនីតិកាលនីមួយៗ របស់រដ្ឋសភា ។ បានន័យថា ដំណាក់កាលនីមួយៗ នឹងត្រូវបានកែសម្រួល ដោយផ្អែកលើបរិការណ៍ជាក់ស្តែង នៅក្នុងប្រទេស, តំបន់ និង ពិភពលោក ព្រមទាំងបទពិសោធនៃការអនុវត្តពីដំណាក់កាលមុនៗ ដោយ សម្លឹងឆ្ពោះទៅសម្រេចឱ្យបាននូវគោលដៅនៃការកសាងជាតិ ស្របតាម **ចក្ខុវិស័យកម្ពុជា ឆ្នាំ ២០៥០** ។

យុទ្ធសាស្ត្របញ្ចកោណ-ដំណាក់កាលទី ១ ដើម្បី កំណើន ការងារ សមធម៌ ប្រសិទ្ធភាព និង ចីរភាព មានបេសកកម្មជាប្រវត្តិសាស្ត្រចម្បងពីរ ។ ***ទីមួយ***, រក្សា និង ថែបំប៉ន សុខសន្តិភាព ដែលសម្រេចបានមកដោយលំបាក ជាមួយនឹងការលះបង់មិនអាចកាត់ថ្លៃបាន, និង ពូនជ្រំចលនាការណ៍នៃកំណើន សេដ្ឋកិច្ច និង ការអភិវឌ្ឍ ជារួម; និង ***ទីពីរ,*** កសាង និង ពង្រឹងមូលដ្ឋានគ្រឹះ សម្រាប់ជំរុញសម្ទុះនៃការអភិវឌ្ឍប្រទេសជាតិ, ដោយឆ្លងកាត់បង្គោលចរនៃ ការប្រែក្លាយខ្លួនជាប្រទេសមានចំណូលមធ្យមកម្រិតខ្ពស់នៅឆ្នាំ ២០៣០, ឆ្ពោះ ទៅសម្រេចបាន **ចក្ខុវិស័យកម្ពុជា ឆ្នាំ ២០៥០** តាមរយៈការកសាងភាពធន់រឹងមាំនៃវិស័យទាំង ៥ រួមមាន : វិស័យសាធារណៈ, វិស័យសេដ្ឋកិច្ច, វិស័យហិរញ្ញវត្ថុ, វិស័យមូលធនមនុស្ស និង សង្គម, និង វិស័យបរិស្ថាន និង ការឆ្លើយតប នឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ។

យុទ្ធសាស្ត្របញ្ចកោណ-ដំណាក់កាលទី ១ ត្រូវបានដាក់ឱ្យអនុវត្ត ស្របតាមអភិក្រម **"ជវភាពនៃប្រព័ន្ធតួអង្គតែមួយ"** ដែលក្រសួង-ស្ថាប័នទាំងអស់ នៅក្រោមរចនាសម្ព័ន្ធរាជរដ្ឋាភិបាល, ទាំងថ្នាក់ជាតិ និង ថ្នាក់ក្រោមជាតិ, ធ្វើការនៅក្នុងកិច្ចសហការ និង ការសម្របសម្រួលរស់រវើក ប្រកបដោយសហថាមពល និង ដោយបំពេញឱ្យគ្នាទៅវិញទៅមក ព្រមទាំងដោយបត់បែនតាម ការប្រែប្រួលនៃបរិការណ៍ជាក់ស្តែង ដើម្បីសម្រេចបានគោលដៅអាទិភាពដែល ត្រូវបានដាក់ចេញ ។ ក្នុងន័យនេះ, **យុទ្ធសាស្ត្របញ្ចកោណ-ដំណាក់កាលទី ១** ឆ្លុះបញ្ចាំងយ៉ាងច្បាស់ នូវ **របៀបវារៈគោលនយោបាយសង្គម-សេដ្ឋកិច្ចកម្ពុជា**

សម្រាប់អនុវត្ត **កម្មវិធីនយោបាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល នីតិកាលទី ៧ នៃរដ្ឋសភា** ក្នុងរយៈពេល ៥ ឆ្នាំ ដែលផ្ដោតលើ **គោលដៅយុទ្ធសាស្ត្រ ចំនួន ៥** រួមមាន ៖

(១). ធានាឱ្យបានកំណើនសេដ្ឋកិច្ច ក្នុងអត្រាមធ្យមប្រចាំឆ្នាំ ក្នុងរង្វង់ ៧% ប្រកបដោយភាពធន់នឹងវិបត្តិនានា;

(២). បង្កើតការងារឱ្យបានកាន់តែច្រើន, ទាំងបរិមាណ និង គុណភាព, ជូនដល់ប្រជាជនកម្ពុជា, ជាពិសេស សម្រាប់យុវជន;

(៣). សម្រេចឱ្យបាននូវគោលដៅកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ក្នុងអត្រាទាបជាង ១០% និង បន្តខិតខំទាញទម្លាក់អត្រានៃភាពក្រីក្រ ឱ្យស្ថិតនៅក្នុងកម្រិតជាអប្បបរមា;

(៤). បន្តពង្រឹងសមត្ថភាពអភិបាលកិច្ច និង លើកកម្ពស់គុណភាពស្ថាប័ន, ទាំងថ្នាក់ជាតិ និង ថ្នាក់ក្រោមជាតិ, ដើម្បីធានាឱ្យបាននូវប្រសិទ្ធភាពនៃសេវាសាធារណៈ ក៏ដូចជា បន្តពង្រឹងអភិបាលកិច្ចវិស័យឯកជន និង បន្តកិច្ចប្រឹងប្រែងលើកកម្ពស់បរិយាកាសអំណោយផល សម្រាប់ធុរកិច្ច, ការវិនិយោគ និង ពាណិជ្ជកម្ម; និង

(៥). ធានាចីរភាពនៃការអភិវឌ្ឍសង្គម-សេដ្ឋកិច្ច និង កសាងភាពធន់ទៅនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ។

ជាមួយនឹង **បាវចនា ៥ គឺ : កំណើន, ការងារ, សមធម៌, ប្រសិទ្ធភាព និង ចីរភាព** និង **គោលដៅយុទ្ធសាស្ត្រ ៥** ដូចបានគូសរំលេចខាងលើ, រាជរដ្ឋាភិបាលសម្រេចកំណត់យកនូវ **អាទិភាពគន្លឹះ ចំនួន ៥** សម្រាប់ **យុទ្ធសាស្ត្របញ្ចកោណ-ដំណាក់កាលទី ១** គឺ : **មនុស្ស, ផ្លូវ, ទឹក, ភ្លើង និង បច្ចេកវិទ្យា** ដែលត្រូវបានឆ្លុះបញ្ចាំងជាចម្បង តាមរយៈ **បញ្ចកោណយុទ្ធសាស្ត្រ ចំនួន ៥** នៅក្នុងរចនាសម្ព័ន្ធនៃយុទ្ធសាស្ត្រទាំងមូល ដែលមានរួមបញ្ចូលផងដែរ នូវ **ស្នូលនៃយុទ្ធសាស្ត្រ** និង **បរិស្ថានគ្របដណ្តប់** សម្រាប់ធានាបរិយាកាសអំណោយផលដល់ការអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រទាំងមូល ។ រួមជាមួយគ្នា, **ស្នូលនៃយុទ្ធសាស្ត្រ**

និង **បរិស្ថានគ្រប់ដណ្ដប់** ព្រមទាំង **បញ្ចកោណយុទ្ធសាស្ត្រ** ទាំង ៥ ប្រៀបបាន ទៅនឹងអនុគមន៍ផលិតកម្ម ដែលការអនុវត្តវិធានការប្រទាក់ក្រឡាគ្នា នឹងនាំទៅ ដល់ការបង្កើនផលិតភាពសរុបនៃសេដ្ឋកិច្ច, ការបង្កើនផលិតភាពនៃកម្លាំងពល-កម្ម និង ការបង្កើនការ វិនិយោគ ក៏ដូចជាប្រសិទ្ធភាពនៃការវិនិយោគលើមូល-ធនសេដ្ឋកិច្ច ។ ផលិតភាពសរុប នឹងត្រូវបានបង្កើនតាមរយៈសម្ព័ន្ធនៃវិធានការ ដែលត្រូវបានរៀបចំឡើង, ម៉្យាង, នៅក្នុងស្នូលនៃយុទ្ធសាស្ត្រ ដោយផ្ដោតលើ ការកែទម្រង់អភិបាលកិច្ច និង ការពង្រឹងសមត្ថភាពស្ថាប័ន; និងម៉្យាងទៀត, នៅក្នុងបរិស្ថានគ្រប់ដណ្ដប់ ដោយផ្ដោតលើការបង្កើតបរិយាកាសអំណោយ-ផល សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍសង្គម-សេដ្ឋកិច្ច ។ ចំណែកផលិតភាព ផ្នែកពលកម្ម និង ផ្នែកមូលធន នឹងត្រូវបានបង្កើនតាមរយៈ **បញ្ចកោណយុទ្ធសាស្ត្រ** ចំនួន ៥ រួមមាន (១). ការអភិវឌ្ឍមូលធនមនុស្ស; (២). ការធ្វើពិពិធកម្មសេដ្ឋកិច្ច និង ការបង្កើនភាពប្រកួតប្រជែង; (៣). ការអភិវឌ្ឍវិស័យឯកជន និង ការងារ; (៤). ការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយភាពធន់ ចីរភាព និង បរិយាបន្ន; និង (៥). ការ អភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច និង សង្គមឌីជីថល ។

ក្នុងក្របខ័ណ្ឌរួមនេះ, **យុទ្ធសាស្ត្របញ្ចកោណ-ដំណាក់កាលទី ១** ដាក់ចេញទិសដៅការងារអាទិភាពសំខាន់ៗ រួមមានជាអាទិ៍ : ការពង្រឹងអភិ-បាលកិច្ច, ប្រសិទ្ធភាព និង សមត្ថភាព ស្ថាប័ន; ការទ្រទ្រង់កំណើន និង ការធ្វើ ទំនើបកម្មសេដ្ឋកិច្ច; ការបង្កើតការងារ, ទាំងគុណភាព និង បរិមាណ; ការលើក ស្ទួយវិស័យឯកជន និង សហគ្រិនភាព; ការកសាងមូលធនមនុស្ស ដោយផ្ដោត ជាពិសេស លើគុណភាពវិស័យអប់រំ, សេវាសុខាភិបាល និង សីលធម៌សង្គម; ការលើកស្ទួយសេវាគាំពារសង្គម និង សុខុមាលភាពប្រជាជន, ជាពិសេស សម្រាប់គ្រួសារងាយរងហានិភ័យ និង ក្រុមជនងាយរងគ្រោះ; ការពង្រឹង គុណភាពនគរូបនីយកម្ម, ជាពិសេស ការកាត់បន្ថយគម្លាតរវាងទីក្រុង និង ជនបទ; ការពង្រឹងចីរភាពបរិស្ថាន និង ការឆ្លើយតបទៅនឹងការប្រែប្រួលអាកាស-

ធាតុ; ព្រមទាំងការជំរុញធ្វើបរិវត្តកម្មឌីជីថល, ទាំងក្នុងសង្គម និង សេដ្ឋកិច្ច ។

ជាមួយនេះ, **យុទ្ធសាស្ត្របញ្ចកោណ-ដំណាក់កាលទី ១** ក៏ផ្តល់អាទិភាពខ្ពស់ និង បន្ទាន់ លើការជំរុញអនុវត្តកម្មវិធីគោលនយោបាយអាទិភាពទាំង ៦ នៃ កម្មវិធីនយោបាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល នីតិកាលទី ៧ នៃរដ្ឋសភា ដោយចាប់អនុវត្ត ក្នុងដំណាច់ឆ្នាំ ២០២៣ នេះតែម្តង រួមមាន ៖

(១). ការពង្រីកសេវាថែទាំសុខភាពឆ្ពោះទៅរកការគ្របដណ្តប់សុខភាពជាសកល;

(២). ការបណ្តុះបណ្តាលជំនាញវិជ្ជាជីវៈ និង បច្ចេកទេស ជូនដល់យុវជនមកពីគ្រួសារក្រីក្រ និង គ្រួសារងាយរងហានិភ័យនៅទូទាំងប្រទេស;

(៣). ការធ្វើស្ថាបនូបនីយកម្មកម្មវិធីជាតិជំនួយសង្គម សម្រាប់គ្រួសារក្រីក្រ, ក្រុមជនងាយរងគ្រោះនៅក្នុងគ្រួសារក្រីក្រ និង គ្រួសារងាយរងហានិភ័យ នៅក្នុងគ្រាមានវិបត្តិសេដ្ឋកិច្ច និង គ្រាមានគ្រោះអាសន្ន;

(៤). ការដាក់ចេញ និង ការជំរុញ អនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចក្រៅប្រព័ន្ធ ឱ្យមានលទ្ធភាពចូលរួមក្នុងសេដ្ឋកិច្ចក្នុងប្រព័ន្ធ និង អាចទទួលបានផលប្រយោជន៍ពីប្រព័ន្ធគាំពារសង្គមផ្លូវការ;

(៥). ការដាក់ចេញនូវយន្តការសម្របសម្រួល និង កម្មវិធីហិរញ្ញប្បទាន សំដៅលើកស្ទួយផលិតកម្ម, រកទីផ្សារ និង រក្សាលំនឹងថ្លៃកសិផលសំខាន់ៗ ក្នុងកម្រិតសមរម្យ; និង

(៦). ការដាក់ពង្រាយមន្ត្រីបច្ចេកទេសកសិកម្មទៅគ្រប់ឃុំ-សង្កាត់ដែលមានសកម្មភាពកសិកម្ម នៅទូទាំងប្រទេស និង ការរៀបចំឱ្យមានសមាគមកសិករនៅតាមទីជនបទ ។

បន្ថែមលើនេះ, រាជរដ្ឋាភិបាល ក៏សម្រេចដាក់ចេញផងដែរ នូវយន្តការជំរុញការអនុវត្ត, យន្តការស្ថាប័នដឹកនាំសម្របសម្រួល, និង យន្តការតាមដាន ត្រួតពិនិត្យ និង វាយតម្លៃ ដើម្បីធានាឱ្យបាននូវប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ ក្នុងការ-

អនុវត្ត **យុទ្ធសាស្ត្របញ្ចកោណ-ដំណាក់កាលទី ១** ។

យន្តការជំរុញការអនុវត្ត ផ្តោតលើសមត្ថភាព ដែលមានភាពប្រទាក់-ក្រឡាគ្នា និង បំពេញគ្នា ក្នុងការប្រើប្រាស់រចនាសម្ព័ន្ធ, ការកៀរគរធនធាន, ការផ្សព្វផ្សាយ និង ការលើកកម្ពស់ការយល់ដឹង, ការរៀបចំផែនការ សកម្មភាព និង សូចនាករសមិទ្ធកម្ម, និង ការរៀបចំផែនកាថវិកា ស្របតាមលទ្ធភាពនៃថវិកាជាតិ និង ដែលមានលក្ខណៈផ្សារភ្ជាប់នឹងគោលនយោបាយនៃយុទ្ធសាស្ត្រនេះ ។ យន្តការស្ថាប័ន ផ្តោតលើតួនាទី និង សមត្ថភាពរបស់ក្រសួង-ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រ ក្រោមការដឹកនាំសម្របសម្រួលរួមរបស់ស្ថាប័នមួយនៃរាជរដ្ឋាភិបាល លើការរៀបចំផែនការសកម្មភាព, ការបូកសរុបវឌ្ឍនភាពនៃការអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រ, ការតម្រង់ទិស, ការកែសម្រួលវិធានការនានា និង ការដាក់ចេញនូវវិធានការថ្មីៗ ក៏ដូចជា លើការតាមដាន, ការត្រួតពិនិត្យ និង ការវាយតម្លៃផងដែរ ។ ជាមួយគ្នានេះ, រាជរដ្ឋាភិបាលកំណត់ឱ្យគណៈកម្មា-ធិការអន្តរក្រសួង ឬ ក្រុមប្រឹក្សា ដែលមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធទទួលបន្ទុកសម្របសម្រួលលើការជំរុញការអនុវត្តការងារអាទិភាព ដែលមានចរិតអន្តរ-ក្រសួង-ស្ថាប័ន ឬ អន្តរវិស័យ, ក្នុងនេះ ការយកចិត្តទុកដាក់ជាពិសេស នឹងត្រូវបានផ្តោតលើអាទិភាព ដែលមានភាពយឺតយ៉ាវ ឬ មានវឌ្ឍនភាពតិចតួច និង មានទម្រង់ជាអន្តរវិស័យ ឬ អន្តរក្រសួង តាមរយៈ ការលើកកម្ពស់កិច្ចសហការ និង កិច្ចសហប្រតិបត្តិការ ព្រមទាំងការសម្របសម្រួលដោះស្រាយបញ្ហាជាន់ភារកិច្ចគ្នា ដើម្បីជានាឱ្យការអនុវត្ត អាចប្រព្រឹត្តទៅរួមគ្នា, ប្រទាក់ក្រឡាគ្នា និង បំពេញគ្នា ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និង ស័ក្តិសិទ្ធភាព ។

សរុបជារួម, កម្ពុជាពិតជាមានមោទនភាពខ្ពស់បំផុត ជាមួយនឹងការសម្រេចបាននូវ សុខសន្តិភាពដ៏ពេញលេញ និង រឹងមាំ ក្នុងរយៈពេល ២៥ ឆ្នាំកន្លងមក; ហើយនៅក្រោមម្លប់ដ៏ត្រជាក់នៃសុខសន្តិភាពនេះ, កម្ពុជាសម្រេចបាននូវសមិទ្ធផលធំៗ មិនអាចកាត់ថ្លៃបាន និង បានឆ្លងកាត់បរិវត្តកម្មសំខាន់ៗ

ជាប្រវត្តិសាស្ត្រ ដែលបានកែលម្អជីវភាពរបស់ប្រជាជន និង លើកស្ទួយកិត្យានុភាពជាតិ ឱ្យខ្ពស់ត្រដែត លើឆាកតំបន់ និង សកល តាមរយៈ ការដាក់ចេញ និង ការដឹកនាំអនុវត្ត ដោយជោគជ័យនូវ **យុទ្ធសាស្ត្រត្រីកោណ** និង **យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ ទាំង ៤ ដំណាក់កាល** ។ លើមូលដ្ឋាននៃសមិទ្ធផលដ៏ធំធេងទាំងអស់នេះ ជាមួយនឹងការសម្លឹងទៅមុខ សម្រាប់រយៈពេល ២៥ ឆ្នាំទៀត, រាជរដ្ឋាភិបាលសម្រេចដាក់ចេញនូវ **យុទ្ធសាស្ត្របញ្ចកោណ-ដំណាក់កាលទី ១** ដើម្បី **កំណើន, ការងារ, សមធម៌, ប្រសិទ្ធភាព និង ចីរភាព** ជា **របៀបវារៈគោលនយោបាយសង្គម-សេដ្ឋកិច្ច** នៃ **កម្មវិធីនយោបាយ** របស់ខ្លួន សម្រាប់នីតិកាលទី ៧ នៃរដ្ឋសភា សំដៅបន្តជំរុញការរីកចម្រើនជាប់មិនដាច់របស់កម្ពុជា ។

ផ្អែកលើបទពិសោធក្នុងការបំពេញបេសកកម្មដ៏ឧត្តុង្គឧត្តម ក្នុងការសង្គ្រោះ ការការពារ ការកសាង និង ការអភិវឌ្ឍ ប្រទេសជាតិ នាពេលកន្លងមករួមជាមួយនឹងការប្តេជ្ញាចិត្ត និង ឆន្ទៈដ៏មោះមុតឥតរាថយ និង កិច្ចប្រឹងប្រែងយ៉ាងប្តូរផ្តាច់ ដោយប្រកាន់ខ្ជាប់នូវ ការប្តេជ្ញាថែរក្សា ការពារ និង ពូនជ្រំបន្ថែមទៀត នូវសមិទ្ធផលជាតិ និង ការតម្កល់ប្រយោជន៍ ជាតិ និង ប្រជាជន ជាធំព្រមទាំងដោយមានការគាំទ្រ ពី គ្រប់ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ និង តួអង្គពាក់ព័ន្ធ ក៏ដូចជាការចូលរួមយ៉ាងសកម្មពីសំណាក់ប្រជាជនគ្រប់ស្រទាប់ជាន់ថ្នាក់, រាជរដ្ឋាភិបាលមានជំនឿយ៉ាងមុតមាំថា នឹងជម្នះបាននូវបញ្ហាប្រឈម, ឧបសគ្គ និងវិបត្តិទាំងឡាយ ក្នុងការដឹកនាំសង្គមជាតិកម្ពុជា លើវិថីនៃការអភិវឌ្ឍ, វឌ្ឍនភាព, និង វិបុលភាព កាន់តែថ្កើងថ្កានឡើងបន្ថែមទៀត ហើយកសាងបាននូវមូលដ្ឋានគ្រឹះប្រកបដោយភាពធន់ដ៏រឹងមាំ សម្រាប់ការឈានឡើងប្រកបដោយការទុកចិត្ត ឆ្ពោះទៅសម្រេចបាន **ចក្ខុវិស័យកម្ពុជា ឆ្នាំ ២០៥០** ។
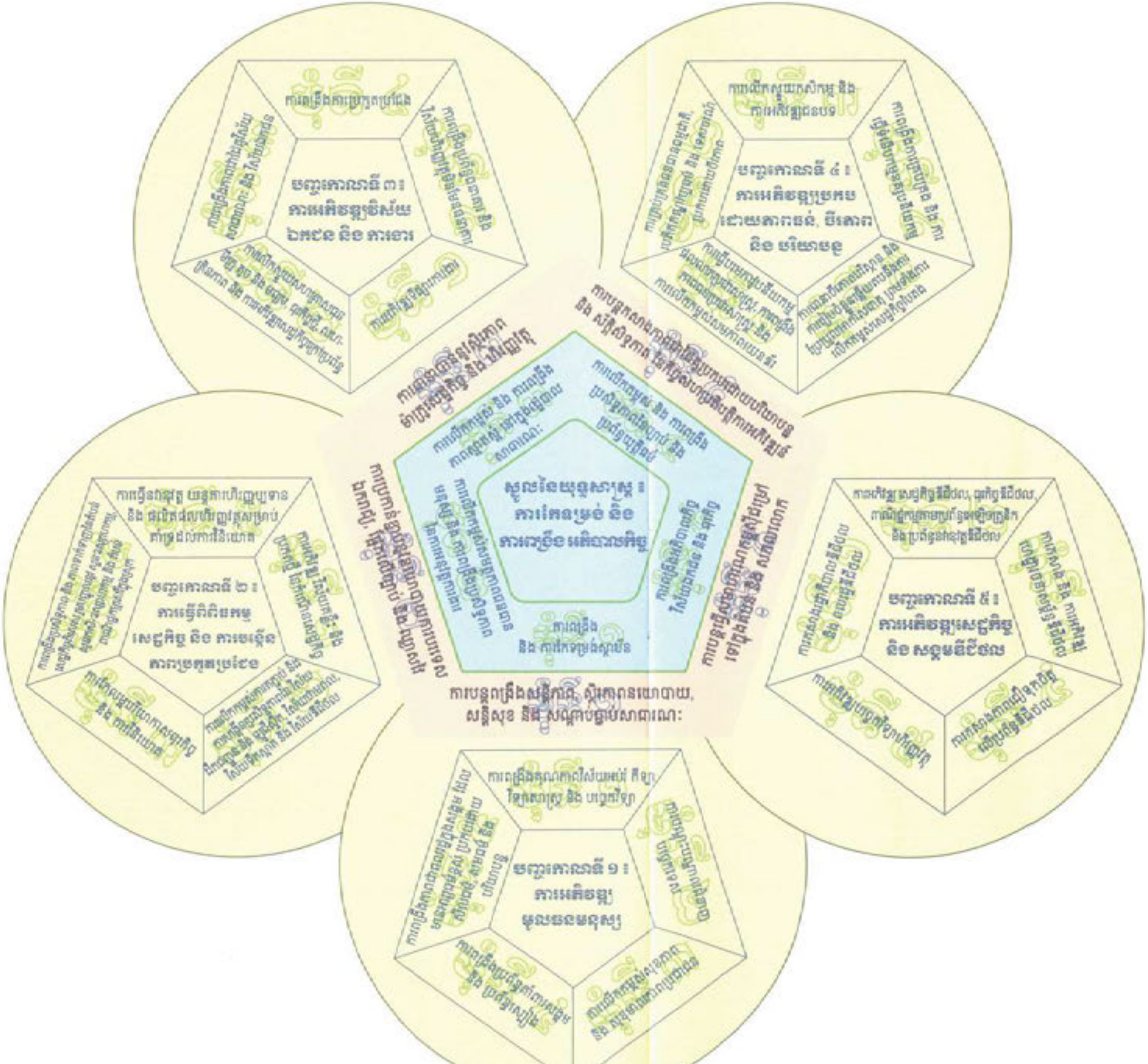
គំនូរបំព្រួញស្តីពី «យុទ្ធសាស្ត្របញ្ចកោណ - ដំណាក់កាលទី ១»
ដើម្បីកំណើន ការងារ សមធម៌ ប្រសិទ្ធភាព និង ចីរភាព : កសាងមូលដ្ឋានគ្រឹះឆ្ពោះទៅសម្រេចចក្ខុវិស័យកម្ពុជា ឆ្នាំ ២០៥០